

ศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมกินเจ จังหวัดภูเก็ต
PHUKET VEGETERIAN CULTURAL CENTER

ทัศนไถ่ สงวนนาม
THATTHAI SANGUANNAM

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2559

ศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมกินเจ จังหวัดภูเก็ต
PHUKET VEGETERIAN CULTURAL CENTER

ทัศนไ้ สวงนาม
THATTHAI SANGUANNAM

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2559

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมกินเจ จังหวัดภูเก็ต
ชื่อนักศึกษา ทศน์ไท สงวนนาม
หลักสูตร สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ที่ปรึกษา ปิยะ ไหล่สีพาล

คณะกรรมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ประธานคณะกรรมการ	
อาจารย์ ชีรบูลย์ ฉลองมณีรัตน์	
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ผศ.กนกวรรณ อุดันปันโน	อ.ชานินทร์ วรเนตร
ผศ. ณัฐวุฒิ อัสวโกวิทวงศ์	อ.วาทัญญู เทพหัตถ์
ผศ. ทรายดล เสาร์ชัย	อ.ศักดิ์ชัย ยวงตระกูล
อ.ปิยะ ไหล่สีพาล	อ.นิรุจ เขียมจรรยา

โดยคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและผ่านการสอบแล้ว

เมื่อวันที่ 14 เดือน ๕ : ๓ :พ.ศ. 2559

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(อาจารย์ ชีรบูลย์ ฉลองมณีรัตน์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่ 5 เดือน ๖ : ๓ :พ.ศ. 2560

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : โครงการศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมกินเจ จังหวัด ภูเก็ต
 ชื่อนักศึกษา : ทศน์ไท สงวนนาม อาจารย์ที่ปรึกษา : ปิยะ ไล่หลักपाल
 หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

โครงการนี้เกิดขึ้นได้จาก จุดเริ่มต้นในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยส่งเสริมในด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามา จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น รวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์หาจุดสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งที่เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวสนใจมากที่สุดในปีคือเทศกาลกินเจ เป็นการถือศีลกินผัก งดเนื้อสัตว์ทั้งหลาย ช่วงระยะเวลา 9 วัน ซึ่งแต่ละพิธีการมีความหมายของตัวเอง เมื่อหมดเทศกาล จึงไม่สามารถจะรับรู้หรือศึกษาวัฒนธรรมเหมือนในช่วงระยะเวลาที่มีเทศกาลจึงเกิดโครงการนี้ขึ้น

ศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมกินเจ นอกจากจะเป็นแหล่งที่ให้ความรู้ ความรู้สึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมกินเจแล้ว ยังเป็นสถานที่ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในเรื่องของความสะดวกในเรื่องต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัดสะดวกสบายขึ้น จึงเกิดโปรแกรมทั้งในเรื่องของศูนย์ศึกษาและจุดอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทั้งเรื่องของการให้เช่ารถ สามารถเข้ามาใช้บริการผ่านโครงการได้ ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว จองที่พัก บริการทริปท่องเที่ยว และอื่นๆ ส่วนศูนย์ศึกษาจะเป็นตัวช่วยความรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวที่สนใจ โดยตัวโครงการจะจัดตั้งอยู่ท่ามกลางย่านเมืองเก่าตึกอาคารมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวรวมทั้งศาลเจ้า

การออกแบบตัวโครงการภายนอกจะนำลักษณะของตัวอาคารในย่านเมืองเก่ามาศึกษารูปแบบต่างๆตามประเภทของตัวองค์ประกอบอาคาร และตัวศาลเจ้าซึ่งมีความคล้ายคลึงในเรื่องของวัสดุ บางชนิดที่ใช้สร้างอาคาร ส่วนที่แตกต่างกันจะเป็นตัวการใช้งานซึ่งศาลเจ้าจะมีลักษณะการใช้งานแบบสาธารณะและเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมจึงมีพื้นที่ขนาดใหญ่ วัสดุและลักษณะช่องเปิดที่ใช้จะมีศิลปะแบบจีนให้เห็น อาคารตึกเก่าจะได้รับอิทธิพลมาจากมาเลเซียและสิงคโปร์ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของรูปแบบสถาปัตยกรรมจึงนำในส่วนของการใช้งานของอาคารบางส่วนมาใช้กับโครงการ ผลการออกแบบที่ได้จะมีส่วนที่เป็นพื้นที่บริการสาธารณะเช่น ระเบียงชมชมนพเคราะห์เหนือหาโครงการนำวัสดุ และ สีเป็นตัวเด่นของโครงการของภายนอกส่วนภายในจะเป็นไปตามเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ทั้งในส่วนภาคการศึกษาข้อมูลและภาคออกแบบจากบุคคลและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณในความเมตตากรุณา ความเสียสละที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดเวลาในการศึกษาออกแบบวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม จนสำเร็จลุล่วง เป็นผลงานวิทยานิพนธ์การออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่สมบูรณ์ได้แก่

1. อาจารย์ปิยะ ไฉ่เหล็กพาล
2. เจ้าหน้าที่ทุกท่านของสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต
3. นางประยงค์ สงวนนาม
4. เจ้าหน้าที่สำนักงานเทศบาลจังหวัดภูเก็ต
5. บ้านจู้ฮิน
6. คณะกรรมการที่ปรึกษาทุกคน

สารบัญ

เรื่อง	หน้าที่
บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่ 1ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.1 ความมุ่งหมาย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	2
1.4 วิธีการศึกษา.....	2
1.5 การประยุกต์แนวคิดกับประเภทอาคาร.....	3
บทที่ 2 การศึกษาบริบท.....	4
2.1 การอภิปรายบริบทพื้นที่(Location & Context).....	4
2.1.1 ประวัติความเป็นมาของจังหวัดภูเก็ต.....	4
2.1.2. ด้านภูมิศาสตร์.....	4
2.1.3. ด้านสังคม.....	4
2.1.4. ด้านการท่องเที่ยว.....	16
2.2 การเลือกและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ.....	28
2.2.1 การเลือกที่ตั้งโครงการ.....	28
2.2.3. การวิเคราะห์พื้นที่ตั้งโครงการ.....	36
2.3 กรณีศึกษา.....	44

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้าที่
บทที่ 3 วิเคราะห์เนื้อหาโครงการ	54
3.1.การพัฒนาประเด็นและโจทย์การออกแบบ	53
3.1.1.นิเวศน์วัฒนธรรม	53
3.1.2.นิเวศน์สิ่งแวดล้อม.....	55
3.2.สรุปองค์ประกอบของความยั่งยืนที่นำไปใช้กับโครงการ	58
3.2.1.องค์ประกอบทางด้านโปรแกรมการใช้อยู่สำหรับความยั่งยืน.....	58
3.2.2.องค์ประกอบทางด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของความยั่งยืน.....	60
3.2.3.องค์ประกอบทางด้านอื่นๆเกี่ยวกับความยั่งยืน.....	60
บทที่ 4การนำไปใช้.....	61
4.1 การกำหนดโปรแกรม	61
4.1.1 ลักษณะโปรแกรมและกิจกรรมโครงการ.....	61
4.1.2 การกำหนดองค์ประกอบ.....	63
4.1.3 การวิเคราะห์ผู้ใช้อยู่โครงการ.....	66
4.1.4 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้อยู่	68
4.1.5. การอภิปรายองค์ประกอบอื่นๆ	78
4.2การนำไปใช้ในองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม	82
4.2.1 การกำหนดที่ว่าง	82
4.2.2 การใช้วัสดุ	83
บทที่ 5การออกแบบ	85
5.1.แนวความคิดการออกแบบ	85
5.1.1.แนวความคิดออกแบบนิทรรศการ.....	85

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
5.1.2.แนวความคิดในการออกแบบให้เข้ากับพื้นที่	86
5.1.3.การวิเคราะห์โซนนิ่ง	87
5.2การออกแบบร่าง.....	88
5.2.1การออกแบบร่างพัฒนางาน.....	88
5.2.2การนำแนวความคิดเบื้องต้นมาใช้.....	88
5.2.3แบบร่างพัฒนา	88
5.3 แบบร่างขั้นสุดท้าย.....	90
1)ผังบริเวณ.....	90
2)ผังพื้นที่ชั้น 1	90
3)ผังพื้นที่ชั้น 2	91
4)ผังหลังคา.....	92
5.4รายละเอียดการออกแบบ	99
5.4.1การออกแบบรูปทรงของอาคาร.....	99
5.4.2การออกแบบภายใน	99
5.4.3การออกแบบนิทรรศการ.....	100
5.4.4หุ่นจำลองแบบขั้นสุดท้าย	105
บรรณานุกรม.....	109
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	110

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางการพิจารณาเลือกที่ตั้ง.....	35
2 ตารางจำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ตในแต่ละเขต.....	67
3 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่บริการสาธารณะ.....	69
4 แสดงการวิเคราะห์ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....	71
5 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่สำนักงาน.....	74
6 แสดงตารางวิเคราะห์งานระบบดูแลสถานที่.....	75
7 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่จอดรถ.....	78

สารบัญแนภูมิ

แนภูมิ	หน้า
1. 1 แสดงลำดับการเข้าถึงนิทรรศการ.....	62
1. 2 แสดงองค์ประกอบโครงสร้าง	63
1. 3 แสดงแผนผังองค์กร	68

สารบัญภาพ

รูป	หน้า
2. 1แสดงรูปวิถีชีวิตคนในอดีต จ. ภูเก็ต	5
2. 2 แสดงขอบเขตการปกครองแบบอำเภอ	5
2. 3 แสดงการประกอบพิธีกรรมตรุษจีน	10
2. 4แสดงไหว้เทวดา.....	11
2. 5 แสดงพิธีกรรมสารทจีน.....	12
2. 6 แสดงขนมที่ใช้ประกอบพิธีกรรมไหว้พระจันทร์	12
2. 7 แดสงประเพณีกินเจ	13
2. 8 แสดงพิธีกรรมลุยไฟ	13
2. 9แสดงพิธีกรรมแห่พระ	14
2. 10 แสดงสถานที่ท่องเที่ยว	17
2. 11แสดงจุดท่องเที่ยว	17
2. 12 แสดงวงเวียนน้ำพุ.....	18
2. 13 แสดงศาลเจ้าแสงธรรม	18
2. 14 แสดงโรงแรมออน ออน	19
2. 15 แสดงตึกชาร์เตอร์.....	19
2. 16 แสดงชอยรมณีย์ ถ.กลาง	20
2. 17 แสดงบ้านชินประชา	20
2. 18 แสดงศาลเจ้าแม่ย่านาง.....	21
2. 19 แสดงศาลเจ้าจู้ตู่.....	21
2. 20 แสดงสะพานหิน.....	22
2. 21 แสดงการแบ่งย่าน.....	24
2. 22 แสดงย่านเมืองเก่า	24
2. 23 แสดงท่าเรือและอาคารสาธารณะ	25
2. 24แสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต	25
2. 25 แสดงเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	27
2. 26 แสดงเส้นทางพิธีกรรมศาสนา.....	28

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูป	หน้า
2. 27 แสดงการวิเคราะห์หาที่ตั้ง	29
2. 28 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการที่ 1.....	31
2. 29 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งที่ 1.....	31
2. 30 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการ 2	32
2. 31 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ตั้งที่ 2.....	32
2. 32 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการ 3	33
2. 33 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ตั้ง 3.....	33
2. 34พื้นที่ตั้งโครงการ	35
2. 35ผังเมืองรวม จ.ภูเก็ต.....	36
2. 36 แสดงการวิเคราะห์ ทิศทาง แดด ลม	36
2. 37 แสดงมุมมองเข้าสู่โครงการ.....	37
2. 38แสดงมุมมองเข้าโครงการ 1.....	38
2. 39 แสดงมุมมองเข้าโครงการ 2.....	38
2. 40 แสดงมุมมองเข้าโครงการ 3.....	38
2. 41แสดงตำแหน่งองค์ประกอบของโครงการ.....	39
2. 42 แสดงเส้นทางจากที่พักเข้ามายังที่ตั้งโครงการ.....	40
2. 43แสดงการเข้าถึงโครงการแต่ละเส้นทาง.....	41
2. 44 แสดงปริมาณความหนาแน่นของเส้นทางสัญจร.....	41
2. 45แสดงBergen tourist information Centre	43
2. 45แสดงผังพื้นที่ชั้น1Bergen tourist information Centre	44
2. 46แสดงรูปตัด การใช้งานBergen tourist information Centre	43
2. 47แสดงรูปตัด Bergen tourist information Centre.....	43
2. 48 แสดงเส้นทางการเดินของผู้ใช้โครงการ	45
2. 49 แสดงมุมมองที่เข้าไปยังโครงการ	45
2. 50แสดงบรรยากาศTourist information London.....	46

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูป	หน้า
2. 51 แสดงความสัมพันธ์กับบริบทรอบๆ	47
2. 52 การเปิดมุมมองสู่อีกอาคาร	47
2. 53 แสดงบรรยากาศExpoGate	48
2. 54 แสดงแผนผังของตัวอาคาร	48
2. 55แสดงรูปตัดของ Expo Ggate	49
2. 56แสดงแนวคิดในการออกแบบ Expo Gate 2015	49
2. 56แสดงรายละเอียดโครงสร้างที่ใช้กับอาคาร	50
2. 60พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว.....	51
2. 61นิทรรศการประเพณีและวิถีชีวิต	52
2. 62การเปิดคอร์ตกลางอาคารเรียนเก่า.....	52
2. 63จัดแสดงการสอนภาษา	53
3. 1แสดงภายในตัวอาคารเก่า.....	55
3. 2แสดงภาพการถ่ายเทอากาศพื้นที่ด้านหน้าและความสัมพันธ์เพื่อนบ้าน.....	53
3. 3แสดงภาพผังภายในลำดับอาคารเก่า	57
3. 4แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบ	58
3. 5แสดงเส้นทางคมนาคมในอดีต	59
5. 1แสดงถึงความสัมพันธ์ของจังหวัดและผู้คน	81
5. 2ภาพแสงอากี่.....	82
5. 3แบบจำลองแสดงโครงสร้างและวัสดุตัวอาคาร.....	82
5. 4 แสดงโซนนิ่งการวางตำแหน่งของโครงการ.....	83
5. 5 แสดงโมเดลแนวความคิดเบื้องต้น.....	84
5. 6 แบบผังพื้นที่ชั้น1แบบร่างครั้งที่ 2.....	85
5. 7 แบบผังพื้นที่ชั้น2แบบร่างครั้งที่ 2.....	86
5. 8 แบบผังพื้นที่ชั้น1แบบร่างครั้งที่ 3.....	87
5. 9 แบบผังพื้นที่ชั้น1แบบร่างครั้งที่ 3.....	88
5. 10 หุ่นจำลองแบบร่างพัฒนา 3	89

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูป	หน้า
5. 11ผังบริเวณแบบร่างขั้นสุดท้าย	90
5. 12ผังพื้นที่ 1	91
5. 13ผังพื้นที่ 2	92
5. 14ผังหลังคา.....	93
5. 15รูปด้านที่ 1 และ 2 แบบร่างขั้นสุดท้าย	94
5. 16รูปด้านที่ 3 และ 4 แบบร่างขั้นสุดท้าย	95
5. 17รูปตัด A และ B.....	96
5. 18รูปตัด C.....	97
5. 19รูปตัด D.....	98
5. 20รูปตัด E	99
5. 21ภาพบรรยากาศด้านหน้าโครงการ.....	100
5. 22ภาพโถงต้อนรับ	101
5. 23ภาพทางเดินไปยังส่วนบริการนักท่องเที่ยว	102
5. 24ภาพนิทรรศการที่ 1.....	103
5. 25แบบการจัดนิทรรศการ 1	104
5. 26ภาพนิทรรศการที่ 2.....	105
5. 27แบบการจัดนิทรรศการ 2	105
5. 28ภาพนิทรรศการที่ 3.....	106
5. 29แบบการจัดนิทรรศการ 3	106
5. 30ภาพนิทรรศการที่ 4.....	107
5. 31แบบการจัดนิทรรศการ 4	107
5. 32ภาพนิทรรศการที่ 5.....	108
5. 33แบบการจัดนิทรรศการ 5	108
5. 34ภาพหุ่นจำลองบริเวณด้านหน้าร้านขายของที่ระลึก.....	109
5. 35ภาพหุ่นจำลองบริเวณเปิดคอร์ต.....	109
5. 36หุ่นจำลองทั้งโครงการ.....	110

สารบัญญภาพ(ต่อ)

รูป	หน้า
5. 37หุ่นจำลองโครงการจากมุมมองทางทิศเหนือ	110
5. 38หุ่นจำลองโครงการจากทิศตะวันออก.....	111
5. 39หุ่นจำลองโครงการจากทิศใต้เข้าสู่โครงการ	111

บทที่ 1

ความเป็นมาของโครงการ

เกิดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวที่ศึกษาข้อมูลมาก่อนมาท่องเที่ยว เกิดปัญหาขึ้นจากความซับซ้อนของพื้นที่ทำให้ นักท่องเที่ยวเกิดความสับสน และการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ของย่านเมืองเก่าไม่พร้อมบริการให้กับนักท่องเที่ยว และชุมชนย่านเมืองเก่าที่มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ในอดีตของชาติพันธุ์ที่อพยพเข้ามาจนกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ ซึ่งในความต่างชาติพันธุ์กันนั้นจึงมีวัฒนธรรมที่ต่างกันออกไป ในเวลาต่อมาชุมชนเริ่มเป็นหนึ่งเดียวแต่ยังขาดการพัฒนาชุมชนเพื่อความก้าวหน้าของคนในชุมชน

นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวต้องการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องของระบบคมนาคมที่พัก แหล่งอาหาร และความต้องการเบื้องต้นของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เรื่องราวของประวัติความเป็นมาของพื้นที่ รูปแบบอาคารเก่าจึงต้องการให้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งสนับสนุนด้วยชุมชนให้มีส่วนร่วมเพื่อสร้างเสริมและส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนและกระจายรายได้เพิ่มความแข็งแรงให้กับชุมชนในพื้นที่

ดังนั้นจึงมีการจัดทำโครงการศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวและศูนย์ชุมชนย่านเมืองเก่าเพื่อเป็นสถานที่สำหรับนักท่องเที่ยวและชุมชนใช้พื้นที่ส่วนกลางด้วยกัน ด้วยการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของย่านเมืองเก่าแต่ละย่านในอดีต รูปแบบสถาปัตยกรรมเก่า เส้นทางการค้าของคนในอดีต ด้วยแรงสนับสนุนของสำนักงานจังหวัดอีกทาง

1.1 ความมุ่งหมาย

การออกแบบสถาปัตยกรรมของย่านเมืองเก่าถูกเกิดโดยเป็นการสนับสนุนการใช้งานของชุมชนและนักท่องเที่ยว ให้เข้ากับบริบทและสภาพแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์

1.3.1 จัดตั้งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ต

1.3.2 เพื่อเป็นสถานที่ให้บริการด้านข้อมูล อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ชาวไทย

1.3.3 เป็นศูนย์บริการชุมชนของย่านเมืองเก่าภูเก็ต

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านเมืองเก่าจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย การค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับกิจกรรม พฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้โครงการ เพื่อนำมาวิเคราะห์และจัดทำโปรแกรม แสดงความต้องการและพื้นที่ใช้สอยเพื่อนำไปใช้การออกแบบให้เหมาะสมกับพื้นที่ตั้ง(Site)

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของที่ตั้งกับสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนใช้สอยต่างๆของโครงการกับพื้นที่ตั้ง กับสภาพแวดล้อม ศึกษาโครงการประเภทเดียวกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นกรณีศึกษาเปรียบเทียบ ศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรม ที่เหมาะสมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ต่างๆของโครงการ แล้วดำเนินการออกแบบงานสถาปัตยกรรม

- 1.ศึกษาประวัติความเป็นมาของพื้นที่ ประเพณี วัฒนธรรม ของชาวภูเก็ตในอดีต
- 2.ศึกษาอาชีพของคนในอดีตและพฤติกรรมที่สืบทอดกันมา
- 3.ศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมเก่าและการใช้งาน
- 4.รูปแบบการอนุรักษ์เมืองเก่ารูปแบบต่างๆ
- 5.ศึกษารูปแบบกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนและนักท่องเที่ยว
- 6.ศึกษาพฤติกรรมความต้องการของนักท่องเที่ยว

1.4 วิธีการศึกษา

- 1.4.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยวและบริบทจากการสัมภาษณ์และการศึกษา จากห้องสมุดและเว็บไซต์ต่างๆ
- 1.4.2 ศึกษาข้อมูลประชากรและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจากสำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต
- 1.4.3 ศึกษารูปแบบการสร้างอาคารใหม่ในย่านเมืองเก่า
- 1.4.4 ศึกษารูปแบบอาคารเก่าเพื่อนำมาหารูปแบบที่สัมพันธ์กับโครงการและบริบทได้

1.5 การประยุกต์แนวคิดกับประเภทอาคาร

จากข้างต้นกล่าวได้ว่าเป็นอาคารประเภทสาธารณะ แหล่งให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวและจุดรวมของชุมชน ซึ่งมีความสัมพันธ์กันระหว่างพื้นที่และชุมชน ประกอบด้วย ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และศูนย์บริการชุมชน

บทที่ 2

การศึกษาบริบท

2.1 การอภิปรายบริบทพื้นที่(Location & Context)

รูปที่ 2. 1 แสดงรูปวิถีชีวิตคนในอดีต จ.ภูเก็ต

(กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

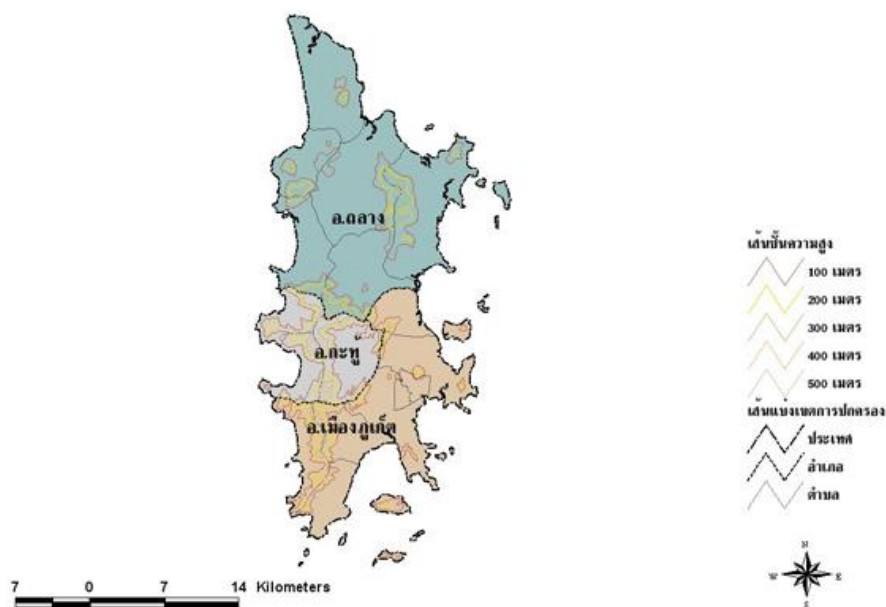
2.1.1 ประวัติความเป็นมาของจังหวัดภูเก็ต

เกาะภูเก็ตเป็นจังหวัดที่ลักษณะเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ซึ่งหากอ้างอิงจากประวัติศาสตร์ เกาะภูเก็ตมีปลายแหลมที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดพังงา และยังมีหลักฐานพบว่าเคยมีคนอาศัยชาวเลอยู่มาก่อน ช่วงต้นของเกาะโดยชาวเลมีภาษาและวัฒนธรรมที่ต่างจากคนไทย อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งเป็นส่วนมาก ในอดีตอาณาจักรนครศรีธรรมราชเรียกเกาะภูเก็ตว่า เมืองตะกั่วถกลาง เมืองถกลางได้ขึ้นกับเมืองตะกั่วป่าในสมัยอยุธยา ชาวฮอลันดา ชาวโปรตุเกสและชาวฝรั่งเศส ได้สร้างสถานที่เก็บสินค้าเพื่อรับซื้อแร่ดีบุกจากเมืองภูเก็ต(ถกลาง)

ในสมัย ร.1 ได้เกิดสงครามเก้าทัพขึ้น พระเจ้าปดุงกษัตริย์พม่าในสมัยนั้น ได้ให้แม่ทัพไปตีหัวเมืองต่างๆในภาคใต้ และเมืองกลาง ขณะนั้นเจ้าเมืองกลางได้ถึงแก่นิจกรรมมทานหมิงจัน(ภรรยา) และคุณมุก(น้องสาว)ได้ต่อสู้กับพม่าจนชนะและรัชกาลที่ 1 ได้รวบรวมหัวเมืองชายทะเลตะวันตกตั้งเป็น มณฑลภูเก็ต และต่อมาปี พ.ศ. 2352เกิดศึกที่กลางครั้งที่สองแล้วก็แพ้ให้กับพม่ากลางจึงกลายเป็นเมืองร้าง อีก 15 ปี ต่อมากลางได้รับการฟื้นฟูในรัชกาลที่ 3 และได้มีการพบสายแร่ดีบุกที่บ้านเกิดโฮ้(กระทุ้)และบ้านทุ่งคา(เมือง) จึงมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้น และมีการเปลี่ยนระบบการส่งส่วยดีบุกมาเป็นการผูกขาดเก็บภาษีอากรแบบเหมาเมือง ในรัชกาลที่ 5 ได้มีการปฏิรูปการปกครองเป็นระบบมณฑลเทศาภิบาลและมีการแต่งตั้งพระยารัฐานุประดิษฐ์มหิศรภักดี(คอซิมบี๊ ณ ระนอง)เป็นสมุหเทศาภิบาล ทำให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งระบบสาธารณูปโภค เศรษฐกิจ เริ่มปลูกยางพารา ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 เป็นต้นมา กิจการเหมืองแร่เริ่มซาลง จึงเริ่มมีแนวคิดเกี่ยวกับกิจการการท่องเที่ยวเข้ามาแทนจนมาถึงในปัจจุบัน บริเวณสะพานหินเมื่อก่อนเป็นพื้นที่ดีดริมหทะเลจุดจอดเรือเก่าต่อมาได้มีการถมที่ลงไปทะเลเพิ่มพื้นที่การใช้สอยจึงมีขนาดใหญ่ขึ้น บริเวณย่านตลิ่งชันปัจจุบันก็ยังอยู่ในบริเวณเมืองแต่มีจุดสังเกตความเจริญรุ่งเรืองได้จากศาลเจ้า อาคารศาสนาในบริเวณนั้นมีจำนวนมากและมีพื้นที่กว้างริมตลิ่งจึงสันนิฐานว่าเป็นจุดลงสินค้าและกระจายไปยังส่วนต่างๆในเมือง

2.1.2. ด้านภูมิศาสตร์

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตรหรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ ระยะทาง ทางอากาศ คิดเป็น 688 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

รูปที่ 2.2 แสดงขอบเขตการปกครองแบบอำเภอ

ที่มา: (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

- ทิศเหนือ ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสิน สะพานศรีสุนทร
- ทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
- ทิศใต้ ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
- ทิศตะวันออกเฉียงใต้ ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ก. ภูมิประเทศ

พื้นที่จังหวัดภูเก็ตประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขาสลับซับซ้อนจากทิศเหนือถึงทิศใต้อยู่ด้านตะวันตก ของเกาะมียอดเขาสูงสุดประมาณ 529 เมตร คือยอด “ไม้เท้าสิบสอง” อยู่ในเขตตำบลฉลอง อำเภอเมือง และอีกประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ ส่วนพื้นที่ฝั่งตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทราย นอกจากนี้ยังมีลำคลองเล็กๆ เช่น คลองบางใหญ่ คลองท่าจีน คลองท่าเรือ คลองบางโรง เป็นต้น

ข. ภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้นอยู่ภายใต้อิทธิพลลมมรสุม อากาศอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปี มีฤดูกาล 2 ฤดู คือฤดูฝน ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงพฤศจิกายน และฤดูร้อนได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเมษายน เดือนมีนาคมเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงที่สุด 33.4 องศาเซลเซียส เดือนมกราคมเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดคือ 22 องศาเซลเซียส

ค. ทรัพยากรธรรมชาติ

1. ทรัพยากรดิน เกาะภูเก็ตประกอบด้วยพื้นที่ลาดชันแบบภูเขา ที่ราบเชิงเขาและบริเวณที่ราบ สภาพดินเกิดจากการสลายตัวของหิน กรวด และศิลาแลง ดินดังกล่าวปกคลุมทั่วทั้งบริเวณพื้นที่เชิงเขาและชายฝั่ง อันเกิดจากการพัดพาทับถมกระแสน้ำและลม ทางด้านตะวันตกและตอนกลางของเกาะเป็นพื้นที่ราบต่ำกว่าบริเวณอื่น ๆ จึงถูกทับถมด้วยดินและตะกอนใหม่ ซึ่งเกิดจากการพัดพามาทับถมโดยกระแสน้ำ บริเวณชายหาดเกิดจากการทับถมโดยการกระทำของคลื่นลม ชายหาดมีสภาพเป็นหาดทรายขาวสวยงาม ทางตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มมีการทับถมของตะกอนดินโคลน สภาพโดยทั่วไปของดินในภูเก็ตเป็นดินที่มีการระบายน้ำได้ดี แต่ขาดประสิทธิภาพในการอุ้มน้ำ สลายตัวได้ง่าย เหมาะแก่การปลูกยางพารา และสับปะรด โดยเฉพาะสับปะรดภูเก็ตพันธุ์พื้นเมือง

2. แร่ธาตุสภาพทางธรณีวิทยาของภูเก็ตประกอบด้วยหิน 3 ชนิด หินอัคนี เป็นหินที่มีแร่ดีบุกหินอัคนีที่พบเป็นประเภทหินแกรนิต ซึ่งพบมากทางตอนกลางและตะวันตกของเกาะภูเก็ตมีการพบดีบุกในภูเก็ตเป็นแห่งแรกของประเทศไทยภูเก็ตจึงเป็นแหล่งแร่ดีบุกที่สำคัญ มีการสัมปทานแร่ทั้งบนบกและในทะเล แร่ดีบุกเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของเศรษฐกิจในอดีตปัจจุบันจำนวนแร่ดีบุกลดน้อยลงและราคาแร่ดีบุกต่ำการทำงานเกี่ยวกับเหมืองแร่จึงหมดไปเปลี่ยนเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแทนและเป็นรายได้หลัก

ง. ทรัพยากรป่าไม้แบ่งเป็น 4 ประเภท

1 ป่าไม้เขตร้อนชื้น มีลักษณะเป็นป่ารกทึบ ซึ่งปรากฏบริเวณภูเขา เช่น เขาบางดุก เขานาคเกิด เขาพระแส้วแต่ปัจจุบัน สภาพป่าไม้ส่วนใหญ่ถูกรุกทำลายเป็นจำนวนมาก

2 ป่าชายหาด เป็นป่าโปร่งไม้ผลัดใบ ขึ้นอยู่ทั่วไปบริเวณชายหาด ทะเลน้ำท่วมไม่ถึง และบริเวณเชิงริมเขาทะเล พันธุ์ไม้ที่ปรากฏ เช่น สนทะเล หูกวาง โพธิ์ทะเล ปอทะเล ตีนเป็ดทะเล หยีน้ำ จิกทะเล บุ่งทะเล เป็นต้น พื้นที่ป่าชายหาดที่ปรากฏในจังหวัดภูเก็ต เช่น บริเวณหาดในยาง ท่าฉัตรไชย และตลอดแนวชายฝั่งตะวันออกของเกาะภูเก็ต

3 ป่าชายเลน เป็นป่าในเขตร้อนชื้น เป็นป่าไม้ผลัดใบ กระจายอยู่ตามชายฝั่งทะเลในภาคกลางตะวันออกและภาคใต้ พบมากคือบริเวณท่าฉัตรไชย จนถึงตอนใต้คือบริเวณอ่าวภูเก็ต พื้นที่ป่าชายเลนที่สำคัญได้แก่ ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา ป่าชายเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าชาย

เลนคลองพารา ป่าชายเลนบางโรง ป่าชายเลนโครงท่าเรือ พันธุ์ไม้ป่าชายเลน เช่น ไม้โกงกาง แสม ลำพู ตะบูน ตาตุ่ม ประงทะเล เบ้ง เหงือกปลาหมอ

3.4 ป่าพรุ หมายถึงพื้นที่ลุ่ม น้ำแช่ขังพรุในเกาะภูเก็ตเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของชายฝั่งทะเลในอดีต โดยเกิดการกัดสันททรายในทะเลห่างฝั่งเล็กน้อย ต่อมาสันทรายเหล่านี้จะสูงขึ้นจนปิดกั้นทะเลภายนอก และเกิดแอ่งน้ำเค็มขึ้น ต่อมาน้ำเค็มในแอ่งค่อย ๆ จืดลง พืชจำพวกกกและหญ้าต่าง ๆ เริ่มเจริญงอกงามขึ้น จากนั้นพืชชนิดอื่นพันธุ์ไม้ที่พบในป่าพรุของภูเก็ต เช่น ผักกูด ลำเพ็ง หม้อข้าวหม้อแกงลิง กำแพงเจ็ดชั้น จูด เสม็ด หญ้าวงช้าง หวาย ตีนเป็ด

พรุในภูเก็ตมีพื้นที่กระจุกกระจายอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันตกของเกาะ พรุที่ยังคงสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ในอดีต คือ พรุบริเวณหาดไม้ขาว เช่น พรุทับเคย พรุยายรัตน์ พรุจืด พรุยาว พรุจิก พรุไม้ขาว พรุเจ๊ะสัน

4.ทรัพยากรแหล่งน้ำ แหล่งน้ำเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ภูเก็ตมีพื้นที่แหล่งน้ำทั้งหมด 24 แหล่งคลองบางใหญ่เป็นคลองที่ไหลตลอดทั้งปีและที่ไม่ไหล 118 สาย ดังนั้นแหล่งน้ำจึงขาดแคลน

2.1.3. ด้านสังคม

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล และ 103 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 9 แห่ง และ องค์การบริหารส่วนตำบลอีก 9 แห่ง

ตาราง 1 ตารางจำนวนประชากรในการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่(ตร.กม.)	จำนวน	
		ตำบล	หมู่บ้าน
เมือง	224	8	44
กะทู้	67.034	3	13
ถลาง	252	6	46
รวม	543.034	17	103

ที่มา:(PhuketNext, 2016)

การศึกษา

จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งรัฐและเอกชน ทั้งหมด 97 แห่ง แบ่งเป็น ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 89 แห่ง
ปวช.-ปวส. 6 แห่ง ปริญญาตรี 2 แห่ง

สาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ต มีโรงพยาบาลรัฐและเอกชน รวม 8 แห่ง 1,051 เตียง สถานีอนามัย 21 แห่ง นอกนั้นเป็นคลินิก และร้านขายยา คลินิก โรงพยาบาล คิดเป็นสัดส่วน 325 คนต่อเตียง

ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่อ้อยละ 73 นับถือศาสนาพุทธ และร้อยละ 25 นับถือศาสนาอิสลาม และนับถือศาสนาคริสต์

วัฒนธรรม

จังหวัดภูเก็ตในอดีตเป็นถิ่นเดิมของเงาะซาไก ชาวน้ำ ต่อมาชาวอินเดีย ชาวไทย และชาวจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีนฮกเกี้ยนอพยพเข้ามา สำหรับชาวไทยได้มีการอพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้น ทำให้มีชาวจีนมากกว่าชาติอื่นและชาวไทยที่อาศัยก็นำเอาวัฒนธรรมของชาติต่างๆมาปรับปรุงและดัดแปลง จนกระทั่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของชาวภูเก็ตมาจนถึงปัจจุบัน

เนื่องจากในอดีตมีการทำเหมืองแร่จึงมีแรงงานที่เป็นชาวจีนจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่มาจากปีนัง จีนแผ่นดินใหญ่ โดยเริ่มจากสายแร่ที่ค้นพบแห่งแรกในปีพ.ศ. 2367 สถานที่พบคือ หมู่บ้านเก็ตโฮ่(กระทู้) จึงเป็นจุดเริ่มต้นของวัฒนธรรมต่างๆในจังหวัด ทั้งการแต่งกาย อาหาร ประเพณี ศาลเจ้า ปรางค์รูปแบบอาคารและสถาปัตยกรรมรูปแบบจีน ต่อมาได้พบสายแร่ใหม่ประจวบเหมาะกับสายแร่เดิมเริ่มหมด จึงย้ายถิ่นฐานมายังทุ่งคาซึ่งเป็นตัวเมืองในปัจจุบัน ชาวจีนส่วนใหญ่เป็นจีนฮกเกี้ยนและเศรษฐกิจรุ่งเรืองมากทำให้

2.1.3.1 ประเพณีที่ปฏิบัติประจำปีทุกปีของจังหวัดภูเก็ต

1) ตรุษจีน

รูปที่ 2.3 แสดงการประกอบพิธีกรรมตรุษจีน

ที่มา: (ภูเก็ตบลูเลทิน, 2016)

วันขึ้นปีใหม่ของคนจีน วันตรุษจีนตรงกับ วันแรกของเดือน 1 ของจีน หรือเดือน 2 เดือน 3ทางจันทรคติ มีพิธีกรรม 3 วัน

วันแรก วันที่ 29 เดือน 12 ของจีน เตรียมอาหารและของไหว้ต่างๆ

วันที่สอง วันที่ 30 เดือน 12 ของจีน มี การไหว้ 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า ไหว้เทพเจ้าและช่วงบ่ายไหว้บรรพบุรุษ เมื่อไหว้เสร็จจะรับประทานอาหารกันในครอบครัว และมีการแจกอังเปาในแก่เด็กๆ

วันที่สาม วันที่ 1 เดือน 1 เพื่อเป็นสิริมงคล จะไปศาลเจ้าไหว้พระ และไปเยี่ยมญาติที่อยู่ต่างถิ่น ซึ่งวันนี้ห้ามทำงาน จะไม่มีการพูดคำหยาบหรือตำหนิกัน ปัจจุบันมีนโยบายจัดเทศกาลเป็นส่วนกลางทำให้นักท่องเที่ยวสามารถร่วมกิจกรรมได้

2) ไหว้เทวดา

รูปที่2.4แสดงการประกอบพิธีกรรมการไหว้เทวดา

ที่มา:(YUTPHUKET, 2016)

เป็นการไหว้ต้อนรับ และ ขอบคุณเทวดาที่ช่วยปกป้อง ดูแลมนุษย์ เวลาของการไหว้จะเริ่มขึ้น หลังเที่ยงคืนของวันที่ 8 เดือน 1 ของจีนไป หรือ ช่วงเวลาเริ่มต้นของวันที่ 9 เดือน 1 ของไหว้สำคัญ คือ ต้นอ้อย 2 ต้น และของคาวหวานต่างๆ สิ่งที่ต้องเตรียม แก้ว 4 ตัว โต๊ะพร้อมกระดาษกิมรองขาโต๊ะ 4 แผ่น ผ่ากั้นหน้าโต๊ะสีแดง ขนมรวม 3 จาน ผลไม้ สับปะรดกล้วย ส้ม สมัยก่อนระหว่างที่ตั้งโต๊ะไหว้เทวดา หรือ วันตรุษจีน จะมีคณะเล่นหุ่นกาเร่ ๑-๒ คน ประกอบด้วย คนเล่นดนตรีและคนเชิดหุ่น แวะมาเชิดหุ่นกาเร่หน้าบ้าน พร้อมกับกล่าวอวยพรเพื่อให้เจ้าของบ้านมีความ

เจริญรุ่งเรือง และสุดท้ายคนเซ็ดหุ้นจะจัดพิธีแต่งงานให้หุ้นชายและหุ้นหญิง จากนั้นเจ้าของบ้านจะนำซองแดงมาให้คณะเซ็ดหุ้นเป็นค่าตอบแทน

3) สารทจีน(พื้ต่อ)

รูปที่2.5 แสดงพิธีกรรมสารทจีน

ที่มา:(ข่าวภาคใต้, 2012)

เป็นการแสดงถึงความกตัญญูของลูกหลานต่อบรรพบุรุษ ตั้งแต่วันที่ 15 ค่ำ เดือน 7 ตามปฏิทินจันทรคติจีน ชาวจีนถือว่าเป็นเดือนปล่อยวิญญาณ ประตูลิขิตจะเปิดออก เพื่อให้วิญญาณออกมาเที่ยวเล่น 1 เดือน ชาวจีนจึงจัดอาหารคาวหวานเลี้ยงเพื่อเป็นการระลึก และเวลา 18.00 น. ห้ามไม่ให้ลูกหลานออกบ้านเวลานี้เพราะอาจโดนวิญญาณทำร้ายได้

4) ประเพณีไหว้พระจันทร์

รูปที่2.6แสดงขนมที่ใช้ประกอบพิธีกรรมไหว้พระจันทร์

ที่มา:(ParisMikki, 2015)

การไหว้เทพเจ้าด้วยขนมไหว้พระจันทร์(ตงซิวเปี้ย)และขนมโก๋ ใน วันที่ 15 ค่ำ เดือน 8 ของจีนมีจัดทั้งที่ศาลเจ้าและที่บ้าน

5) ประเพณีกินเจ

รูปที่2.7 แสดงประเพณีกินเจ

ที่มา:(Indigo Media, 2010)

เป็นการถือศีล กินผักงดการกินเนื้อทุกชนิด มีระยะเวลา 9 วัน เริ่ม ตั้งแต่ ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9 จนกระทั่งถึงขึ้น 9 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี ซึ่งชาว ภูเก็ตยึดถือปฏิบัติมา ซึ่งมีการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ในระยะเวลากินเจ เช่น พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่งพระ เป็นต้น ซึ่ง จะจัดในบริเวณศาลเจ้า

6) พิธีโก้ยहांน(ลุยไฟ)

รูปที่2.8 แสดงพิธีกรรมลุยไฟ

ที่มา:(Siripongg, 2011)

7) พิธีแห่พระ

การแห่ร่างทรงทั่วในย่านเมืองเก่าซึ่งเป็นการโปรดสัตว์ของเทพเจ้าจีนให้ประชาชนอยู่กันร่มเย็นซึ่งพิธีกรรมนี้มาหลังจากเกิดการกบฏใช้เวลา 1 วันในแต่ละศาลเจ้า

รูปที่ 2.9 แสดงพิธีกรรมแห่พระ

(กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

ตาราง 1.1 แสดงความสัมพันธ์ของประเพณี

ฤดูกาล	เดือนจีน	เดือนไทย	พิธีกรรม	สิ่งที่ทำ
ฤดูใบไม้ผลิ	ธ.ค.-ม.ค.	ม.ค.	ตรุษจีน	วันแรกเตรียมอาหารและของไหว้ต่างๆ
	29 ธ.ค.-1ม.ค.			วันที่สองช่วงเช้าไหว้เทพเจ้าช่วงบ่ายไหว้บรรพบุรุษ
				วันที่สาม เยี่ยมญาติและไหว้ศาลเจ้า
	ม.ค.	ม.ค.	ไหว้เทวดา	การบูชาเทวดาหรือองค์หยกหงส์แต่เพื่อให้เทพเจ้าคุ้มครอง

ฤดูกาล	เดือนจีน	เดือนไทย	พิธีกรรม	สิ่งที่ทำ
ฤดูร้อน	พ.ค.	มิ.ย.	เซ่งเม้ง	ทำความสะอาดและดูแลป้ายหลุมศพหน้าอาหารเช่นไหว้บรรพบุรุษเพื่อแสดงความกตัญญู
ฤดูฝน	มิ.ย.	ก.ย.	พ้อต่อ	วันปล่อยวิญญาณ ครอบครัวจะจัดอาหารความหวานไว้ให้
	ส.ค.	ก.ย.	ไหว้พระจันทร์	ไหว้บรรพบุรุษและไหว้เทพเจ้าตั้งขนมเช่นไหว้บริเวณที่มองเห็นแสงจันทร์มากที่สุด
	ก.ย.	ต.ค.	กินเจ	ถือศีล 10 และทานแต่ผักงดเนื้อสัตว์ทุกประเภท ภายในเวลา 9 วัน
				1.ยกเสาโกเต้ง มีตะเกียง 9 ดวง จะอยู่ไปจนจบการกินเจ
				2.พิธีไถ่ห่าน การเดินสะพานข้ามสะพานเคราะห์ และการวิ่งลุยไฟ
				3.แห่พระ ขบวนรำม้าทรงและผู้ติดตามม้าทรงตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป
				4.พิธีเลี้ยงทหาร ตอบแทนการรักษาบริเวณพื้นที่ประกอบพิธีกรรม
				5.เปิดเนตรองค์พระเป็ขการนำพระที่ตนนับถือมารับการอัญเชิญการรับรู้
				6.ส่งพระ การส่งพระกั๋วอ่องต้ายเต้และยกอ่องส่งเต้มีการแห่พระกลางคืน

2.1.4. ด้านการท่องเที่ยว

การเดินทาง

รถยนต์ สามารถเดินทางด้วยรถส่วนตัวมาถึงโดยไม่ต้องข้ามสะพานสารสิน เข้าจังหวัดโดยผ่านจังหวัดพังงาน

รถโดยสารประจำทาง มีทั้งรถปรับอากาศและรถธรรมดา จุดลงคือสถานีขนส่งจังหวัดภูเก็ต

รถไฟ ไม่มีบริการที่จังหวัดแต่สามารถต่อรถประจำทางได้ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เครื่องบิน ลงที่สนามบินนานาชาติ ต่อด้วยรถโดยสารประจำทางเข้ามาในเมือง

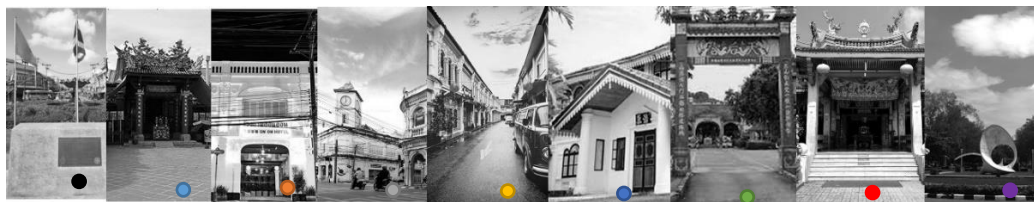

ทางเรือ เรือที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต มีทั้งเรือขนถ่ายสินค้า และเรือท่องเที่ยวจากทั้งใน และต่างประเทศ ติดต่อสอบถามได้ที่บริษัทตัวแทนจำหน่ายต่างๆ

สถานที่ท่องเที่ยว

รูปที่ 2.10 แสดงสถานที่ท่องเที่ยว

รูปที่ 2.11 แสดงจุดท่องเที่ยว

2.1.4.1 สถานที่ท่องเที่ยวที่นิยม

1. วงเวียนสุริยเดชหรือวงเวียนน้ำพุศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้าที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต เป็นแหล่งช้อปปิ้งของกินของฝากนักท่องเที่ยว

รูปที่ 2.12 แสดงวงเวียนน้ำพุ

(กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

2. ศาลเจ้าแสงธรรมหรืออ่ามเตงก่องต้องสร้างขึ้นโดยหลวงอำนาจรักษ์(ตันคั่วด)เพื่อเป็นที่ประดิษฐานเทพเจ้าเงินที่สายตระกูลนับถือ โดยใช้เป็นสถานที่รวมญาติความน่าสนใจอยู่ที่อยู่กลางย่านอาคาร

รูปที่ 2.13 ศาลเจ้าแสงธรรม

ที่มา:(กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

3. โรงแรมออนออน มีรูปหน้าที่เป็นตึกอาคารเก่าแต่ภายในเป็นอาคารประยุกต์รูปแบบใหม่

รูปที่ 2.14 โรงแรมออนออน

ที่มา: (Iertkultanon, 2016)

4. พิพิธภัณฑสถานยาทยาและพิพิธภัณฑสถานตึกชาร์เตอร์อาคาร 2 ชั้น ทรงอาคารเก่า เป็นอาคารราชพัสดุและธนาคารแห่งแรกที่ตั้งขึ้นในสมัย ร.5

รูปที่ 2.15 อาคารชาร์เตอร์

ที่มา: (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

5. ซอยรมณีย์ เป็นซอยสถานเริงรมย์ซึ่งในอดีตจะมีผู้หญิงจากมาเก๊ามาขายบริการ ปัจจุบันตึกถูกปรับเปลี่ยนด้วยการทาสีสันทันให้สดใสนั้น

รูปที่ 2.16 ซอยรมณีย์

ที่มา:(The Priceline Group, 2016)

6. บ้านชินประชา เป็นบ้านที่มีขนาดใหญ่และเก็บรวบรวมลักษณะความเก่าแก่ของการใช้งานและวัตถุบางอย่างไว้

รูปที่ 2.17 บ้านชินประชา

ที่มา:(Ninewebsite, 2016)

7.ศาลเจ้าแม่ย่านาง ศาลเจ้าของชาวจีนไหหลำซึ่งเป็นศาลเจ้าที่เมื่อเจ็บป่วยก็จะมาขอยาจากศาลเจ้านี้

รูปที่2.18 แสดงศาลเจ้าแม่ย่านาง

ที่มา:(Rodjanateppasit, 2016)

8.ศาลเจ้าจู้ต๋วย ศาลเจ้าที่สร้างที่หลังโดยได้รับการบริจาคจากชาวสวนพุให้ศาลเจ้าเป็นที่กราบไหว้และเป็นสถานที่ประกอบพิธีการทางศาสนา

รูปที่2.19 แสดงศาลเจ้าจู้ต๋วย

ที่มา:(กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

9. กะเชอซูดแร่ เป็นเครื่องชูดแร่อันแรกของประเทศไทยที่ถูกนำมาจากต่างประเทศ และใช้ครั้งแรกที่เหมืองแร่ที่นี่

รูปที่ 2.20 แสดงสะพานหิน

(กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

2.4.1.2 อาชีพ

ตาราง 2 แสดงอาชีพภายในจังหวัด

อาชีพ	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง(คน)	จำนวนรวม
ไม่มีอาชีพ	1,924.00	231.00	4,234.00
นักเรียน	5,784.00	5,468.00	11,252.00
นักศึกษา	748.00	927.00	1,675.00
ทำนา	6.00	4.00	10.00
ทำไร่	16.00	5.00	21.00
ทำสวน	890.00	542.00	1,432.00
ประมง	551.00	230.00	781.00
ปศุสัตว์	6.00	5.00	11.00
รับราชการ	756.00	603.00	1,359.00
พนักงานรัฐ	244.00	194.00	438.00
พนักงาน บริษัท	1,626.00	1,842.00	3,468.00
รับจ้างทั่วไป	20,310.00	18,745.00	39,055.00
ค้าขาย	2,814.00	3,929.00	6,743.00
ธุรกิจส่วนตัว	2,323.00	1,943.00	4,266.00
อื่นๆ	7,078.00	9,489.00	16,567.00
รวมทั้งหมด	45,076.00	46,236.00	91,312.00

ที่มา: (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต, 2016)

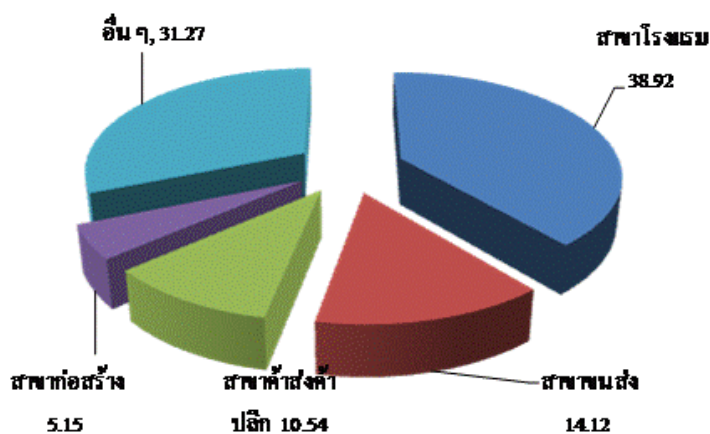
1) กลุ่มประชากร

ชาวเล เป็นคนกลุ่มแรกที่มาอาศัยอยู่บนเกาะภูเก็ต จากนั้นจึงมีกลุ่มชนอื่นอพยพตามมา ทั้งชาวจีน ชาวไทย ชาวมาเลเซีย ฯลฯ จนมรดกวัฒนธรรมเฉพาะของตัวเอง ตามบันทึก ฟรานซิสไลท์ กล่าวถึงชาวภูเก็ตไว้ว่าเป็นพวกผสมผสานกันทางด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรมกับชาวมลายู โดยเฉพาะคนไทยจำนวนมากในสมัยนั้น มีทั้งอิสลามมิกชน พุทธศาสนิกชน ขณะที่ทอมัสฟอร์เรส ชาวอังกฤษที่เดินเรือมายังภูเก็ต ใน พ.ศ. 2327 กล่าวว่า ชาวเกาะแจนซีลอนพูดภาษาไทย ถึงแม้เขาจะเข้าใจภาษามลายู พวกเขามีลักษณะหน้าตาคล้ายกับชาวมลายู ทำทางคล้ายชาวจีนมาก

ปัจจุบันชาวภูเก็ตส่วนใหญ่จะเป็นชาวจีนกลุ่มต่างๆ ฮกเกี้ยน จีนช่องแคบ จีนกวางตุ้ง ฯลฯ และชาวไทยมุสลิม จะอาศัยอยู่แถบกลาง มีจำนวนประชากรร้อยละ 20-36 ของประชากร และมีชาติพันธุ์ชาวเล กลุ่มอุรักลาโว้ย และพวกมอแกน(มาซิง) ซึ่งมอแกนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ มอแกนปูเลา และ มอแกนตาหมับ รวมไปถึง ชาวอินเดียและชาวยุโรปที่เข้ามาลงทุนในภูเก็ต

เนื่องจากการอพยพมาของชาวจีนส่วนมากมาจาก ฮกเกี้ยน สิงคโปร์ ปีนัง ทำให้คนจีนในภูเก็ตมีจำนวนมากกว่าคนไทย โดยในปี พ.ศ. 2413 แบริดเลย์ ชาวอังกฤษได้มาสำรวจและพบว่า มีชาวจีน 28000 คน ในปี 2427 เพิ่มขึ้นเป็น 40000 คน

2.1.4. ด้านเศรษฐกิจ

รูปที่ 2.24 แสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: (กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2559)

1) โครงสร้างเศรษฐกิจของภูเก็ตโดยหลักจะแบ่งเป็น 5 ประเภท

1.1 การท่องเที่ยว

มีการขยายตัวในจังหวัดมากขึ้นเรื่อยๆ และเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้มหาศาลทั้งนี้ประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวสวยงาม ชายหาด ป่า และน้ำตก ทั้งนี้ยังมีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน

1.2 การค้าขายและการลงทุน

กิจการโรงแรม กิจการการค้าและการลงทุน กิจการผลิตอุปกรณ์การแพทย์ กิจการผลิตอวัยวะเทียมและเฟื่ออก กิจการซอฟต์แวร์ กิจการบริการที่จอดรถ สวนสนุก และสำนักงานภูมิภาคต่างๆ

โดยจุดหลักๆที่นักลงทุนลงกันเยอะในปัจจุบันคือ โรงแรม รีสอร์ท และที่มีโครงการเยอะที่สุดคือบ้านพัก คอนโดมิเนียมที่กำลังมีมากขึ้นจากอดีต

1.3. เกษตรกรรม

เกษตรกรรม จากยางพารา ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด และนอกจากยางพาราก็มีสับปะรดที่เป็นพืชพันธุ์ที่ได้รับความนิยมทั้งนี้ยังมี มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์

ด้านการประมง ฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ฟาร์มเลี้ยงหอยมุก โดยในส่วนทำเรือประมงมีการทำการประมงตลอดทั้งวันและยังมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำซึ่งใช้ปลาส่วนใหญ่มาเพิ่มมูลค่า

1.4 การค้าระหว่างประเทศ

การค้าระหว่างประเทศที่ผ่านด่านศุลกากรและด่านท่าอากาศยานภูเก็ต ซึ่งมีมูลค่ามหาศาลโดยจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

4.1 มูลค่าการส่งออก สินค้าที่ส่ง ออก มี ยาง พารา เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และส่วนประกอบเครื่องบิน

4.2 มูลค่าการนำเข้า สินค้าที่นำเข้า ปลาทูน่า เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์การก่อสร้าง

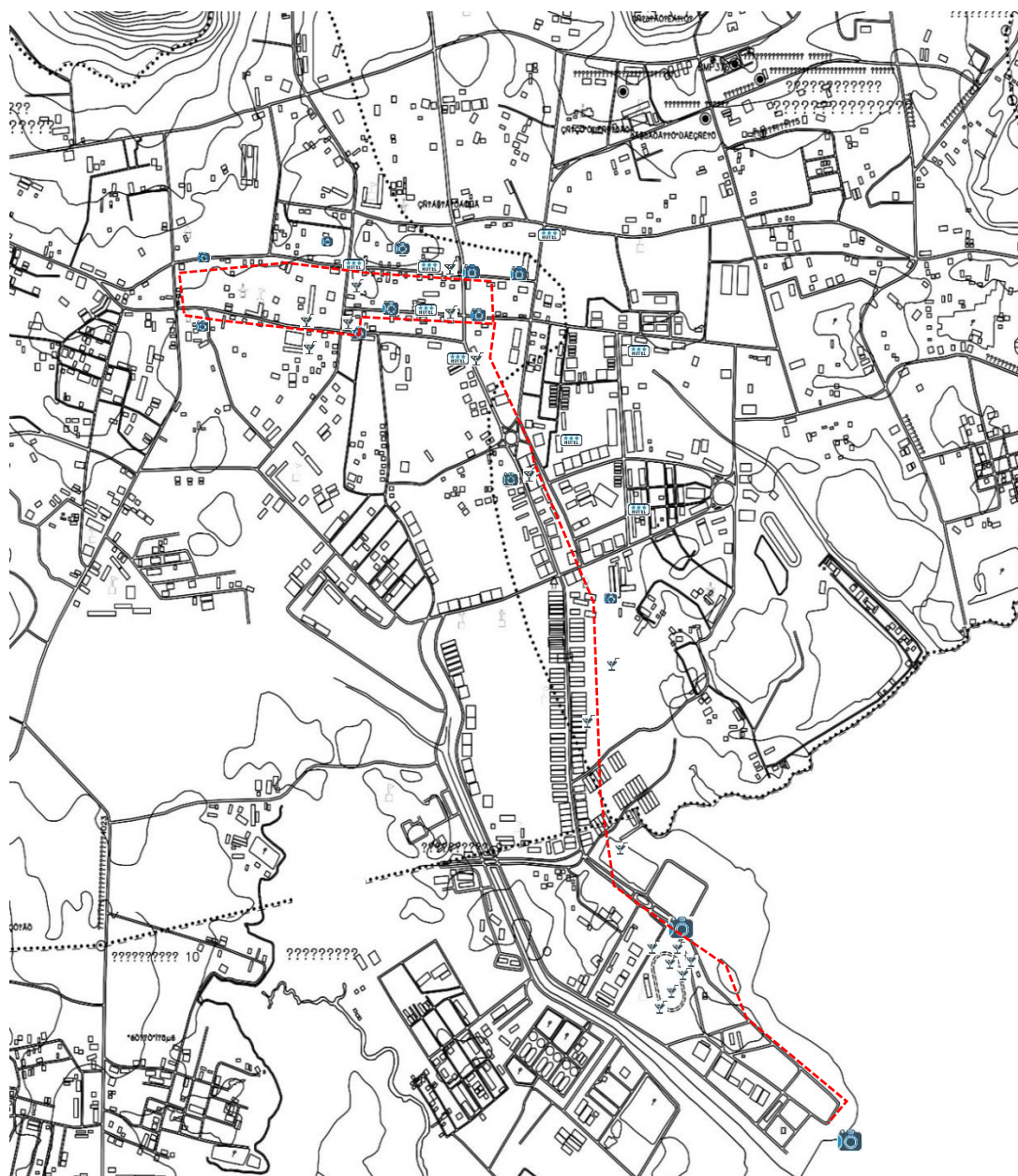
1.5.การอุปโภคบริโภค

การอุปโภคบริโภคของภาคเอกชน เช่น อาหารเครื่องดื่ม เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องนุ่งห่ม

2.2 การเลือกและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

2.2.1 การเลือกที่ตั้งโครงการ

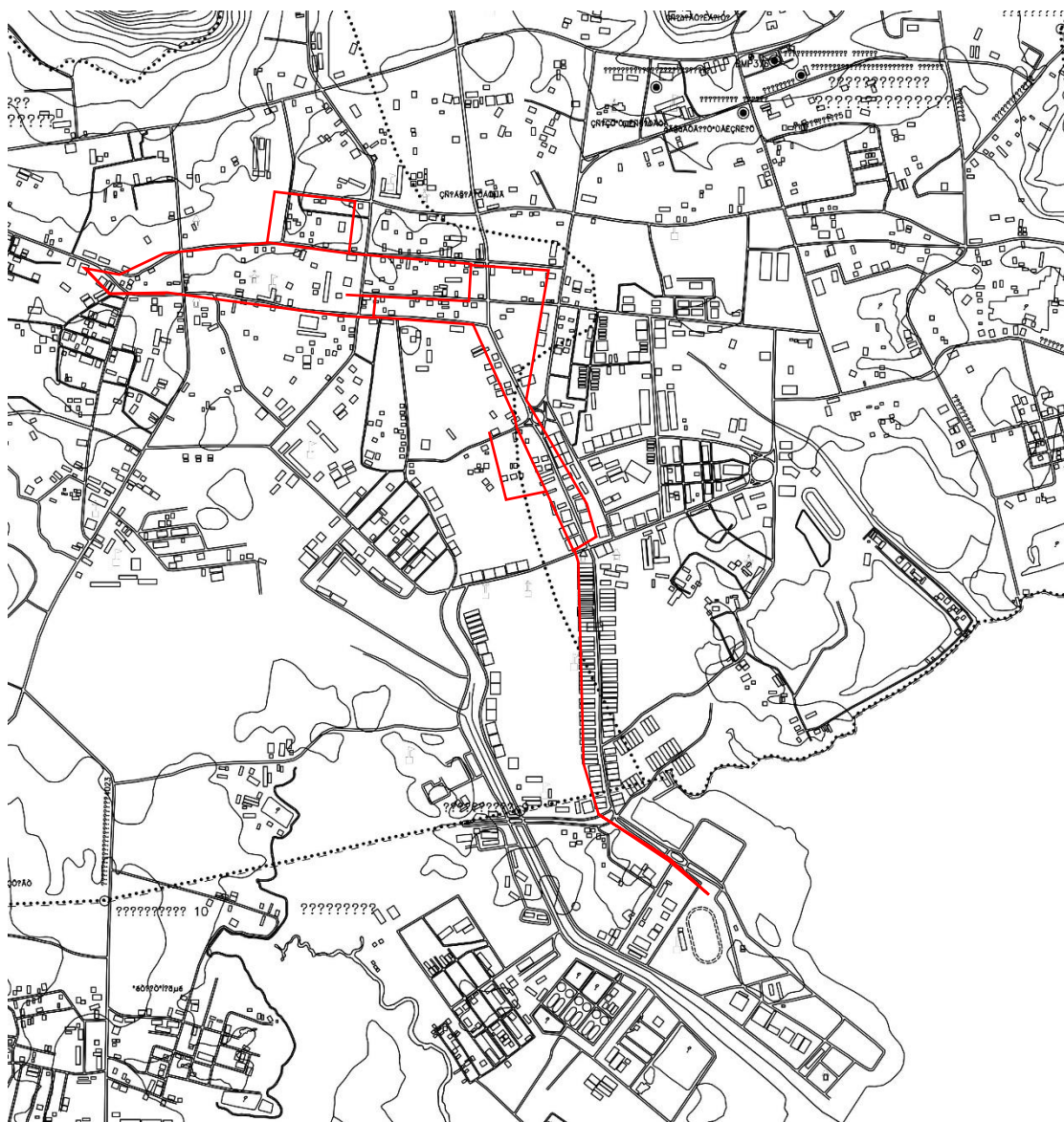
1) มุมมองผ่านเส้นทางการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ

รูปที่ 2.25 แสดงเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

นำมาใช้ในการกำหนดเส้นการเลือกที่ตั้งโครงการผ่านมุมมองของการท่องเที่ยวเพื่อนำไปวิเคราะห์

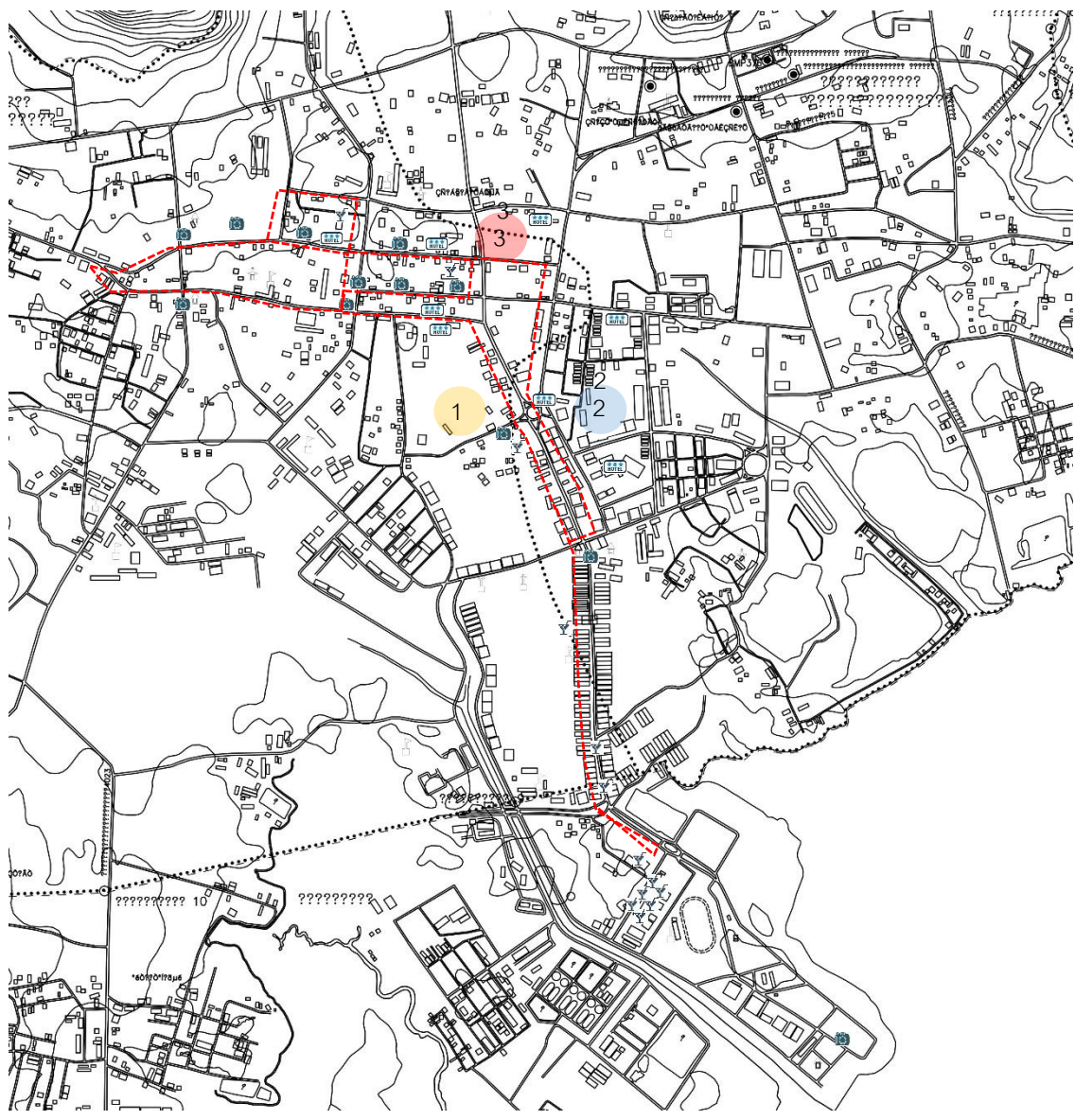
2) มุมมองพิธีกรรมและศาสนา

รูปที่ 2.26 แสดงเส้นทางพิธีกรรมศาสนา

เส้นทางผ่านพิธีกรรมถือศีลกินผักซึ่งในเทศกาลจะมีกาลแห่งพระจึงนำเส้นทางมา
เพื่อวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

3) รวมเส้นทางเพื่อวิเคราะห์หาที่ตั้ง

รูปที่ 2.27 แสดงการวิเคราะห์หาที่ตั้ง

เหตุผลในการเลือกที่ตั้งโครงการ ทั้ง 3 ที่ ที่ตั้งโครงการที่ 1 และ 2 เป็นจุดศูนย์กลางของเส้นทางทางท่อที่เกี่ยวข้องและมีพื้นที่ว่างสามารถสร้างโครงการ ที่ตั้งโครงการที่ 3 เป็นพื้นที่สาธารณะของชุมชนและใกล้แหล่งท่อที่เกี่ยวข้อง

4) เกณฑ์พิจารณาการเลือกที่ตั้ง

เกณฑ์ที่ 1 ความสัมพันธ์พื้นที่กับบริบทของสถานที่ท่องเที่ยวและประวัติศาสตร์

ความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่ใกล้กับเส้นทางการท่องเที่ยว เรื่องประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของพื้นที่และบริบทโดยรอบ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ วิถีชีวิตของชุมชนในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมในอดีตสถานที่ประกอบพิธีกรรม โรงเรียนจีนในอดีต เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ซึ่งในปัจจุบันบริเวณเมืองเก่ามีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น จึงมีห้างสรรพสินค้าและ community mall เกิดขึ้นในบริเวณนี้ ทั้งที่พักโรงแรมต่างๆ ซึ่งมีขนาดความสูง 3 ชั้น ขึ้นไป

มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

เกณฑ์ที่ 2 การเข้าถึงของนักท่องเที่ยว

การเข้าถึงของนักท่องเที่ยว ถนน ด้วยพาหนะ เดินเท้า ระบบขนส่งโดยสารสาธารณะ ความสะดวกของนักท่องเที่ยวในการเข้าถึงพื้นที่ และความไม่ซับซ้อนของเส้นทาง

มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

เกณฑ์ที่ 3 การได้มาของที่ดิน

การได้มาของที่ดินเรื่องของอำนาจการถือครองที่ดิน รัฐบาล เอกชน ในส่วนของรัฐบาลจะได้พื้นที่ไม่ต้องเสียเงินจำนวนมากแต่หากเป็นที่ดินของเอกชนจะได้คะแนนน้อยเนื่องจากจะต้องเสียจำนวนเงินมหาศาล

มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ที่ตั้ง : ต.วิชิต อ.เมือง จ.ภูเก็ต ขนาด 8 ไร่

อาณาเขต : ทิศเหนือ บ้านพักชุมชน

ทิศตะวันออก community mall

ทิศตะวันตก อาคารพาณิชย์

ทิศใต้ community mall

ขนาดพื้นที่โดยประมาณ : 12,800 ตารางเมตร

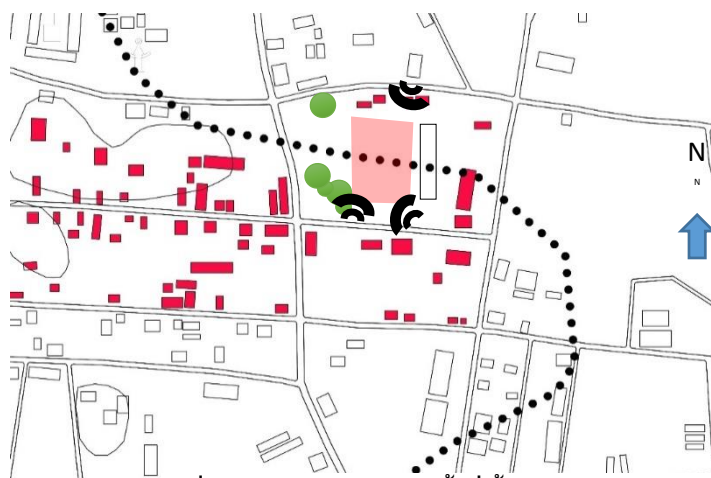
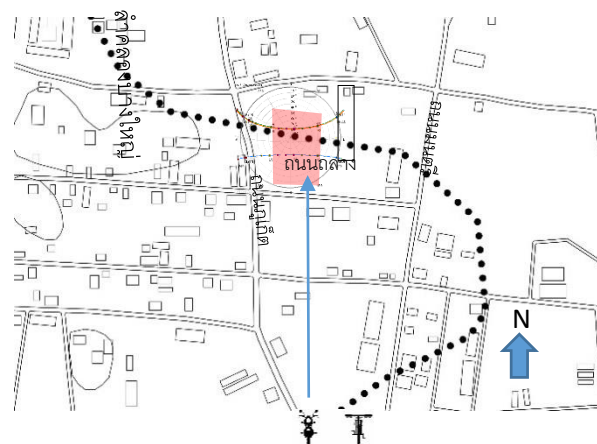
สภาพพื้นที่ : พื้นที่โดยรอบเป็นย่านธุรกิจและมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

การเข้าถึง : สามารถเข้าถึงที่ตั้งได้ 3 ทิศทาง ด้านหน้า ด้านซ้าย ด้านขวา

ที่ตั้งโครงการที่ 3

รูปที่ 2.32 แสดงตำแหน่งที่ตั้งโครงการ 3

รูปที่ 1. 33 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่ตั้ง 3

ที่ตั้ง : ต.วิชิต อ.เมือง จ.ภูเก็ต

อาณาเขต : ทิศเหนือ community mall

ทิศตะวันออก อาคารพาณิชย์

ทิศตะวันตก สวนสาธารณะ

ทิศใต้ สำนักงาน ททท. จ.ภูเก็ต

ขนาดพื้นที่โดยประมาณ : 12,800 ตารางเมตร

สภาพพื้นที่ : พื้นที่โดยรอบเป็นสวนและcommunity mall

การเข้าถึง : สามารถเข้าถึงที่ตั้งได้ 2 ทิศทาง ทิศเหนือและทิศใต้

ตารางพิจารณาการเลือกที่ตั้ง

ตารางที่ 1 ตารางการพิจารณาเลือกที่ตั้ง

หลักเกณฑ์ พิจารณา	ค่า น้ำหนัก	พื้นที่ 1		พื้นที่ 2		พื้นที่ 3	
		เกณฑ์	คะแนน	เกณฑ์	คะแนน	เกณฑ์	คะแนน
ความสัมพันธ์พื้นที่ กับบริบท	5	4	20	4	20	3	15
การเข้าถึงของ นักท่องเที่ยว	4	2	8	3	12	3	12
การได้มาของที่ดิน	2	1	2	1	2	2	4
รวม			30		34		31

หมายเหตุ น้ำหนักคือค่าความสำคัญขององค์ประกอบต่อโครงการ โดยมีค่าของคะแนน ดีมาก 4 , ปานกลาง 3 , น้อย 2

จากการพิจารณาการให้คะแนนจากความเหมาะสมโดยเลือกจากพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับโครงการและอยู่ใกล้กับศูนย์กลางการบริการด้านต่างๆ เข้าถึงโครงการที่สะดวกและหลากหลาย

ใกล้ย่านกิจกรรมวัฒนธรรม, เทศกาล, ที่พัก, แหล่งท่องเที่ยว และที่สำคัญอยู่ใกล้กับจุดที่สามารถเป็นจุดเริ่มต้นได้ พบว่า ที่ตั้งที่ 2 บริเวณที่ตรงข้ามกับที่พักแรมได้ค่าน้ำหนักมากที่สุด

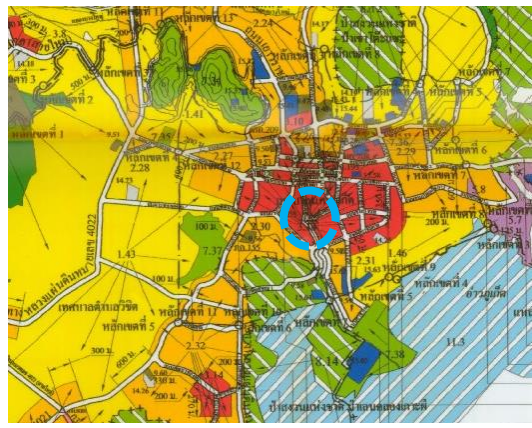
2.2.3. การวิเคราะห์พื้นที่ตั้งโครงการ

จากการพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการจึงสรุปได้ว่าที่ตั้งของโครงการคือ พื้นที่ตั้งที่ 2 ดังนั้นจึงได้นำที่ตั้งที่ได้จากการพิจารณานำมาวิเคราะห์ถึงสภาพภูมิอากาศต่างๆซึ่งได้มีการวิเคราะห์พื้นที่ ที่มีส่วนสำคัญต่อการออกแบบโครงการศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและชุมชนย่านเมืองเก่า จังหวัดภูเก็ต บริเวณรอบที่ตั้งโครงการ เป็นย่านธุรกิจร้านอาหาร อาคารพาณิชย์ โรงแรม

N
N

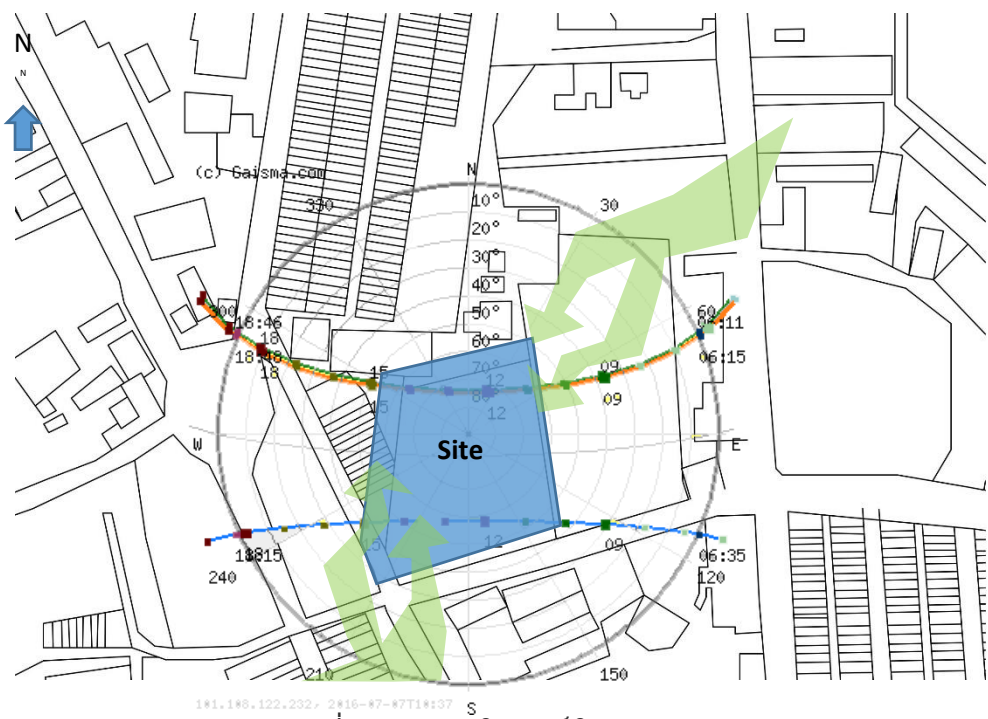

รูปที่ 2.34 พื้นที่ตั้งโครงการ

รูปที่ 2.35 ผังเมืองรวม จ.ภูเก็ต

พื้นที่โซนสีแดง เป็นพื้นที่อาคารพาณิชย์และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ซึ่งตามข้อกำหนดทั่วไป FAR/OSR ร้อยละ 35 – 40 ของพื้นที่

รูปที่ 2.36 แสดงการวิเคราะห์ทิศทางแดดลม

จากภาพการแสดงผลวิเคราะห์พื้นที่โครงการที่เป็นที่เปิดโล่ง ซึ่งอยู่ติดกับที่จอดรถจากด้านขวาซึ่งไม่มีสิ่งบดบังหรือให้ร่มเงาแก่พื้นที่ส่วนด้านหน้าไม่มีสิ่งบังและเป็นช่องอาคารทำให้ลมพัดผ่านและแรงสามารถลดการใช้พลังงานและ

อุณหภูมิตัวอาคารได้ จากเดือนตุลาคมการวิเคราะห์ตำแหน่งที่ตั้งจึงสรุปการวางตำแหน่งของโปรแกรมที่เหมาะสมของโครงการได้

1. ด้านภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ตจะมีเพียง 2 ฤดูเท่านั้น คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน

ฤดูร้อน เดือนธันวาคม - เดือนเมษายน

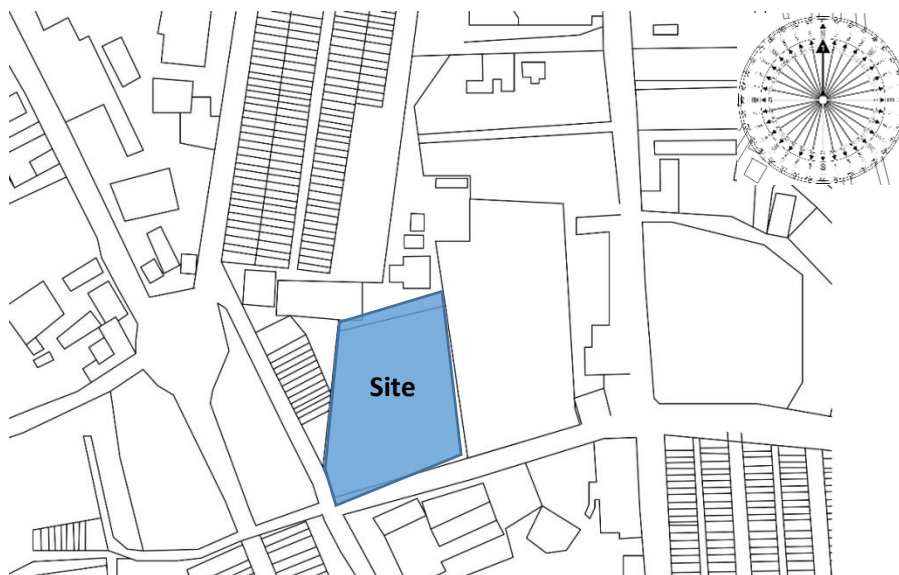
ฤดูฝน เดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม

อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 37 องศา และต่ำสุดเฉลี่ย 24 องศา

ปริมาณน้ำฝนของจังหวัดตลอดปีเฉลี่ย 194.9 มิลลิเมตร

จากข้อมูลเบื้องต้นเมื่อนำมาวิเคราะห์จะพบว่า ภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีปริมาณน้ำฝนน้อยเมื่อเทียบกับความต้องการใช้งานมีมากกว่า ซึ่งแหล่งน้ำจืดในจังหวัดมีน้อย ผู้คนเลยนิยมขุดเจาะบ่อบาดาลกันเพื่อใช้งาน ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 37 องศา จึงทราบการวางอาคารและลักษณะการออกแบบเพื่อให้เกิดสภาวะความสบายหรือทำอย่างไรให้อาคารสามารถระบายและลดอุณหภูมิของตัวเองได้ในเวลากลางวัน

2. การวิเคราะห์สภาพบริบท

รูปที่ 2.37 แสดงมุมมองเข้าสู่โครงการ

แสดงมุมมองการเข้าพื้นที่โครงการ จากมุม 3 มุม

รูปด้านที่ 1

รูปที่ 2.38 แสดงมุมมองเข้าโครงการ 1

รูปด้านที่ 2

รูปที่ 2.39 แสดงมุมมองเข้าโครงการ 2

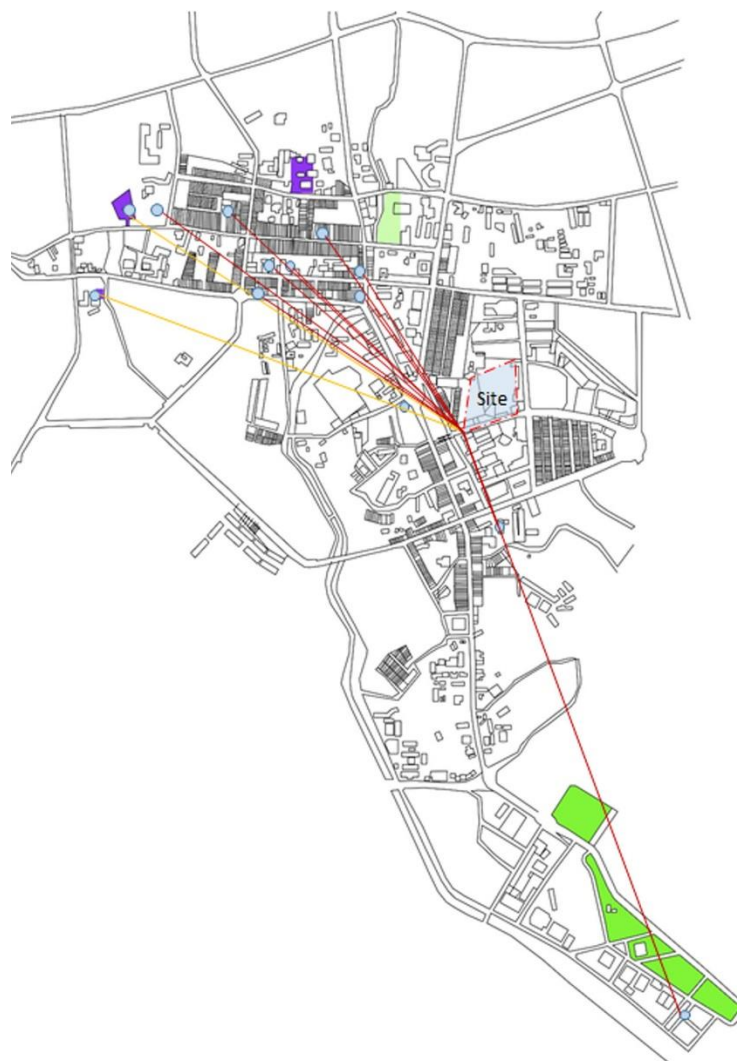
รูปด้านที่ 3

รูปที่ 2.40 แสดงมุมมองเข้าโครงการ 3

จากการแสดงมุมมองเข้าโครงการทั้ง 3 มุม เพื่อที่มุมมองจากภายนอกเข้าสู่โครงการที่เห็นโครงการได้เด่นชัด ในแต่ละมุมมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไปตามการเข้าถึงของผู้ใช้โครงการที่ให้น้ำหนักมากไปน้อย

การวิเคราะห์พื้นที่ทางกายภาพ

รูปที่ 2.41 แสดงตำแหน่งองค์ประกอบของโครงการ

เป็นการแสดงตำแหน่งต่างๆของเส้นทางการท่องเที่ยวและเส้นทางพิธีกรรมทางศาสนาเพื่อให้เห็นความเป็นจุดศูนย์กลางของเส้นทางต่างๆ จุดวงกลมเป็นสถานที่แหล่ง

ห้องเที่ยว , สีม่วง เป็นพื้นที่ส่วนกลางของชุมชน , สีเขียวเป็นสวนสาธารณะและจุดพักผ่อนหย่อนใจ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการออกแบบพื้นที่ซึ่งมีความสัมพันธ์กับบริบทด้านการใช้งานของชุมชนและนักท่องเที่ยว

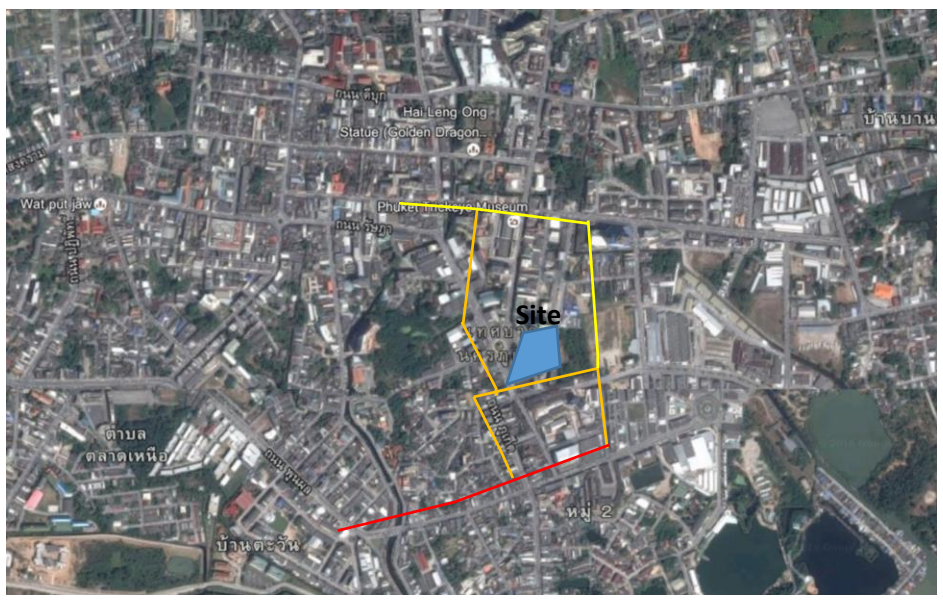
รูปที่ 2.42 แสดงเส้นทางจากที่พักเข้ามายังที่ตั้งโครงการ

แสดงตำแหน่งของที่พักที่ใกล้กับโครงการและระยะทางจากการเดินหรือใช้พาหนะมายังโครงการและความสะดวกการเข้าถึงของนักท่องเที่ยว

รูปที่ 2.43 แสดงการเข้าถึงโครงการแต่ละเส้นทาง

แสดงการเข้าถึงโครงการด้วยประเภทต่างๆของการเข้าถึง โดยมี
รถยนต์ จักรยานยนต์ จักรยาน เดินเท้า

รูปที่ 2.44 แสดงปริมาณความหนาแน่นของเส้นทางสัญจร

แสดงวิเคราะห์ความหนาแน่นของเส้นทางสัญจรเพื่อหาจุดเข้า
โครงการ โดยสีแดงหมายถึงมีการสัญจรหนาแน่น , สีส้ม สัญจรปานกลาง ,

สีเหลือง สัญจรเบาบางซึ่งเส้นทางที่ผ่านหน้าโครงการมีความหนาแน่นปานกลาง จากหน้าและด้านซ้ายโครงการเท่านั้น
สรุปข้อดีและข้อเสียของพื้นที่ตั้งโครงการ

ข้อดี

พื้นที่ใกล้กับแหล่งชุมชนที่อยู่อาศัย

พื้นที่ใกล้กับที่พักโรงแรมขนาดใหญ่ของจังหวัด

สามารถเดินจากที่พักเข้ายังโครงการได้

อยู่ระหว่างกลางระหว่างเส้นทางการท่องเที่ยวและพิธีกรรม

พื้นที่โครงการอยู่ใกล้ย่านธุรกิจ

ข้อเสีย

พื้นที่โครงการอยู่บริเวณย่านธุรกิจจึงมีเสียงรบกวน

พื้นที่โครงการมีมูลค่ามหาศาล

พื้นที่โครงการอาจจะได้รับมลภาวะต่างๆ

มีอาคารพาณิชย์บดบังวิสัยทัศน์บางส่วนจากสายตาของผู้ใช้โครงการบางเส้นทาง

2.3 กรณีศึกษา

1) Bergen Tourist Information Centre

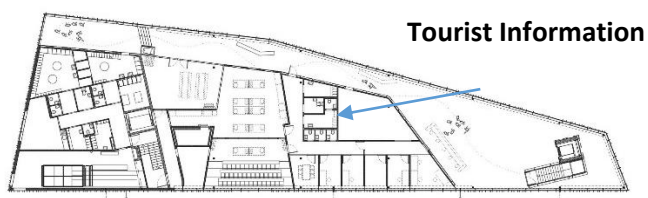
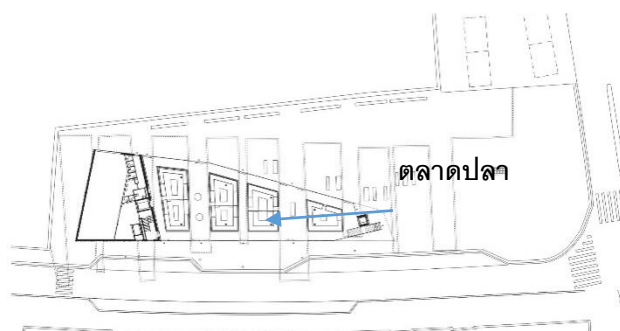
รูปที่ 2.45 แสดง Bergen tourist information Centre

ที่มา: (Bergen Tourist Board, 2016)

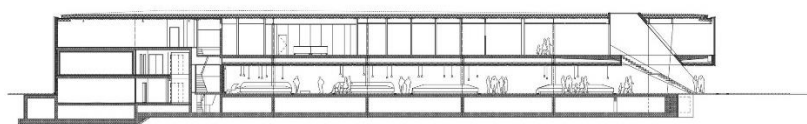
สถานที่ตั้ง	Strandkaien 3, 5013 Bergen, Norway
ประเภทอาคาร	Tourist Information centre
สถาปนิก	Willhelm Eder, Maren Bjerga, Pernille Dauggaard
โปรแกรม	แบร์เกน เป็นเมืองที่ใกล้กับทะเลตะวันตกเฉียงใต้ของนอร์เวย์ เมืองนี้เป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม ซึ่งสถาปัตยกรรมที่อยู่บริเวณแม่น้ำนั้นมีรูปแบบเก่าอยู่ และขึ้นชื่อว่าพระอาทิตย์เที่ยงคืน ซึ่งศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวอยู่ตรงตลาดปลาของเมือง สถานที่ส่วนใหญ่ของเมืองริมแม่น้ำจะเป็นโกดังสินค้าเนื่องจากบริเวณนั้นพ่อค้าชาวยุโรปมาตั้งรกรากทำธุรกิจ ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงจากที่พักอาศัยมาเป็น พิพิธภัณฑ์ แกลอรี ร้านค้า โรงแรม
	-ข้อมูลสำหรับที่พัก
	-จุดแลกเปลี่ยนเงิน
	-จุดขายตั๋วการแสดงเพลง
	-ให้เช่าสำนักงาน

-ตลาดขายปลา(ชั้น 1)

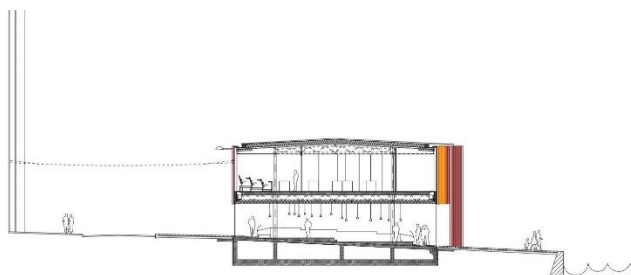
-นิทรรศการ(นำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จุดพัก)

รูปที่ 2.46 ผังพื้นที่ชั้น 1 Bergen Tourist Information Centr

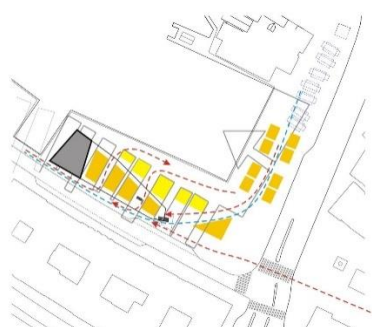

รูปที่ 2.47 แสดงรูปตัด การใช้งาน Bergen tourist Information

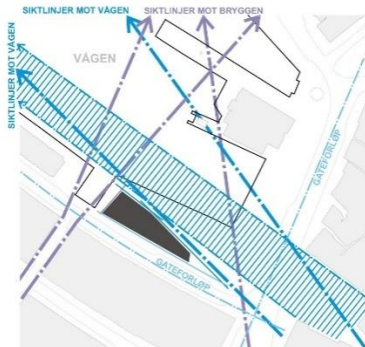

รูปที่ 2.48 รูปตัด Bergen Tourist Information Centre

ที่มา: (archdaily, 2013)

รูปที่ 2.49 แสดงเส้นทางการเดินของผู้ใช้โครงการ

รูปที่ 2.50 แสดงมุมมองที่เข้าไปยังโครงการ

รูปแบบอาคาร รูปทรงตามการใช้งาน โดยกำหนดให้มีความสูงไม่เกิน 2 ชั้น เนื่องจากบริบทรอบเป็นอาคารที่มีความสูง 4-5 ชั้น เพื่อไม่ให้ทำลายเส้นระดับของ

เมืองและบดบังสายตา อาคารจึงมีความกลมกลืนกับบริบท อาคารใกล้เคียงกับโกดังเก็บของและท่าเรือขึ้นปลา

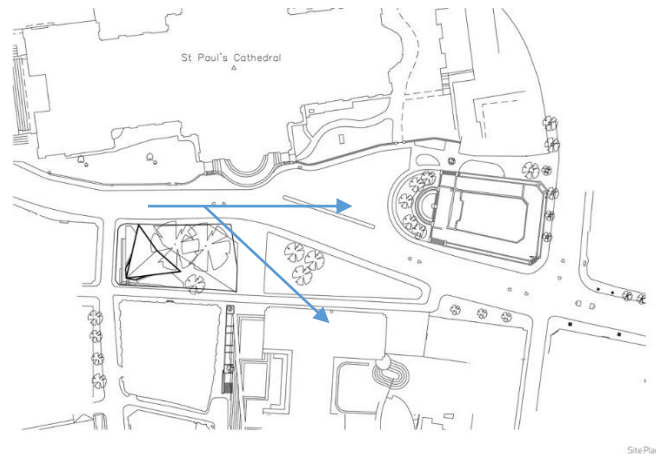
2.Tourist Information London

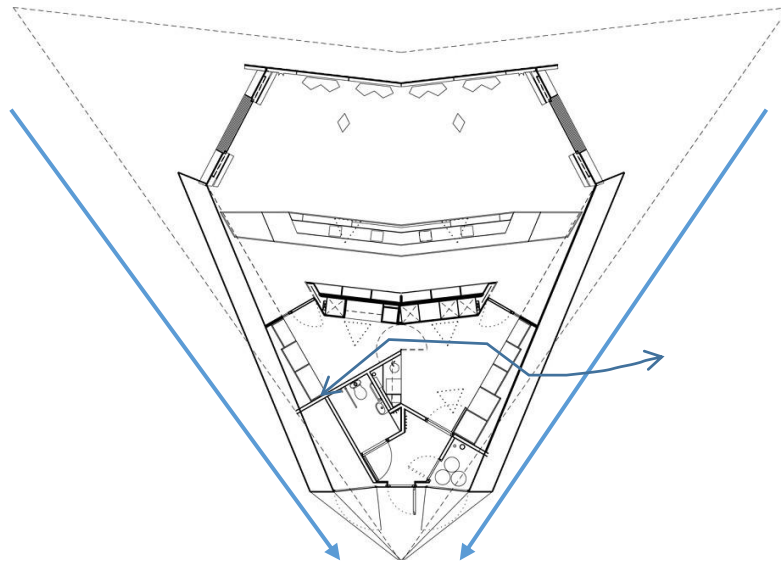
รูปที่2.51แสดงบรรยากาศTourist information London

ที่มา:(Archdaily, 2012)

สถานที่ตั้ง	London,United Kingdom
ประเภทอาคาร	Tourist Information centre
สถาปนิก	Make Architecture
โปรแกรม	ศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวอยู่ในเมือง ซึ่งเป็นเส้นทางที่นักท่องเที่ยวหรือคนในชุมชนเดินผ่าน ประกอบไปด้วย การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว จุดแลกเปลี่ยนเงิน จำหน่ายตั๋ว ติดต่อหาที่พัก โดยบริเวณรอบๆนั้นเป็นอาคารเก่าสำคัญของเมือง
โครงสร้างที่ใช้เป็นโครงสร้างหลักและวัสดุที่ใช้หุ้มอาคารก็เป็นsteel panels	

รูปที่2.52 แสดงความสัมพันธ์กับบริบทรอบ ๆ

รูปที่2.53 การเปิดมุมมองสู่อาคาร

ใช้ระดับที่ไม่สูงกว่าอาคารโดยรอบเพื่อความสัมพันธ์กับบริบทโดยเน้นอาคารข้าง

หลัง

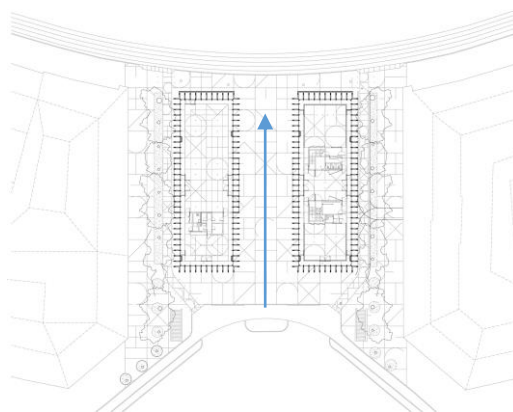
3. Expo 2015 gate Italy

รูปที่ 2.54 แสดงบรรยากาศ ExpoGate

ที่มา: (Archdaily, 2014)

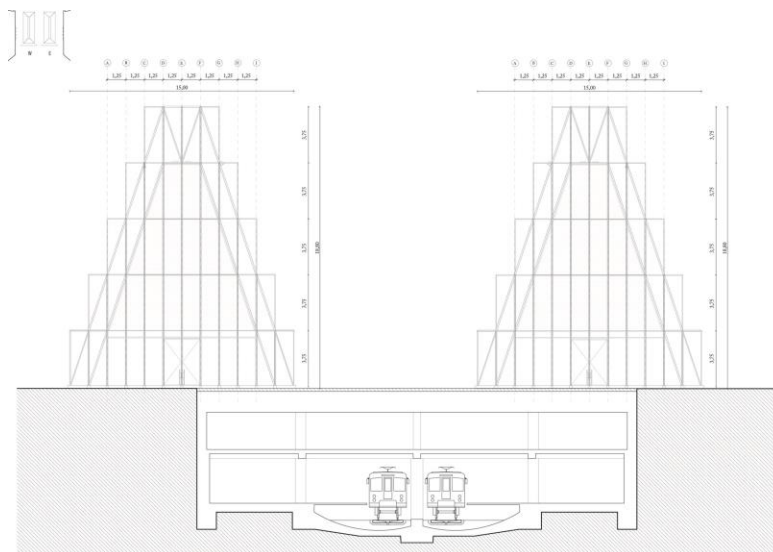
สถานที่ตั้ง	Via Luca Beltrami 20121 Milano, Italy
ประเภทอาคาร	Community Center
สถาปนิก	ScandurrastudioArchitettura
โปรแกรม	อาคารแบ่งออกเป็น 2 ฝั่งซึ่งตัวอาคารจะเป็นสีขาวเพื่อใช้แสดงไฟส่องสว่างในเวลากลางคืนทำให้คล้ายกับมีน้ำพุกลางคืน โดยเน้นไปยังตัวอาคารอีกฝั่ง

รูปที่ 2.55 แสดงแผนผังของตัวอาคาร

ที่มา: (Archdaily, 2014)

ซึ่งตัวอาคารอยู่บนเส้นทางเดินทางด้วยรถไฟฟ้าใต้ดินจึงเป็นจุดที่
ให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว

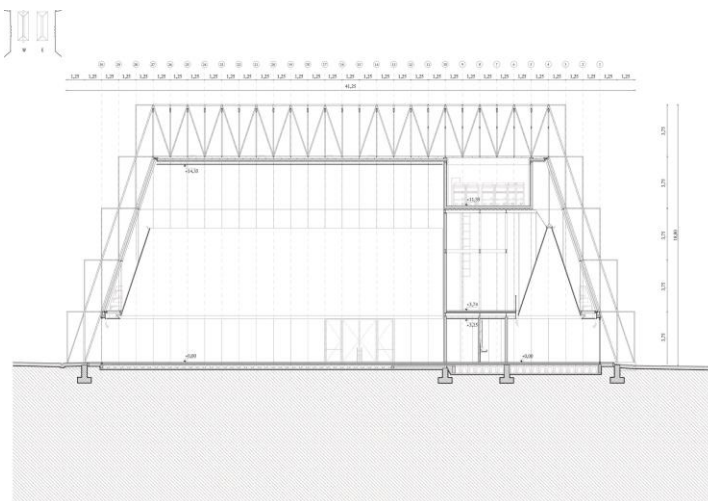

รูปที่ 2.56 แสดงรูปตัดของ Expo Ggate

ที่มา: (Archdaily, 2014)

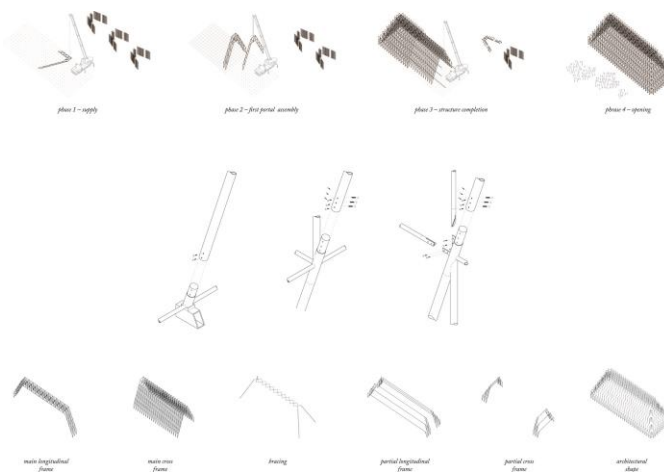
แนวคิด การใช้จุดนำสายตาเข้าไปยังอาคารด้านหลังโดยสัมพันธ์
กับบริบทรอบๆ มีรูปทรงคล้ายกับน้ำพุที่ลานด้านหน้า

โครงสร้างอาคารเป็นเหล็กและพื้น โดยใช้ข้อต่อเหล็กแต่ละข้อแผ่
ออกเป็นสามเหลี่ยม

รูปที่ 2.58 แสดงโครงสร้างที่ใช้กับอาคาร

ที่มา: (Archdaily, 2014)

รูปที่ 2.59 แสดงรายละเอียดโครงสร้าง

ที่มา: (Archdaily, 2014)

4. พิพิธภัณฑสถานภูเก็ตไทยหัวจังหวัดภูเก็ต

รูป 2.60 พิพิธภัณฑสถานภูเก็ตไทยหัว

ที่มา:(Phuketindex,2011)

สถานที่ตั้ง	ภูเก็ต
ประเภทอาคาร	โรงเรียนสอนภาษา
โปรแกรม	อาคารมีลักษณะ 2 ชั้น เข้าไปเจอโถงขนาดใหญ่เพื่อรองรับจำนวนนักเรียนที่มาเรียนภาษา ปัจจุบันจัดนิทรรศการทั้งอาคารโดยเริ่มการเล่าเรื่องจากการขึ้นไปยังชั้น 2 เริ่มเรื่อง การอพยพเข้ามาของแรงงานต่างๆในภูเก็ต ผู้ก่อตั้งโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน จนมาถึงส่วนชั้น 1 เริ่มเรื่อง พื้นที่การเรียนภาษา วัตถุประสงค์ แสดงวิถีชีวิตในอดีต ทั้งการแต่งกายและการอยู่อาศัย หุ่นจำลอง อาคารตึกแถวโบราณ อาชีพที่ประกอบกันในอดีต แกลอรี่ ประเพณีและวัฒนธรรมการกิน

รูป 2.61 นิทรรศการประเพณีและวิถีชีวิต

ที่มา:(travel.thaiza,2015)

บรรยากาศภายในนิทรรศการโดยนำวัตถุจัดแสดงมาจัด
 สื่อให้เห็นถึงเรื่องเล่าของวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกัน ตัวประตูลูกเจ้า
 สื่อให้เห็นถึงความเชื่อและธรรมเนียมปฏิบัติที่สืบทอดกันมาในเรื่อง
 ของวัฒนธรรม

รูปที่ 2.62 การเปิดคอร์ตกลางอาคารเรียนเก่า

การเปิดคอร์ตกลางอาคารใช้แสงธรรมชาติเข้ามาช่วยในเรื่องของการประหยัดพลังงาน พบเห็นได้ในอาคารเก่าในย่านเมืองซึ่งมีจำนวนมาก

รูปที่ 2.63 จัดแสดงการสอนภาษา

การสร้างบรรยากาศให้เสมือนกับมีนักเรียนมาเรียนที่นี่จริง ถึงแม้จะไม่มีแล้วในปัจจุบันซึ่งถูกแยกตัวออกไปเป็นโรงเรียนสอนภาษาใหม่แทน ภายในห้องนอกจากจะมีวัตถุจัดแสดงเป็นโต๊ะกับเก้าอี้ ยังมีหนังสือที่ไว้ใช้เรียนในสมัยก่อนอยู่ด้วยเพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้สึก

บทที่ 3

วิเคราะห์เนื้อหาโครงการ

3.1.การพัฒนาประเด็นและโจทย์การออกแบบ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและประวัติความเป็นมาของพื้นที่แต่ละพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการอพยพเข้ามาของแรงงานตั้งถิ่นฐานและประกอบอาชีพขุดเหมืองแร่ และ ความเจริญรุ่งเรืองในอดีตจากการทำเหมืองแร่ แต่ในปัจจุบันความรุ่งเรืองของจังหวัดมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยวมากเข้ามาและยังมีส่วนที่ขาดการบริการนักท่องเที่ยว บางอย่าง โดยใช้เส้นทางการค้าในอดีตของแต่ละพื้นที่โดยที่มีเรื่องราวในแต่นำเสนอเรื่องราวต่างๆ ให้เด่นชัดและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งของจังหวัดในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

โจทย์การออกแบบ

- 1.ออกแบบโดยอยู่กับเมืองเก่า
- 2.ออกแบบให้มีความสัมพันธ์ของพื้นที่พิธีกรรม
- 3.ออกแบบให้เชื่อมโยงกับชุมชนเพื่อใช้งาน
- 4.ออกแบบให้สัมพันธ์กับบริบทอาคารเก่าอาคารใหม่โดยรอบและศาลเจ้า

3.1.1.นิเวศน์วัฒนธรรม

1)ด้านประวัติและวัฒนธรรม

ประวัติความเป็นมาของเมืองนั้นผ่านเหตุการณ์มากมายโดยผ่านการอพยพและการทำงาน ต่าง ๆของประชากรที่เข้ามาซึ่งมีความหลากหลายชนชาติจึงมีการผสมผสานกันออกมาเป็นรูปแบบวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมที่มีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะกับคนไทยที่อาศัยอยู่ สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ สถาปัตยกรรม และ วัฒนธรรมที่ยังหลงเหลืออยู่ สืบออกมาในรูปแบบประเพณีที่มีทั้งจีนและไทยผสมกัน

2) ด้านการแต่งกาย

การแต่งกายได้รับอิทธิพลมาจากชาวจีนปีนัง มลายู มีเอกลักษณ์ที่ซ้ำกับการแต่งงานแบบไทยซึ่งจะมีการเรียกว่า บ่าบ้าย่าบ่า

3) ด้านความเชื่อ

ความเชื่อของคนในชุมชนส่วนใหญ่จะเชื่อทั้งในศาสนาพุทธและเชื่อในเทพเจ้าของจีนซึ่งสะท้อนให้เห็นในรูปแบบพิธีกรรมที่จัดขึ้นจากประเพณีกินเจที่มีพิธีกรรมประกอบอยู่ ภายใน 9 วันที่อยู่ในเทศกาลซึ่งจะมีพิธีแห่พระมีความหมายถึงเทพเจ้าจากสวรรค์ลงมาโปรดประชาชนให้มีความร่มเย็นเป็นสุขขับไล่สิ่งที่ไม่มงคลอยู่กับครอบครัว

ซึ่งความเชื่อที่นับถือส่วนใหญ่ก็จะเป็นจีน เรื่องของ-ฮวงจุ้ยและลำดับขั้นของการวางตำแหน่งความสำคัญของตัวอาคารเพื่อรับพลังจากธรรมชาติ(การใช้พลังงานธรรมชาติ)การหันหน้าไปทางทิศใต้ มีน้ำอยู่หน้าเพื่อให้ลมจากทิศใต้พัดผ่านเข้ายังตัวอาคารเพื่อให้อุณหภูมิในอาคารลดลง และตัวอาคารเก่าที่เป็นอาคารพักอาศัยมีรูปแบบการใช้งาน วัสดุ ลักษณะการผสมของวัฒนธรรมที่เด่นชัด

รูปที่ 3 1 แสดงภายในตัวอาคารเก่า

4) ด้านเทศกาลและประเพณี

เทศกาลและประเพณีส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะที่รับมาจากของจีน ใช้พื้นที่ของศาลเจ้าเป็นพื้นที่ส่วนกลาง ประเพณีกินเจ ตรุษจีน ไหว้เทวดา ในปัจจุบันเป็นพื้นที่ขนาดเล็กและไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวและชุมชนที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปี และการร่วมประเพณีส่วนกลางของนักท่องเที่ยว ดังนั้นภายในโครงการจึงมีพื้นที่สำหรับรองรับกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวหลักในจังหวัด

3.1.2. นิเวศน์สิ่งแวดล้อม

1) ด้านภูมิศาสตร์และพลังงาน

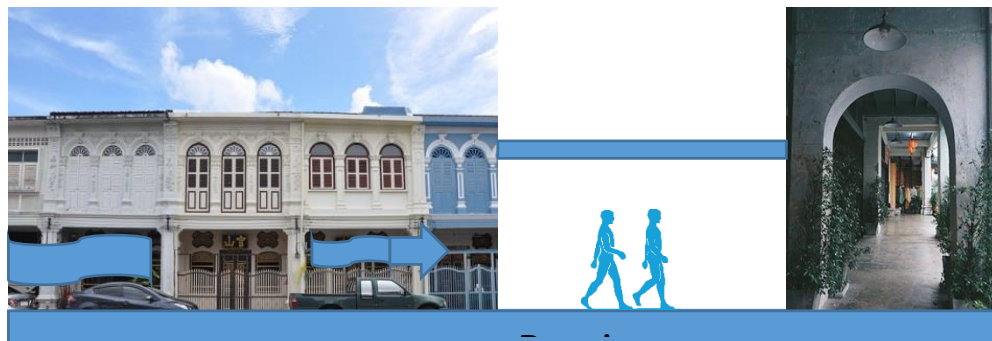
เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะถูกล้อมรอบไปด้วยน้ำทะเลจึงทำให้การหาแหล่งน้ำจืดจึงได้ยากแลแปรผกผันกับความต้องการใช้ทรัพยากรน้ำ สืบเนื่องจากภูมิศาสตร์เป็นเกาะจึงรวมไปถึงพลังงานไฟฟ้าที่ทางจังหวัดจำเป็นต้องผลิตให้เพียงพอต่อความต้องการของประชากรในจังหวัดแต่ไม่สามารถทำได้จึงต้องนำพลังงานมาจากภายนอกเพื่อให้เพียงพอต่อประชากรจึงนำแนวคิดการอนุรักษ์พลังงานของโครงการเพื่อลดภาระของจังหวัดและช่วยลดสถานะโลกร้อนอีกทาง ภูเก็ตมีฤดูกาลเพียง 2 ฤดู แต่จะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมแทน

2) ด้านการศึกษารูปแบบของอาคารเก๋าย่านเมืองเก่า

การศึกษารูปแบบของลักษณะอาคารตึกแถวบริเวณเมืองเก่าและบริเวณบริบทโดยรอบเพื่อนำรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์มาลดทอนรายละเอียดบางส่วนและนำเสนอ การสร้างใหม่โดยไม่ทำลายตัวอาคารเดิม

จากการวิเคราะห์รูปแบบของตัวอาคารนำมาสรุปและรูปแบบของอาคารและนำมาเปรียบเทียบและวิเคราะห์

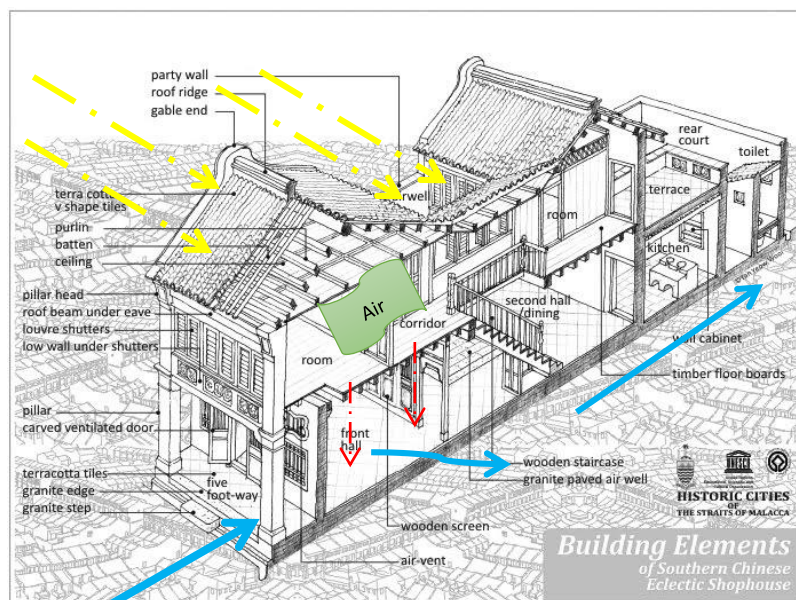
2.1. การวิเคราะห์อาคารตึกแถว

รูปที่3.2 แสดงภาพการถ่ายเทอากาศพื้นที่ด้านหน้าและความสัมพันธ์ของเพื่อนบ้าน

อาคารเก่ามีลักษณะของทางเดินข้างหน้าเป็นทางยาวซึ่งมาจากชั้นบนยื่นออกมาโดนมีพื้นที่ว่างด้านล่างซึ่งเป็นทางเดิน วัสดุที่ สร้างอาคาร ใช้ทั่วไป เสาคาน พื้นไม้ ในส่วนของทางเดินด้านล่างจะมีมพัดช่วยลดอุณหภูมิลงเห็นผลห้งอนนำล้งเซอถ

2.2. การวิเคราะห์การจัดวางผังภายใน

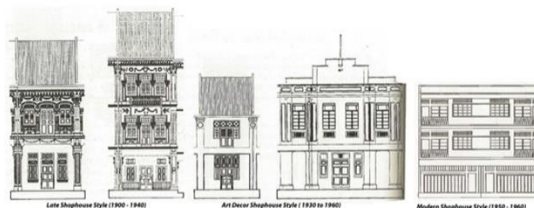

รูปที่3.3 แสดงการวางผังภายในลำดับของอาคารเก่า

ที่มา: Singapore shop house

ตัวหลังคาทำด้วยไม้เพดานกับหลังคามีสองช่วงอากาศพอสมควรลดความร้อนที่มาจากตัวหลังคาได้ ซึ่งวัสดุที่ใช้กับอาคารก็จะเป็นปูนซีเมนต์เป็นหลัก ใช้ไม้ในการสร้างการใช้งานภายใน กระเบื้องดินเผาได้รับอิทธิพลจากจีน

2.3. รูปแบบอาคาร

1900

รูปที่ 3 4 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบ

1960

อาคาร

ที่มา: การลงสำรวจพื้นที่เดือน พ.ค.

จากการวิเคราะห์รูปแบบรูปหน้าของอาคารเก่าซึ่งมีความแตกต่างกันตามอิทธิพลที่ได้รับมารวมทั้งความสูงของอาคารไม่เกิน 3 ชั้น แต่ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะ 2 ชั้น รูปหน้าอาคารแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ

รูปแบบที่ 1 เป็นลักษณะของช่องเปิดเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัน เรียบง่าย

รูปแบบที่ 2 มีรูปทรงสถาปัตยกรรมแนวยุโรปเข้ามาด้วยการใช้เทคนิคอาร์คและคัลายจะมีระเบียงออกมา

รูปแบบที่ 3 การแบ่งรูปหน้าตาอาคารเป็น 4 ช่องเปิดลักษณะโค้ง เป็นการผสมผสานระหว่างแบบที่ 1 และ 2 เมื่อเปรียบเทียบยุคสมัยแล้วอาคารของปีหนึ่งและของภูเก็ตที่มีอยู่ตรงกับช่วงยุคสมัย 1900-1960 รูปแบบของสมัย 1900 -1940

ลักษณะเด่นคือความเยอะของตัวระดับอาคารและในช่วงถัดมาก็ลดความเยอะออกไปทำให้เหลือที่ใช้งาน

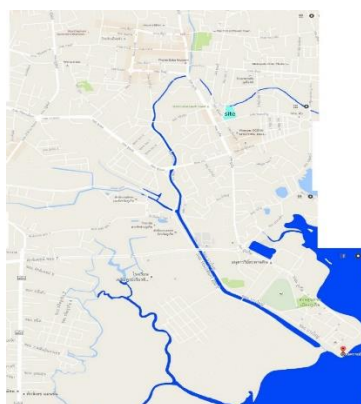
3.2. สรุปองค์ประกอบของความยั่งยืนที่นำไปใช้กับโครงการ

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาในการวิเคราะห์โครงการเพื่อความยั่งยืนจึงสรุปเกี่ยวกับการนำไปใช้การออกแบบโครงการ

3.2.1 องค์ประกอบทางด้าน โปรแกรมการใช้สอยสำหรับความยั่งยืน

1) ส่วนการจัดแสดงถาวรเป็นการจัดแสดงเกี่ยวกับย่านเมืองเก่ารวมและสถานที่ท่องเที่ยวของเมืองในอดีต ใช้หุ่นจำลองและวัตถุพร้อมการเล่าเรื่องราวผ่านเสียงและกลิ่นจากการเดินไปยังจุดต่างๆ

2) ส่วนของประวัติความเป็นมาของแต่ละย่านแบ่งออกเป็นตัวแทนแต่ละย่านเชื่อมโยงด้วยเส้นทางการเดินทางคมนาคมทางน้ำในอดีต

รูปที่3.9 แสดงเส้นทางคมนาคมในอดีต

3) ส่วนจัดแสดงชั่วคราวและหอประชุมเกี่ยวกับประเพณีส่วนกลางและเทศกาลเกี่ยวกับชุมชนและการส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชน

3.2.2. องค์ประกอบทางด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของความยั่งยืน

1) การนำความเชื่อในการจัดวางโซนของโครงการ จัดองค์ประกอบโปรแกรมโดยใช้การจัดวางแบบฮวงจุ้ยผสมกับหลักวิชาการในปัจจุบัน โดยใช้หลักการฮวงจุ้ยตอบในขั้นตอนความเข้ากันได้กับหลักสถาปัตยกรรมที่ศึกษามา

2) การนำรูปแบบอาคารเก่าและศาลเจ้ามาใช้กับโครงการเพื่อรักษาอัตลักษณ์ด้วยการลดทอนให้มีความทันสมัยโดยการวิเคราะห์จากสิ่งที่มีในพื้นที่ในปัจจุบัน นำมาเปรียบเทียบกับสมัยก่อนให้เข้ากับบริบทที่มีในปัจจุบัน หากอิงตามความเชื่อที่มีมาในอดีตก็จะเป็นการใช้พลังงานจากธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้องกันเพื่อป้องกันความโหดร้ายทางสภาพอากาศและการให้ลำดับความสำคัญของชั้นตอนและครอบครัว

3) การใช้วัสดุที่มี โดยอิงจากวัสดุที่บริบทรอบๆ ใช้งานโดยวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากพลังงานธรรมชาติและง่ายต่อการใช้งานและบำรุง โดยตัวอาคารตึกแถวใช้ไม้เนื้อแข็งเป็นตัวโครงสร้างหลักผสมกับการก่ออิฐฉาบปูนเพิ่มความแข็งแรงตามความนิยมในยุคสมัยนั้น เนื่องจากบริเวณตึกแถวเป็นเมืองเก่ามาก่อน จึงมีความรุ่งเรือง

3.2.3. องค์ประกอบทางด้านอื่นๆเกี่ยวกับความยั่งยืน

สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนและการใช้ภาษาท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรม โดยการแต่งกายจะเป็นการแต่งกายแบบบายบาย่า และใช้ภาษาใต้ผสมกับภาษาจีนในการสื่อสารบางคำที่เป็นลักษณะเฉพาะ ทำให้ผู้เข้าใช้โครงการรับรู้ถึงวัฒนธรรมที่ใช้และภาษาที่ใช้

บทที่ 4

การนำไปใช้

4.1 การกำหนดโปรแกรม

การกำหนดโปรแกรมของโครงการเกิดจากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆจากเรื่องที่น่าสนใจ คือ การบริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวหันมาเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากขึ้นและศูนย์กลางของชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชนให้แข็งแรงด้วยตัวชุมชนเอง ทั้งนี้ทำให้ผู้ที่มาเที่ยวได้เห็นถึงความสำคัญของประเพณีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของเมือง

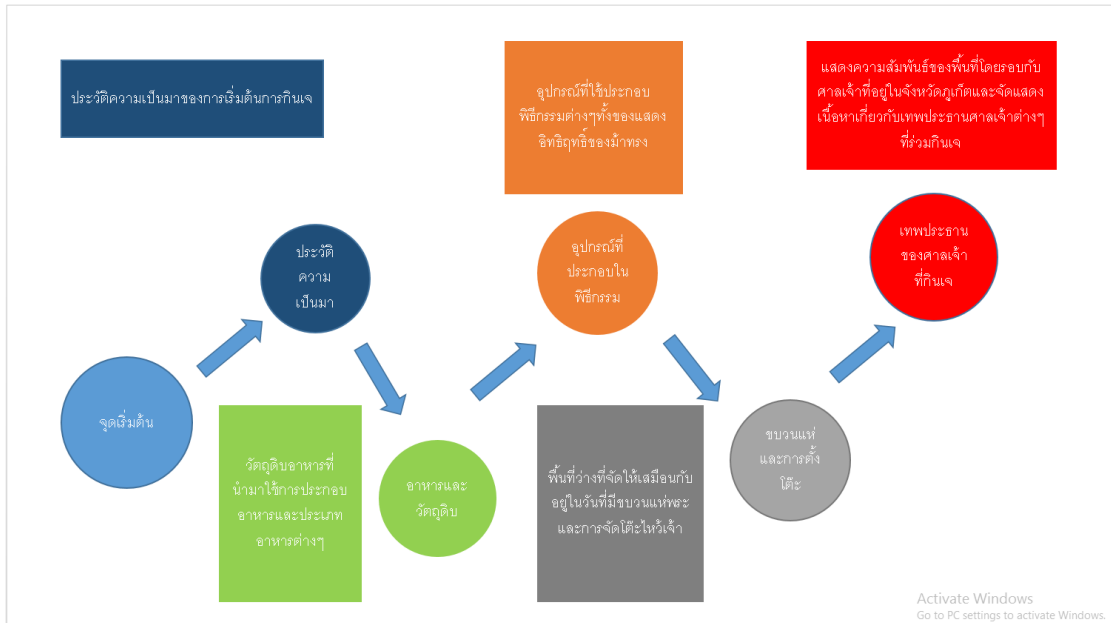
4.1.1. ลักษณะโปรแกรมและกิจกรรมโครงการ

1) ลักษณะโครงการ

เป็นโครงการที่คอยบริการนักท่องเที่ยวด้วยจุดประสงค์ที่จะสนับสนุนการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นโดยมีชุมชนมีส่วนร่วมซึ่งช่วยให้ชุมชนแข็งแรงและเป็น การเผยแพร่วัฒนธรรมของชาวภูเก็ตที่มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีน และไทย

2) ลักษณะกิจกรรมโครงการ

ลักษณะของกิจกรรมภายในโครงการจะเป็นการจัดแสดงเกี่ยวกับเมือง ภูเก็ตในอดีตและประเพณีวัฒนธรรมที่ได้รับมา ทั้งความเชื่อ วิถีชีวิต ภายในจะมี ส่วนแสดงพื้นที่ให้เนื้อหาความรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของประเพณีกินเจ ถัดไปแสดงเรื่องราวของอาหารเจประเภทต่างๆด้วยการนำเสนอวัตถุดิบ ส่วน ต่อมาจัดแสดงอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมต่างๆทั้งกินเจ ถัดมาเป็นการจัดพื้นที่แสดงถึงการเดินบนท้องถนนของขบวนแห่พระที่จะไปโปรดสัตว์ (ปิดเป้าสิ่งไม่ดีออกจากบ้านเรือนและอวยพรแก่ชาวบ้าน)ระหว่างทางจะแสดง ถึงการจัดโต๊ะไหว้เจ้า ส่วนสุดท้าย นำเสนอเรื่องราวของเทพเจ้าที่เป็นพระ ประธานของศาลเจ้าที่ร่วมกินเจเป็นหลัก

แผนภูมิที่4.1แสดงลำดับการเข้าถึงนิทรรศการ

จากรูปแผนผังลำดับการเข้าชมนิทรรศการส่วนแรกนั้นเป็นเรื่องประวัติศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ตตั้งแต่การอพยพเข้ามา เส้นทางการค้า เมืองเก่าแห่งแรก และ เมืองเก่าในปัจจุบัน โดยต้องผ่านอุโมงค์การเล่าเรื่องด้วยเสียงและแสง ลอดผ่านอุโมงค์ที่เป็นองค์ประกอบของเรือที่ใช้ขนอพยพคนเข้ามายังจังหวัดภูเก็ต และใช้หุ่นจำลองของเมืองเพื่อแสดงผังเมืองในอดีตก่อนที่จะไปชมเมืองในปัจจุบัน

จุดที่ 2 ส่วนของการจัดแสดงงานเกี่ยวกับอาหารประเภทต่างๆและวัตถุดิบ ขั้นตอนการทำ

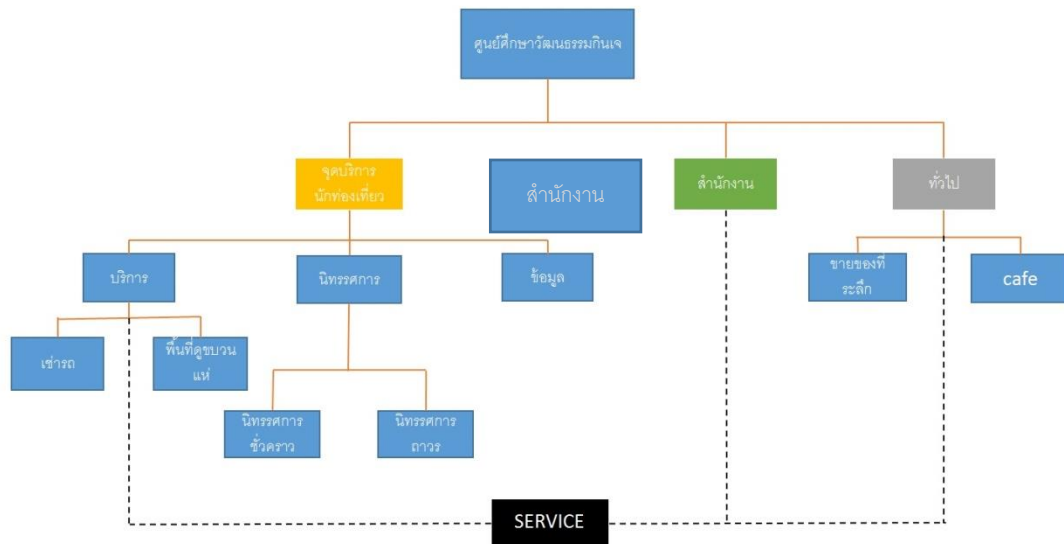
จุดที่ 3 อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆเกี่ยวกับกินเจ

จุดที่ 4 ขบวนแห่ของร่างทรงและการจัดโต๊ะสำหรับการไหว้เจ้าที่เดินผ่านเพื่อให้พรและปิดเป่าสิ่งชั่วร้าย

จุดที่ 5 นำเสนอเรื่องราวของเทพเจ้าที่เป็นพระประธานของศาลเจ้าที่ร่วมกินเจเป็นหลัก

4.1.2 การกำหนดองค์ประกอบ

องค์ประกอบโครงการ

แผนภูมิที่ 1. 1 แสดงองค์ประกอบโครงสร้าง

จากตารางการแสดงผลการทำงานของโครงการแสดงถึงลักษณะองค์ประกอบและการเชื่อมโยงกันซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบในการดำเนินโครงการซึ่งจะสัมพันธ์กันระหว่างนักท่องเที่ยว ชุมชน และ องค์กร เส้นสีแดงคือเส้นที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์กันโดยตรงของ

1. ส่วนนิทรรศการและการจัดแสดง

1.1 นิทรรศการถาวร

- 1) โถงต้อนรับ
- 2) ประวัติของการกินเจ
- 3) อาหารและวัตถุดิบ
- 4) ขั้นตอนการผลิตอาหาร
- 5) อุปกรณ์ประกอบพิธีกรรม
ขบวนแห่พระ
- 6) การตั้งโต๊ะไหว้เจ้าแบบต่างๆ
- 7) เทพประธานศาลเจ้ากินเจ

1.2 นิทรรศการชั่วคราว

1) โถงต้อนรับ

2) วัฒนธรรมอื่นๆของจังหวัด

2. บริการสาธารณะ

1) โถงต้อนรับ

2) ฝากของ

3) พักคอย

4) ประชาสัมพันธ์

2.1 ห้องปฐมพยาบาล

1) ห้องตรวจ

2) ห้องเก็บเอกสารและยา

3) พื้นที่นั่งพัก

2.2 ชายของที่ระลึก

1) ร้านขายของจากชุมชน

2) พื้นที่ขายของ

2.3 ร้านอาหาร

1) ห้องเก็บของ

2) ส่วนรับประทานอาหาร

3) เก็บขยะ

4) ที่โหลดของ

5) ครัว

3. ส่วนบริการนักท่องเที่ยว

1) โถงต้อนรับ

2) พักคอย

3) บริการข้อมูล

4)บริการพาหะ

5)บริการติดต่อจำลองที่פק/ทริป

4. ส่วนสำนักงาน

1)ห้องผู้อำนวยการ

2)เลขานุการ

3)ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

4)เจ้าหน้าที่ของโครงการ

5)ลูกจ้างประจำโครงการ

6)ห้องเก็บเอกสาร

5.งานระบบและบริการอาคาร

1)เก็บของ

2)ส่งของ

3)จอตรถบริการ

4)ห้องระบบต่างๆ

5.1 ระบบปรับอากาศ

1)ระบบแอร์

5.2 ระบบไฟฟ้า

1)หม้อแปลงไฟฟ้า

2)ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรอง

3)ห้องควบคุม

5.3 ระบบสุขาภิบาล

1)ห้องเครื่องปั๊มน้ำ

2)เครื่องสูบน้ำดับเพลิง

3)ถังเก็บน้ำ

4)บำบัดน้ำ

5) บ่อพักน้ำ

4.1.3. การวิเคราะห์ผู้ใช้สอยโครงการ

การวิเคราะห์ผู้ใช้สอยภายในโครงการนั้นเนื่องจากภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวในหลาย ๆ ด้านและมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดังนั้นผู้ใช้โครงการอันดับ 1 คือนักท่องเที่ยว และอันดับรองต่อมาก็คือ คนในชุมชนเป็นผู้ใช้สอยที่มาประจำและครั้งคราว

1) นักท่องเที่ยว

วิเคราะห์จากการใช้ตัวเลขอ้างอิงจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังจังหวัดภูเก็ตและนำมาหาจำนวนนักท่องเที่ยวที่เที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อได้ตัวเลขที่โครงการรองรับ

จากสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต ในแต่ละปี

ปี 2556 11,958,603

ปี 2557 11,960,044

ปี 2558 12,647,183

จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด คิดเป็น ร้อยละ 5 ของจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อหาจำนวนนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปี 2556 11,958,603 - 597,930

ปี 2557 11,960,044 - 598,002

ปี 2558 12,647,183 - 632,359

เฉลี่ยใน 1 ปี เฉลี่ยในแต่ละวัน 1,732 ต่อวัน

จกข้อมูลทาง ททท. จำนวนผู้ที่มาใช้บริการ 150 คน/วัน (นักท่องเที่ยวแบบBagpack)

การท่องเที่ยวแบบทัวร์นั้นมีจำนวนมาก ประมาณได้ จากการสำรวจภายใน 1 วัน

2) คนในชุมชน

วิเคราะห์ได้จากจำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ตทั้งหมดของจังหวัด
ตารางที่ 2 ตารางจำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ตในแต่ละเขต

เขต /อำเภอ	จำนวนประชากร(คน)
เมืองภูเก็ต	235,311
กระทู้	54,413
ถลาง	96,811
รวม	386,535

ที่มา:(สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต, 2016)

จำนวนประชาชนที่จะเข้ามายังโครงการ จำนวนประชากรคิดว่าเข้ามาร้อยละ
30

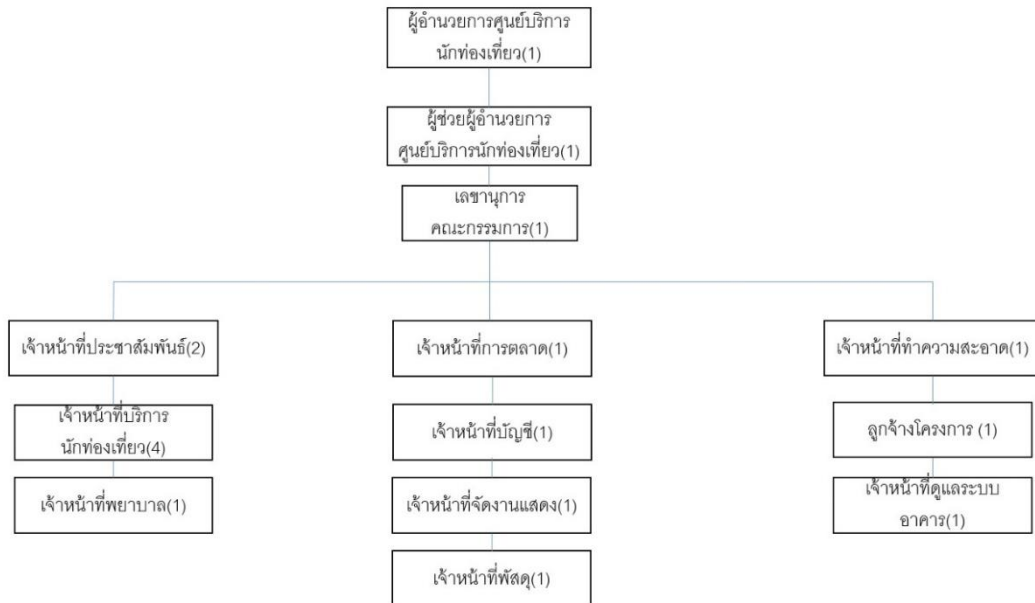
จำนวนประชากรทั้งจังหวัด รวม 386,535 คิดเป็น30%ที่มาใช้งานโครงการได้
115,960

จำนวนประชากรทั้งจังหวัด 30115,960 จำนวน 30% นำมาหาผู้เข้าชมใน 1 วัน
/ปี $365 = 317$ คน/วัน

จำนวนผู้เข้าชม 1 วันต่อปี 317 คิดเฉลี่ยเป็นรายชั่วโมงจะได้ นำมาหาร $9 =$
35 คน/ชม.

3) บุคลากรภายในโครงการ

บุคลากรเป็นกลุ่มบุคคลที่ทำงานอยู่ในโครงการเป็นประจำโดยจะอ้างอิง
จากสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ตเกี่ยวกับผังองค์กร
และจำนวนบุคลากรที่มีมาใช้

แผนภูมิที่4.2 แสดงแผนผังองค์กร

1) วันและเวลาช่วงการเปิดทำการของโครงการ

เวลาเริ่มปฏิบัติงานเริ่มตั้งแต่ เวลา 8.00– 17.00 น.

ช่วงเวลาพักเริ่มตั้งแต่เวลา 11.40 -12.40 น.

ตัวโครงการเปิดบริการให้เข้าทุกวันเนื่องจากนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีจำนวนมาก

2)การทำงานนอกเวลาของพนักงานรักษาความปลอดภัย

กลางวัน 8.00 – 17.00 น.

กลางคืน 17.00 – 8.00 น.

4.1.4 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย

กำหนดรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยโครงการ

พิจารณาเกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอยองค์ประกอบหลัก

1. จำนวนผู้มาใช้โครงการและพฤติกรรม

2. จากลักษณะการใช้สอย

3. จากอุปกรณ์ภายใน

4. การพิจารณาการใช้เวลา และวาระต่างๆที่เกี่ยวข้อง
5. ความต้องการพื้นฐานที่เชื่อถือได้
6. จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบจากมาตรฐานที่เชื่อถือได้

A- Architect Data

B-เปรียบเทียบข้อมูลตัวอย่าง

C-สอบถามผู้เกี่ยวข้องและผู้รู้

E-มาตรฐาน,วิเคราะห์

1. วิเคราะห์พื้นที่ส่วนบริการสาธารณะ

1.1 โถงทางเข้า

จำนวนของผู้เข้าชมที่มากจำนวนที่เฉลี่ยออกมามากที่สุดคือ
จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาติดต่อ มากสุดคือ 80 คน
โดย 1 คน ต่อการใช้พื้นที่ 1.20 ตร.ม.

$$1.20 \times 80 = 96 \text{ รวมเส้นทางสัญจร } 30\% \text{ จะได้ } 124.8 \text{ ตร.ม.}$$

1.2 พักคอย

พื้นที่ที่ยืนกันแล้วไม่เบียดกัน 1 ตร.ม. กำหนดไว้ให้มีส่วนพักคอย
ทั้งหมด 10 คน $1.00 \times 10 = 10 \text{ ตร.ม.}$

1.3 ประชาสัมพันธ์

พื้นที่ต่อ 1 คน ต่อ 1 ตร.ม. พื้นที่เคาเตอร์ 2.00 ตร.ม.มีเจ้าหน้าที่
ประจำ 2 คนคิดเป็น $2 \times 2.00 = 4.00 \text{ ตร.ม.}$

1.4 ลานประเพณี

พื้นที่ต่อ 1 คน ต่อ 1.5ตร.ม.ซึ่งสามารถทำกิจกรรมประกอบ
พิธีกรรมได้ โดยมีผู้ใช้จำนวน 600 โดยคิดจากการชุมนุมในแต่ละครั้งที่
รองรับได้ $1.5 \times 600 = 900 \text{ ตร.ม.}$

1.5 ห้องปฐมพยาบาล

พื้นที่ตรวจและติดต่อแพทย์ประจำโครงการ โดยรวมพื้นที่
ติดต่อแพทย์และห้องตรวจ คิดเป็น 5 ตร.ม.รวมพื้นที่เก็บเอกสารและ
ยาและเคาเตอร์จ่ายยา จะได้ $5 \times 3 = 8 \text{ ตร.ม.}$ รวมพื้นที่สัญจร 45%
จะได้ 22ตร.ม.

1.6 ส่วนขายสินค้า

ร้านจำหน่ายสินค้าทั้งงานฝีมือและของที่ระลึกจากกรณีศึกษา

ได้ขนาดพื้นที่ของร้านจำหน่ายสินค้า ร้านละ 30.00ตร.ม.

มีจำนวนร้านค้าทั้งหมด 6 ร้าน 30.00 x 6 เท่ากับ 180.00ตร.ม.

รวมทางสัญจร 30% เท่ากับ 234 ตร.ม.

1.7 ห้องอาหาร

คิดจากจำนวนผู้ใช้งานโดยรองรับทั้งเจ้าหน้าที่ของโครงการ จำนวน 17 คน โดยแบ่งโต๊ะออกเป็น 4 ที่นั่ง จะได้จำนวน 4 โต๊ะ และเพิ่มเข้าไปอีก 16 โต๊ะเพื่อรองรับการจัดงานที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ใช้งานภายนอก

โต๊ะ ชุด 1 ชุด 4.7 ตร.ม. โดยรวมพื้นที่การเคลื่อนเก้าอี้เข้าและออก

$4.7 \times 20 = 94$ ตร.ม.

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่บริการสาธารณะ

องค์ประกอบ	จำนวน ผู้ใช้งาน	ตร.ม./ หน่วย	ตร.ม. รวม	ทาง สัญจร	รวม. ตร. ม.	ที่มา
บริการสาธารณะ			123	30%	1306	
โถงต้อนรับ	80	1.2	96			E
พักคอย	10	1	10			E
ประชาสัมพันธ์	2	2	4			E
ลานประเพณี	600	1.5	900			E
ห้องน้ำ		13.4	13.4	45%		A
ห้องปฐมพยาบาล	2		15	45%	22	
ห้องผู้ป่วย	1	5	5			A
ห้องเก็บยาและ เอกสาร	1	3	3			A
ร้านขายของที่ระลึก			150	30%	195	
ขนม		30	60			B
อาหารแห้ง		30	30			B
เสื้อผ้า		30	30			B

องค์ประกอบ	จำนวน ผู้ใช้งาน	ตร.ม./ หน่วย	ตร.ม. รวม	ทาง สัญจร	รวม. ตร. ม.	ที่มา
ของชำร่วย		30	30			B
ห้องครัว		0.3	28			
ส่วนรับประทานอาหาร		4.7	94			A
เก็บของ		0.05	4.7			A
เก็บขยะ		0.025	2.5	45%		A
ห้องน้ำ		13.4	13.4			A

2. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

2.1 เคาเตอร์

คิดจากเจ้าหน้าที่ที่ประจำ 2 คน คนละ 1 ตร.ม.

$2 \times 1 = 2$ ตร.ม. รวมเคาน์เตอร์ 2 ตร.ม. $2 \times 2 = 4$ ตร.ม.

2.2 บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว

คิดจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้งานแต่ละ ชั่วโมงและมีพื้นที่สำหรับค้นหาข้อมูล จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้งานมากสุดใน 1 ชั่วโมง จำนวน 31 คน และคิดเป็น จำนวนเฉลี่ยที่เข้ามาใช้ยังจุดบริการนี้ จำนวน 10 คน โดยอ้างอิงจากจำนวน 1 ชั่วโมงที่เข้าไปติดต่อ ททท. 1 คน/ตร.ม. $10 \times 1 = 10$ ตร.ม.

2.3 ห้องสมุดนักท่องเที่ยว

เป็นส่วนบริการข้อมูลการท่องเที่ยวภายในจังหวัดและเสนอวิธีการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวโดยการค้นหาจากหนังสือการท่องเที่ยวภายใน อ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่จัดห้องสมุดเป็นลักษณะของบรรณ40 ตร.ม.

2.4 บริการจักรยาน

คิดจากจำนวนนักท่องเที่ยว ครั้ง 1 ของที่มาใช้งานเนื่องด้วยความต้องการที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยว คิดจากจำนวนพื้นที่การรถจักรยาน 1 คัน/ 2ตร.ม จะได้ $40 \times 2 = 80$ ทางสัญจร30%=104ตร.ม.

2.5 นิทรรศการถาวร

เป็นการคำนวณจากวัตถุและจำนวนงานที่จัดแสดงภายใน

1) ประวัตินิเทศ

คิดจากจำนวนพื้นที่ต่อคนที่เข้าชม โดยรอบละ 10 คน $2 \times 10 = 20$ ตร.ม. นิทรรศการประวัตินิเทศ ใช้พื้นที่ 100 ตารางเมตร เปรียบเทียบจากข้อมูล รวมทางเดินสัญจร ร้อยละ 30 จะได้ 166.4

2) อาหารและวัตถุศิลปะ

คำนวณจาก การจัดวางสิ่งของและพื้นที่การเล่าเรื่องราว

2.1) จำนวนที่นั่ง 10 ที่ $10 \times 1 = 10$ ตร.ม.

2.2) การจัดวางวัตถุประกอบการจัดแสดงอาหารประเภทเบเกอรี่ต่างๆ คิดจากพื้นที่การวาง 1 ชั้นต่อพื้นที่ 1.5 ตร.ม. มีทั้งหมด 80 รายการ จะได้ 120 ตร.ม.

2.3) วัตถุศิลปะของอาหารที่นำมาประกอบอาหารเจคำนวณจากวัตถุจัดแสดง ขนาดพื้นที่ต่อชนิด ชนิดละ 20 ตร.ม. มีทั้งหมด 5 ชนิด ถั่ว ผัก ผลไม้ อาหารสำเร็จรูป อาหารแปรรูป

รวมกับเส้นทางสัญจรจะได้พื้นที่ 349.5 ตร.ม.

3) อุปกรณ์ประกอบพิธีกรรม

คิดจากรายการอุปกรณ์และขนาดอุปกรณ์แต่ละประเภท รวม 254 ทั้งหมด 100 รายการได้พื้นที่รวมเส้นทางสัญจรได้ 285.6 ตร.ม

4) ขบวนแห่ศาลเจ้าและการตั้งโต๊ะไหว้

อาคารจำลองบ้านเก่า 30 ตร.ม. ต่อหลังจำนวน 8 หลัง จะได้ 240 ตร.ม. รวมเส้นทางสัญจรคิดเป็นร้อยละ 30 จะได้ 364.5 ตร.ม. ซึ่งพื้นที่ต่อหลังจะคำนวณรวมการจัดตั้งโต๊ะไหว้เจ้า

5) เทพประธานศาลเจ้า

คำนวณจากการจัดพื้นที่ของเทพประธานศาลเจ้าทั้ง 9 ศาลเจ้า ให้พื้นที่แต่ละศาลเจ้าละ 25 ตร.ม. เพื่อนำเสนอประวัติ และความเป็นมา $25 \times 9 = 225$ รวมเส้นทางสัญจรร้อยละ 30 จะได้ 331.3 ตร.ม.

2.6 นิทรรศการชั่วคราว

โถงจัดนิทรรศการหมุนเวียนคิดเป็นร้อยละ 30 ของนิทรรศการถาวรจะได้ 337.5 ตร.ม.

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบ	จำนวน ผู้ใช้งาน	ตร.ม./ หน่วย	ตร.ม. รวม	ทาง สัญจร	รวม. ตร. ม.	ที่มา
ศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว					254	
เคาเตอร์	2	2	2	30%	2.6	A
พักคอย	10	1	10	30%	13	A
ระเบียบชมขบวนแห่	10	2	20	30%	26	E
ห้องสมุดนักท่องเที่ยว		40	40	30%	52	E
ลิฟต์เกอร์, รอร์บริดจ์เช่า	40	2	80	30%	104	A
ห้องน้ำ		13.4	13.4	45%	19.43	A
นิทรรศการถาวร					2464	
ประวัติกินเจ				30%	166.4	E
อาหารและวัตถุดิบ				30%	349.4	E
อุปกรณ์ประกอบพิธี				30%	285.6	E
ขบวนแห่, การตั้งโต๊ะ				30%	364.5	E
เทพประธานศาลเจ้า				30%	331.3	E
นิทรรศการชั่วคราว					624	
โถงนิทรรศการหมุนเวียน		6	480	30%	337.5	E

3. สำนักงาน

3.1 ห้องประชุม

พื้นที่ห้องประชุม 10 คน พื้นที่ 1 คนที่ใช้ในในห้องประชุม 1.60

ตร.ม. $10 \times 1.60 = 16$ ตร.ม.รวมทางสัญจร 30% ได้ 20.8 ตร.ม.

3.2 พักคอย

จำนวนผู้ใช้ 10 คน 1 คน/ตร.ม. $1 \times 10 = 10$ ตร.ม. รวมทางสัญจร 30% จะได้ 13ตร.ม.

3.3 บริหารพื้นที่

พื้นที่สำหรับเจ้าหน้าที่ 1 คน เท่ากับ 4 ตร.ม.กำหนดให้มี 2คน

ดังนั้น 2×4 เท่ากับ 16ตร.ม. เมื่อรวมทางสัญจร 30% เท่ากับ 9.6ตร.ม.

ห้องเก็บของ 1 ห้อง มีพื้นที่ 7.8 ตร.ม.

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่สำนักงาน

องค์ประกอบ	จำนวน ผู้ใช้งาน	ตร.ม./ หน่วย	ตร.ม. รวม	ทาง สัญจร	รวม. ตร. ม.	ที่มา
สำนักงาน				30%	214	E
ผู้อำนวยการ	1	20	20		20	E
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	2	20	40		40	E
เลขานุการ	1	16	16		16	E
เจ้าหน้าที่	12	2	24		24	E
ลูกจ้างโครงการ	1	2	2		2	E
ที่พัก	17	1	17		17	A
ห้องน้ำ		13.4	13.4	45%	38.86	A
เก็บเอกสาร		6	6	30%	7.8	A

4. งานระบบ

4.1 เก็บของ/พักของ

ส่วนของพื้นที่เก็บของและพักของได้ 100 ตร.ม.เมื่อรวมทางสัญจรสำหรับการยกของ 40% เท่ากับ 140ตร.ม.

4.2 จอดรถบริการ

จอดรถบริการวัดจากรถที่มีขนาดใหญ่ที่สุด มีขนาดพื้นที่ต่อ 1 คัน เท่ากับ 30.60ตร.ม. กำหนดให้มีพื้นที่จอด 3 คัน

ดังนั้น 30.60x 3 เท่ากับ 91.80 รวมทางสัญจรของรถ 60% เท่ากับ 146.88ตร.ม.

4.3 เก็บขยะ

พื้นที่เก็บขยะ เท่ากับ 15ตร.ม.

4.4 ห้องระบบเซิร์ฟเวอร์

พื้นที่ของเครื่องเซิร์ฟเวอร์ 2 เครื่อง เท่ากับ 2ตร.ม.ดังนั้น 2x 2 เท่ากับ 4ตร.ม. เมื่อรวมทางสัญจร 30% เท่ากับ 5.2ตร.ม.

4.5 ระบบปรับอากาศระบบแอร์ (AHU)

คำนวณจากการวิเคราะห์พื้นที่

4.6 ระบบไฟฟ้า

พื้นที่สำหรับหม้อแปลงไฟฟ้า 49.50 ตร.ม.

ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรอง 21.85 ตร.ม.

รวมเส้นทางสัญจร 40% ได้ 99.85

พื้นที่ห้องควบคุมระบบไฟฟ้า 9 ตร.ม.

4.7 ระบบสุขาภิบาล

พื้นที่เครื่องปั้มน้ำ 15 ตร.ม.

เครื่องสูบน้ำดับเพลิง 30 ตร.ม.

พื้นที่ถึงเก็บน้ำ 15 ตร.ม.

รวมพื้นที่ตั้งระบบไฟฟ้า 50 ตร.ม.

รวมเส้นทางสัญจร 40% ได้ 70 ตร.ม.

พื้นที่บำบัดน้ำ 140 ตร.ม.

พื้นที่พักน้ำ 120 ตร.ม.

ตารางที่ 6 แสดงตารางวิเคราะห์งานระบบดูแลสถานที่

องค์ประกอบ	จำนวนห้อง	ตร.ม./ หน่วย	ตร.ม. รวม	ทาง สัญจร	รวม. ตร.ม.	ที่มา
งานระบบ						
เก็บของพักของ	1	100	100	40%	140	E
จอดรถบริการ		30.6	91.8	60%	146	E
เก็บขยะ	1	15	15		15	E
ห้องระบบเซิร์ฟเวอร์	1	4	4	30%	5.2	E
ห้องน้ำ	2	13.4	13.4	45%	19.43	E
ระบบปรับอากาศ						
ระบบแอร์ AHU	1		60			E
ระบบไฟฟ้า	1	71.32	71.32	40%	99.85	E
หม้อแปลงไฟฟ้า		49.5	49.5			E
ห้องเครื่องไฟฟ้า						
สำรอง		21.82	21.82			E
ห้องควบคุมระบบ ไฟฟ้า	1	9	9			E
ระบบสุขาภิบาล	1		50	40%	70	E
ห้องเครื่องปั๊มน้ำ		15	15			E
เครื่องสูบน้ำดับเพลิง		30	30			E
ถังเก็บน้ำ		15	15			E
บำบัดน้ำ		100	100	40%	140	E
พักน้ำ		80	80	40%	120	E

5. พื้นที่จอดรถ

5.1 รถบัส

รถยนต์เช่า 1 คัน เท่ากับ 11.52 ตร.ม. จำนวน 30 คัน
จากการสำรวจ 11.52x30 จะได้ 337.5 ตร.ม. รวมเส้นทางสัญจร
60% ได้ 540

5.2 รถยนต์

1 คัน เท่ากับ 11.52 ตร.ม. 11.52x50 คัน ได้ 562.5 ตร.
ม. เมื่อรวมเส้นทางสัญจร 60% ได้ 900 ตร.ม.

5.3 จอดรถคนพิการ

1 คัน 21.60 ตร.ม. จำนวน 2 คัน 21.60x2 ได้ 43.20
ตร.ม. รวมทางสัญจร 60% ได้ 69.12 ตร.ม.

รวมพื้นที่ทั้งหมดของโครงการ 8799.33 ตร.ม.

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์พื้นที่จอดรถ

องค์ประกอบ	จำนวน ผู้ใช้งาน	ตร.ม./ หน่วย	ตร.ม. รวม	ทาง สัญจร	รวม. ตร. ม.	ที่มา
พื้นที่จอดรถ					1567.62	
รถเช่า	30	11.52	337.5	60%	540	A
รถจักรยานยนต์	30	1.5	45	30%	58.5	A
รถยนต์	50	11.52	562.5	60%	900	A
จอดรถคนพิการ	2	21.6	43.2	60%	69.12	A

4.1.5. การอภิปรายองค์ประกอบอื่นๆ

1 กฎหมายระยะร่นอาคาร

หมวดที่ 4 แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ 40 การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารหรือส่วนของอาคาร
จะต้องไม่ล้ำเข้าไปในที่สาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้า
พนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะนั้น

ข้อ 41 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้รัศมีแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน 8 เมตร ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย หรือคลังสินค้า ที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะ

ข้อ 43 ให้อาคารที่สร้างตามข้อ 41 และข้อ 42 ต้องมีส่วนต่ำสุดของกันสาดหรือส่วนยื่นสถาปัตยกรรมสูงจากระดับทางเท้าไม่น้อยกว่า 3.25 เมตร ทั้งนี้ ไม่นับส่วนตกแต่งที่ยื่นจากผนังไม่เกิน 50 เซนติเมตร และต้องมีท่อน้ำจากกันสาดหรือหลังคาต่อ แนบหรือฝังในผนัง หรือเสาอาคารลงสู่ท่อสาธารณะหรือบ่อพัก

ข้อ 44 ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใด ต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบวัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรงข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด ความสูงของอาคารให้วัดแนวตั้งจากระดับถนนหรือระดับพื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนของอาคารที่สูงที่สุด สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ 45 อาคารหลังเดียวกันซึ่งมีถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากันขนานอยู่เมื่อระยะระหว่างถนนสาธารณะสองสายนั้นไม่เกิน 60 เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าไม่เกิน 60 เมตร ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

ข้อ 46 อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า และความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 60 เมตร สำหรับอาคารซึ่งเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน 15 เมตร

ข้อ 47 รั้วหรือกำแพงที่สร้างขึ้นติดต่อหรือห่างจากถนนสาธารณะน้อยกว่าความสูงของรั้ว ให้ก่อสร้างได้สูงไม่เกิน 3 เมตรเหนือระดับทางเท้าหรือถนนสาธารณะ

ข้อ 48 การก่อสร้างอาคารใกล้เคียงอาคารอื่นในที่ดินเจ้าของเดียวกัน พื้นหรือผนังของอาคารสำหรับอาคารสูงไม่เกิน 9 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 4 เมตร และสำหรับอาคารที่สูงเกิน 9 เมตร แต่ไม่ถึง 23 เมตร ต้องห่างอาคารอื่นไม่น้อยกว่า 6 เมตร ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถ

4.2 การนำไปใช้ในองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม

4.2.1 การกำหนดที่ว่าง

จากโปรแกรมและข้อมูลในการวิเคราะห์เบื้องต้นและประเด็นขนาดและความสูงของโปรแกรมที่มีลักษณะเป็นตัวหลัก

1) นิทรรศการ

พื้นที่จัดนิทรรศการจะแสดงภายในซึ่งเกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาของเมืองโดยให้ผู้เข้าโครงการเข้าชมรับรู้ถึงอารมณ์ในการอพยพเข้ามายังเมืองเพื่อทำงานและนำไปสู่วัฒนธรรมกินเจและวิถีชีวิตที่เข้ามาทำงาน ลักษณะประเพณีของจีนและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นและสรุปได้ว่าความเป็นอยู่และวิถีชีวิตส่วนใหญ่อยู่บนความเชื่อและปฏิบัติตามกันมาหลายช่วงอายุคน และสิ่งที่ติดมาคือ ลักษณะของสถาปัตยกรรมที่ปรากฏในรูปแบบของศาลเจ้าและอาคารตึกแถว จึงเสนอในเรื่องประวัติความเป็นมาเพื่อเสนอให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ก่อนจะมาเป็นสิ่งที่มีในปัจจุบันโดยนำเสนอวิธีการลอดดูโมเมนต์ที่คล้ายกับโครงสร้างเรือและพื้นที่ที่มีลักษณะเอียงไปมาเกิดความรู้สึกคล้ายกับการเดินทางเรือมายังภูเก็ตและเมื่อออกไปสู่การจัดแสดงถัดไปก็จะเป็นโมเดลจำลองเมืองในอดีต

ในส่วนถัดมาคือการจำลองร้านค้าในอดีตโดยให้พื้นที่ว่างและการจัดอุปกรณ์โดยให้นักท่องเที่ยวเข้าไปสู่พื้นที่จำลองขนาด 1:1 ในส่วนถัดมาจะเป็นการจำลองประเพณีด้วยแสง อุณหภูมิ และ กลิ่น อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ประกอบพิธีกรรม และพื้นที่ประกอบพิธีกรรมขณะก่อนที่จะเดินแห่พระไปรอบเมืองแสดงอภินิหาร

2) พื้นประเพณี

เป็นพื้นที่ที่อยู่ตรงกลางโดนโอบล้อมด้วยไปด้วยอาคารและต้องเปิดโล่งไม่มีอะไรมาขวางกันตามความเชื่อของจีน และมีน้ำอยู่ล้อมรอบลานประเพณีเพื่อลดการใช้พลังงานและเป็นไปตามความเชื่อโดยจะรองรับคนได้ 600 คน

3) ส่วนเก็บของพักของ

เก็บของจะมีขนาดสูงเพื่อเก็บของที่นำมาจัดแสดงในงานและเพื่อความสะดวกในการค้นหาและการจัดเตรียมจะจัดเป็นส่วนๆ

4.2.1 การใช้วัสดุ

การใช้วัสดุกับตัวอาคารภายนอก การใช้ปูนฉาบและใช้เหล็กแทนไม้สีบเนื่องจาก อาคารเก่า และ ศาลเจ้า ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะของจังหวัดมีความใกล้เคียงกันกับการใช้งานบางส่วนและแตกต่างกันในบางส่วนเพื่อให้กลมกลืนไปกับบริบทโดยรอบ

การใช้วัสดุกับนิทรรศการภายในใช้ตามเนื้อเรื่องที่น่าเสนอในแต่ละเรื่อง

- 1) ประวัติกินเจ จะใช้วัสดุของไม้ เพื่อให้รับรู้ถึงโครงเรือ เพื่อให้สอดคล้องกันกับเนื้อหาที่จะสื่อ
- 2) อาหารและวัตถุดิบ ใช้ปูนและหินอ่อนเข้ามาช่วยให้เกิดการรับรู้ ถึงครัวในสมัยก่อนที่ใช้ปูนเป็นที่ตั้งเตาในการประกอบอาหาร
- 3) อุปกรณ์ประกอบพิธีกรรม ใช้ปูนและไม้ เหล็ก เพื่อสื่ออารมณ์ขณะอยู่ในการประกอบพิธีกรรม
- 4) ขบวนแห่พระและการจัดโต๊ะ ใช้ปูนและเหล็ก สื่อถึงอารมณ์ในการเดินผ่านบ้านเรือนต่างๆ และใช้ไม้เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงบรรยากาศเก่าๆ
- 5) เทพประธานศาลเจ้า ใช้ปูนและไม้ เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศการใช้งานจริงของศาลเจ้าที่มีโครงสร้างการใช้งานคล้ายกัน

บทที่ 5

การออกแบบ

รูป 5.1 แสดงถึงความสัมพันธ์ของจังหวัดและผู้คน

5.1. แนวความคิดการออกแบบ

แนวความคิดในการออกแบบที่เป็นตัววางขอบเขตการออกแบบโครงการนั้น ได้มาจากการศึกษาข้อมูลที่มาและรูปแบบสถาปัตยกรรมของอาคารเก่า บริเวณโดยรอบโครงการ โดยเฉพาะความเป็นเงินที่มีมากที่สุดในภูเก็ต

โครงการที่ทำนั้นมีความสัมพันธ์ในเรื่องของวัฒนธรรมของจีนจึงนำรูปลักษณ์และเอกลักษณ์ของตัวความเป็นเงินมาใช้กับโครงการ ร่วมด้วยสถาปัตยกรรมของอาคารเก่าโบราณ ศาลเจ้า และความเชื่อของคนจีน นำความเป็นเงินสื่อออกมาในรูปแบบของวัสดุ และ สี และการจัดวางตัวอาคารตามความเชื่อ และนำมาเปรียบเทียบกับศาสตร์ที่เรียน นำมาประยุกต์ใช้

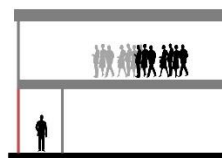
5.1.1. แนวความคิดออกแบบนิทรรศการ

แนวความคิดออกแบบนิทรรศการเกิดจากต้องการที่จะนำเสนอชุดความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจ จบภายใน 1 ชุด/เรื่อง ซึ่งเป็นการสร้างพื้นที่ว่างให้รู้สึกและวัตถุจัดแสดงเพียงเล็กน้อยเพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบบางอย่างที่ พื้นที่ว่างไม่สามารถสื่อความหมายให้ถึงผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมได้

5.1.2. แนวความคิดในการออกแบบให้เข้ากับพื้นที่

เป็นการวิเคราะห์ถึงเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมจีน ทั้งในประเทศจีนและจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้มีความกลมกลืนไปกับบริเวณโดยรอบไม่โดดเด่นเกินไป

1) การนำเอาแนวความคิดการใช้องคาคี่ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของตึกแถวโบราณ เป็นตัวนำทางไปยังทางเข้าและระบายอากาศให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกและการเปิดคอร์ตกลางเพื่อให้อากาศถ่ายเท พร้อมสร้างบรรยากาศภายในแก่ผู้ใช้งาน

รูป 5.2 ภาพเสาร้องคาคี่

2) จากการวิเคราะห์ รวบรวมสิ่งที่ได้มากจากการค้นคว้าพบว่าวัสดุที่ใช้กับอาคารจะเป็นการใช้คอนกรีต และ ไม่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม้จะอยู่ในส่วนของโครงสร้างพื้นหลังคา และช่องเปิด ส่วนคอนกรีตจะประกอบอยู่ที่เสา ผนัง และลายประดับที่ตรงเสาภายนอก

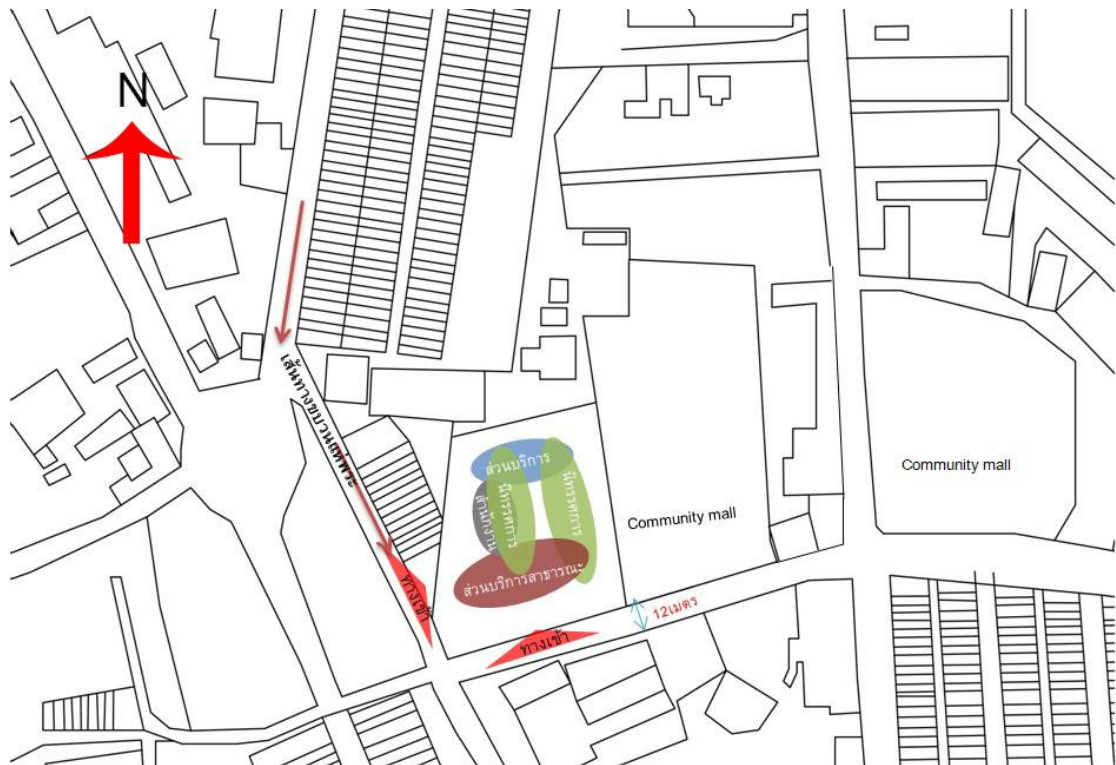

รูปที่ 5.3 แบบจำลองแสดงโครงสร้างและวัสดุตัวอาคาร

3) การนำความเชื่อของจีน ทั้งเรื่องเทพเจ้า ลัทธิรวมถึงวัฒนธรรมที่สืบทอดกัน มาจึงนำส่วนที่เป็นความเชื่อในเรื่องของสิมาเข้ากับโครงการเนื่องจากสิบงบอกได้หลายอย่างซึ่งจะไปสอดคล้องกับเนื้อหาของนิทรรศการที่จัดขึ้นในโครงการ

5.1.3. การวิเคราะห์โซนนิ่ง

จากการวิเคราะห์พื้นที่ที่ตั้งและตามแนวความคิดริเริ่มได้ดังนี้

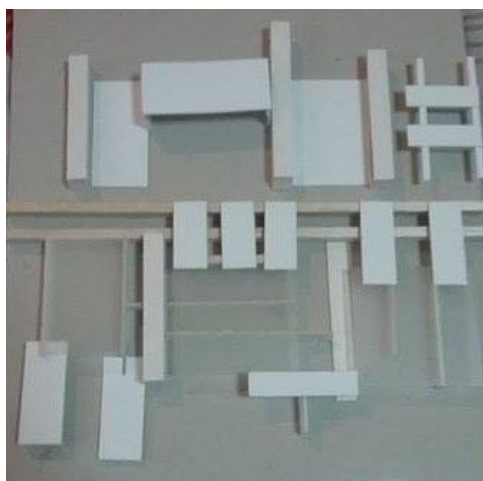
รูปที่ 5.4 แสดงโซนนิ่งการวางตำแหน่งของโครงการ

จากภาพแสดงโซนนิ่งด้านบนทิศเหนือเป็นเส้นทางที่มาจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเภทอาคารเก่าโบราณและยังเป็นเส้นทางที่มีขบวนแห่พระผ่านในช่วงระยะเวลาสั้นๆ โดยจะมีทางเข้าโครงการได้ 2 ทาง คือ ทางถนนหลักซึ่งอยู่ทางทิศใต้และทิศเหนือเป็นทางเข้าของโครงการโดยประเภทของโซนนิ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือส่วนที่เป็นบริการสาธารณะ อำนวยความสะดวกและบริการนักท่องเที่ยวทั้งเรื่องข้อมูล ประชาสัมพันธ์ ติดต่อจองที่พัก ซื่อและจำหน่ายทริปการท่องเที่ยวและอื่นๆ ส่วนบริการจะอยู่ด้านหลังเนื่องจากเป็นส่วนที่ให้บริการไปยังส่วนต่างๆทั้งเรื่องของงานระบบและการเก็บของ ซ่อมบำรุง ส่วนสำนักงานจะอยู่ติดกับส่วนบริการนักท่องเที่ยวเนื่องจากโซนนิ่งมีความเกี่ยวข้องกันระหว่างฟังก์ชัน นิทรรศการเป็นส่วนที่มีพื้นที่เยอะที่สุดเนื่องจากเป็นตัวหลักของโครงการ โครงการถูกล้อมรอบไปด้วยคอมมูนิตี้มอลล์

5.2. การออกแบบร่าง

5.2.1 การออกแบบร่างพัฒนา

เริ่มจากการวิเคราะห์แนวความคิดเริ่มแรกจากข้อมูลที่รวบรวมมาในข้างต้นด้วยว่าการใช้ความเป็นเอกลักษณ์ของภูเก็ตที่เป็นอาคารเก่าโบราณมาเป็นตัวเริ่มแบบครั้งที่ 1 เนื่องจากความคิดที่ว่าอยากจะส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มากขึ้นกว่าเดิม จึงนำรูปแบบการจัดการวางและแปลตัวรูปลักษณะอาคารออกมาเป็นกราฟฟิคใช้การเปรียบเทียบช่องเปิดและช่องปิดในแต่ละยุค

รูปที่ 5.5 แสดงโมเดลแนวความคิดขั้นต้น

จากภาพเป็นโมเดลความคิดเริ่มต้นในการทำงานเพื่อให้มีความกลมกลืนไปกับพื้นที่โดยรอบและรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ไม่เป็นจุดเด่นของบริเวณโดยรอบจนทำลายโดยใช้ลักษณะของเส้นให้เป็นตัวกำหนดเส้นทางสัญจรและสีเหลี่ยมแทนช่องเปิดปิด

5.2.2 การนำแนวความคิดเบื้องต้นมาใช้

จากข้อมูลข้างต้นได้มีการนำแนวคิดมาจากโมเดลมาเพิ่มเติมตามคำแนะนำของที่ปรึกษา จึงสร้างทางเลือกของการออกแบบเพิ่มขึ้นจากเดิมที่ใช้เอกลักษณ์ของตึกเก่า โดยเพิ่มการใช้ความเชื่อเข้ามาเกี่ยวข้องกับงาน ด้วยการให้ความเชื่อของฮวงจุ้ยที่มีหลายแขนง เมื่อนำมาประยุกต์เข้าหากันเพิ่มคุณค่าของงาน

5.2.3 แบบร่างพัฒนา

จากการนำแนวคิดมาพัฒนาต่อจึงได้รูปแบบทางเลือกที่สื่อความหมายและตรงกับแนวความคิดเบื้องต้นที่คิดไว้สุดท้ายโดยเหลือเพียงแนวความคิดไม่กี่อย่างที่สื่อออกมาทางสถาปัตยกรรม

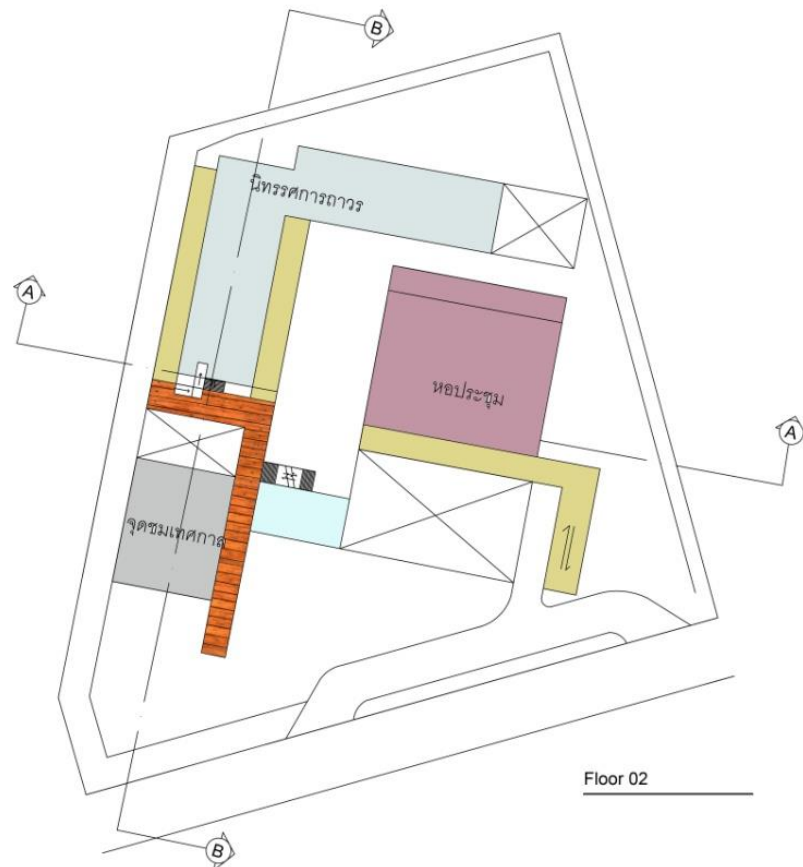
แผนผังพื้นที่ 1 ตัวแบบร่างพัฒนาครั้งที่ 2

รูป 5.6 แบบผังพื้นที่ 1 แบบร่างครั้งที่ 2

จากภาพผังพื้นที่จะแสดงให้เห็นถึงแนวคิดในการจัดแบบผังพื้นที่มีรูปแบบของจีนโดยมีแอ่งน้ำอยู่ด้านหน้าขอบบ่อพร้อมในการตรวจคือการจัดวางโซนหนึ่งที่ไม่สัมพันธ์กันกับการใช้งานและทางสัญจร ขาดระบบต่างๆที่จะเข้ามาสนับสนุนตัวโครงการ

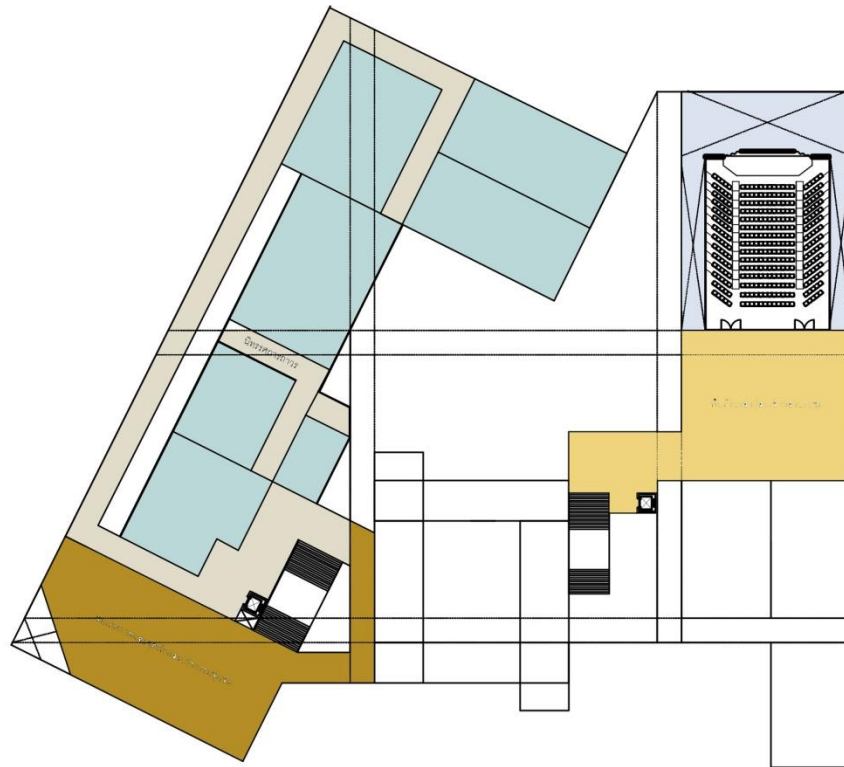
แผนผังพื้นที่ 2 ตัวแบบร่างพัฒนาครั้งที่ 2

รูป 5.7 ผังพื้นที่ 2 แบบร่างครั้งที่ 2

จากภาพพบข้อบกพร่องในส่วนของการจัดวางฟังก์ชันการใช้งานและรูปทรงตัวอาคารและขนาดของพื้นที่ไม่สัมพันธ์กัน ไม่มีจุดเด่นของโครงการ ขาดการจัดวางระบบความปลอดภัยที่เหมาะสมกับตัวโครงการไม่เพียงพอ

แผนผังพื้นที่ 2 แบบร่างครั้งที่ 3

ผังพื้นที่ 2

รูป 5.9 แผนผังพื้นที่ 2 แบบร่างครั้งที่ 3

จากภาพผังพื้นที่ 2 แสดงให้เห็นถึงเส้นทางสัญจรภายในอาคารที่ไม่สัมพันธ์กันของตัวนิทรรศการถาวร ความสะดวก และความปลอดภัย ในส่วนของตัวหอประชุมที่เป็นฟังก์ชันเพิ่มเข้ามานั้นมีขนาดใหญ่มากทำให้โครงการไม่มีจุดเด่นเป็นของตัวเอง และรูปร่างของอาคารที่มีลักษณะยึกยักทำให้เกิดพื้นที่การใช้งานแบบเหลือเศษทำให้สิ้นเปลืองพื้นที่มากกว่าเดิม

รูปที่5.10 หุ่นจำลองแบบร่างพัฒนา 3

จากภาพมีการลดทอนแนวคิดเกี่ยวกับฮวงจุ้ยลงมาและเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดคอร์ตกลางให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้แนวความคิดของอาคารเก่าโบราณ นำเส้นสายมาใช้ผสมกับฮวงจุ้ยตัวหุ่นจำลองจึงมีลักษณะเป็นเส้นเห็นได้ชัดเจนและจนมาถึงแบบร่างพัฒนาตัวสุดท้ายสรุปได้ว่าเป็นการนำแนวความคิดเกี่ยวกับอาคารเก่าและอาคารศาสนามาใช้ในเรื่องของสี วัสดุ และเอกลักษณ์บางส่วนมาใช้กับโครงการที่ทำ

5.3 แบบร่างขั้นสุดท้าย

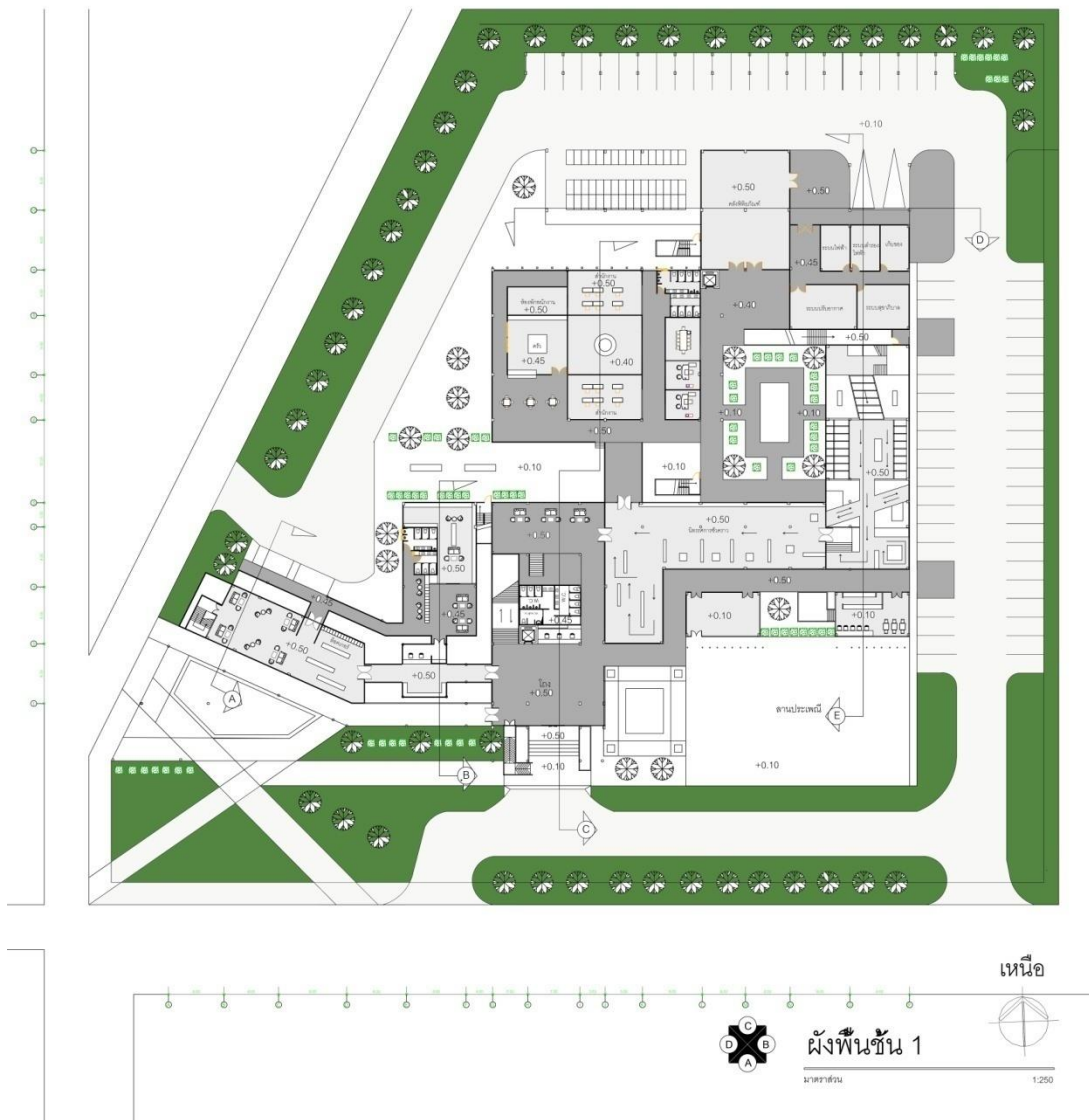
จากแบบร่างขั้นต้นได้พัฒนามาเป็นแบบขั้นสุดท้ายโดยการนำเอาคำแนะนำจากคณะกรรมการทั้งในและนอกมาปรับเปลี่ยนเพื่อมาเป็นแบบครั้งสุดท้ายให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

1) ผังบริเวณ

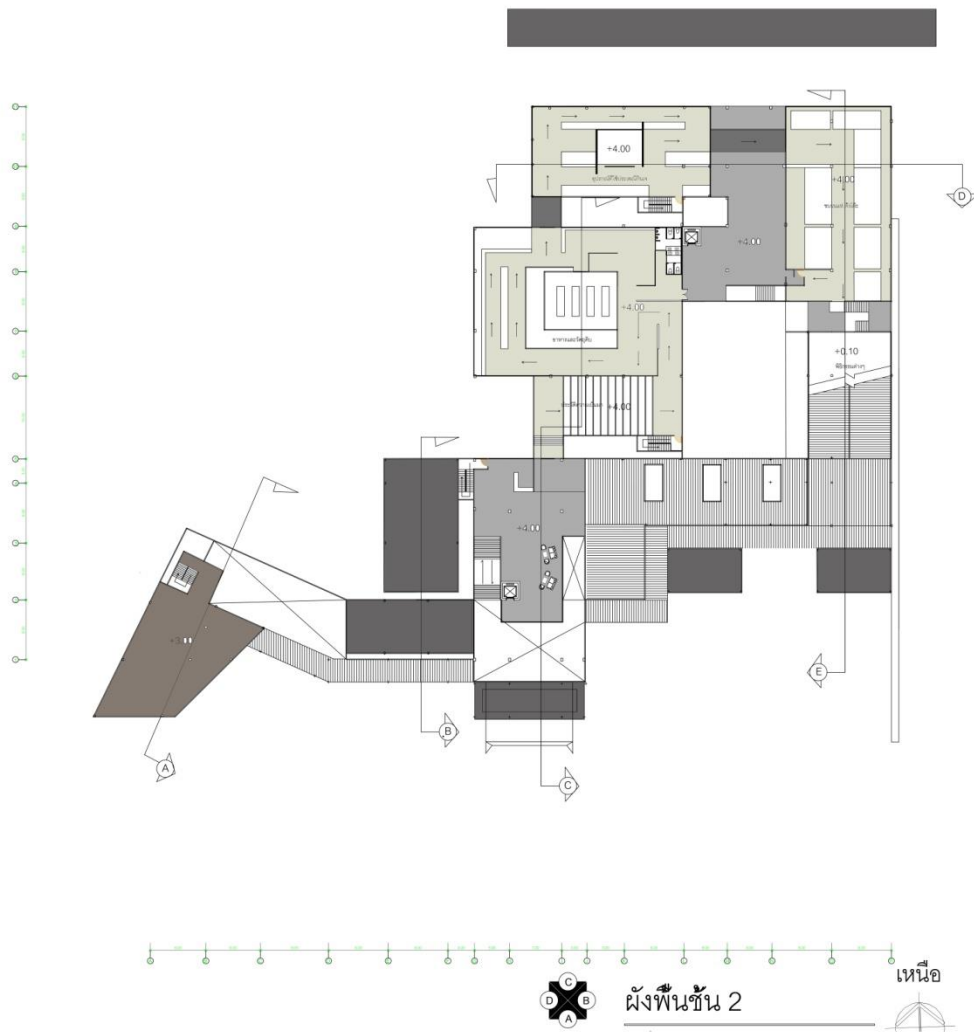
รูปที่ 5.11 ผังบริเวณแบบร่างขั้นสุดท้าย

2) ผังพื้นชั้น 1

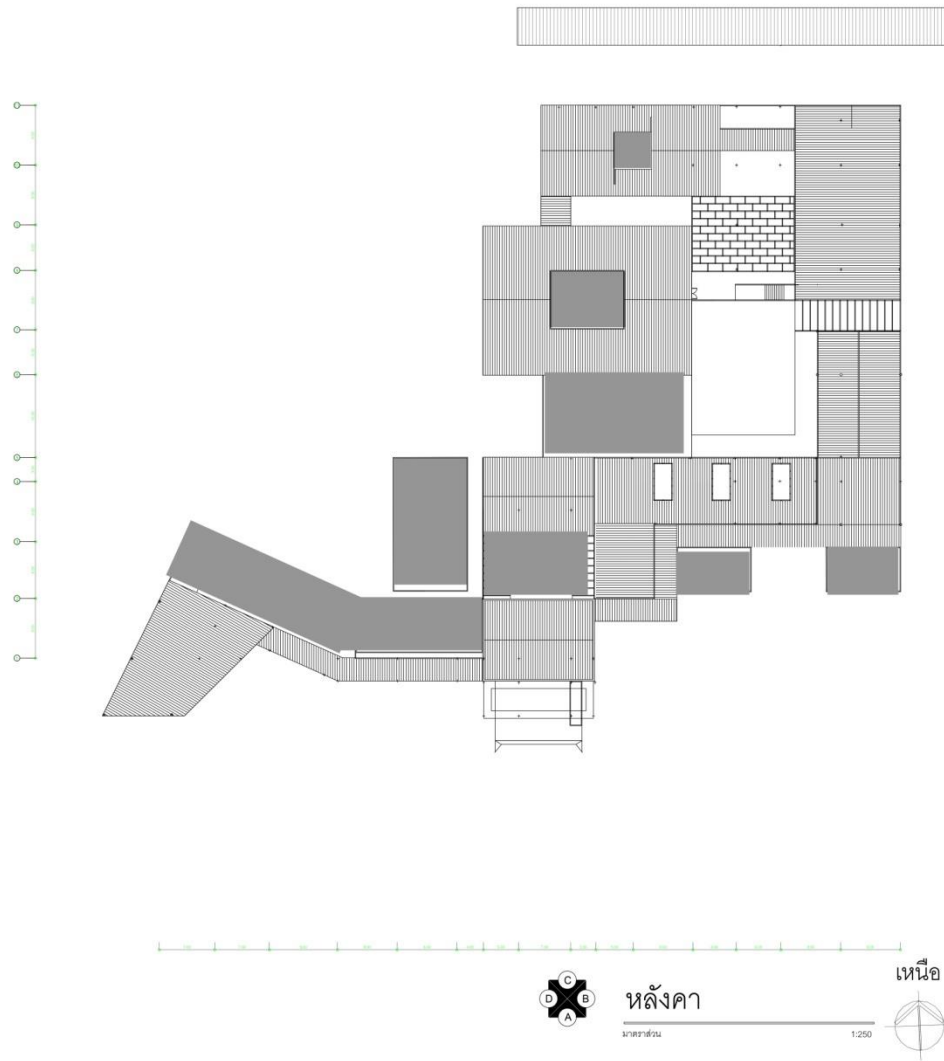
รูปที่ 5.12 ผังพื้นชั้น 1

3) ผังพื้นที่ 2

รูปที่ 5.13 ผังพื้นที่ 2

4) ผังหลังคา

รูปที่ 5.14 ผังหลังคา

5) รูปด้านอาคาร

รูปที่ 5.12 รูปด้านที่ 1 และ 2 แบบร่างขั้นสุดท้าย

ใช้วัสดุหลักคือปูนและไม้ ออกแบบโดยให้มีความเป็นโมเดิร์นผสมกับความเป็นอาคารเก่าผ่านวัสดุ

รูปที่

5.13 รูปด้านที่ 3

และ 4

ใช้วัสดุหลักคือปูนและไม้ ออกแบบโดยให้มีความเป็นโมเดิร์นผสมกับความเป็นอาคารเก่าผ่านวัสดุ

6) รูปตัดอาคาร

รูปที่ 5.14 รูปตัด A และ B

รูปตัด A -B แสดงพื้นที่ว่างในส่วนจของรูปตัด A เป็นห้องพักคอยและระเบียบชมขบวนแห่ส่วนรูปตัด B แสดงพื้นที่การใช้งานห้องสมุด

รูปตัด C-C

มาตราส่วน 1:100

รูปที่ 5.15 รูปตัด C

รูปตัด C แสดงส่วนกิจกรรมและพื้นที่ว่างในส่วนของนิทรรศการและโถงต้อนรับ

รูปที่ 5.16 รูปตัด D

รูปตัด D แสดงถึงนิทรรศการที่ 3 - 4

รูปที่ 5.17 รูปตัด E

รูปตัด E แสดงถึงพื้นที่ว่างของนิทรรศการที่ 4 - 5

5.4 รายละเอียดการออกแบบ

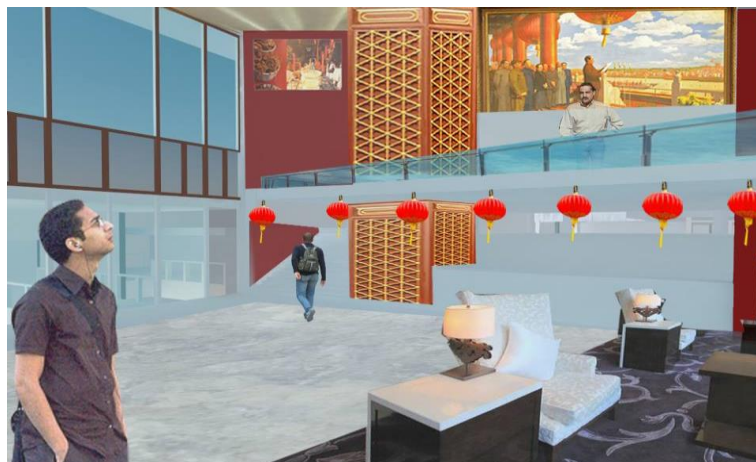
5.4.1 การออกแบบรูปทรงของอาคาร

รูปที่ 5.20 ภาพบรรยากาศด้านหน้าโครงการ

จากภาพเป็นบรรยากาศด้านหน้าของตัวโครงการที่มีแนวคิดในการเปิดหน้าโครงการให้เป็นพลาซ่าทางเดินผ่านของผู้คนที่เดินผ่านไปมาโดยจะมีรูปแบบลักษณะด้วยการใช้แนวความคิดเกี่ยวกับอาคารเก่าโบราณเรื่องของฟาซาด เสางอ่อกาก็ และใช้สีที่เกี่ยวกับความเชื่อพบเห็นส่วนมาในศาลเจ้า สี ที่นำมาใช้คือสีแดง ผลออกแบบสถาปัตยกรรมโดยมีลักษณะของความเป็นยุคสมัยใหม่ผสมกับยุคก่อนเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกับบริเวณอาคารโดยรอบที่มีลักษณะกึ่งยุคใหม่ โครงสร้างที่ใช้กับตัวโครงการเป็นระบบเสาคาน เป็นระบบที่อาคารโดยรอบใช้ สร้างง่าย

5.4.2 การออกแบบภายใน

รูปที่ 5.21 ภาพโถงต้อนรับ

จากภาพเป็นบรรยากาศของโถงต้อนรับภายในมีการตกแต่งประดับประดาเพื่อให้เกิดบรรยากาศสไตล์จีนและมีชั้นลอยเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังโครงการแห่งนี้

รูปที่ 5.22 ภาพทางเดินไปยังส่วนบริการนักท่องเที่ยว

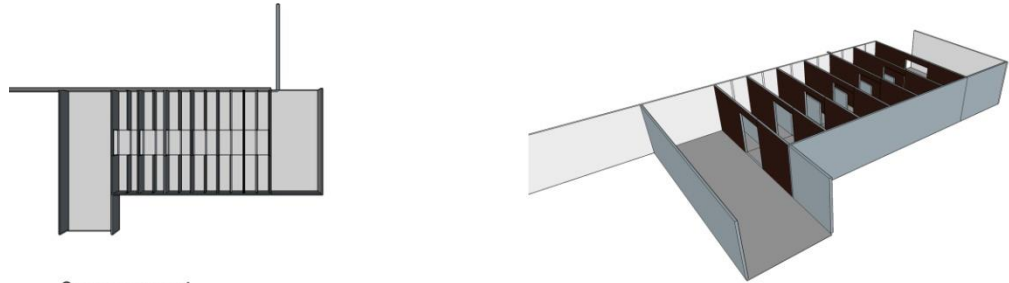
จากภาพเป็นส่วนทางเดินไปยังส่วนบริการนักท่องเที่ยวซึ่งจะเดินผ่านโถงเข้ามาและเดินไปยังส่วนบริการซึ่งจะมีการบริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวและบริการอำนวยความสะดวกเรื่องของการเดินทาง

5.4.3 การออกแบบนิทรรศการ

รูปที่ 5.23 ภาพนิทรรศการที่ 1

จากภาพบรรยากาศของนิทรรศการ 1 โดยเรื่องราวจะถูกเล่าตั้งแต่เริ่มว่าการกินเจเกิดขึ้นได้อย่างไร มาที่ภูเกิดได้อย่างไร โดยใช้วัสดุที่เป็นไม้พาดบนทำให้รู้สึกเหมือนอยู่ใต้ท้องเรือที่นำวัฒนธรรมกินเจเข้ามาและใช้สีแดงเพื่อบ่งบอกถึงว่าเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา

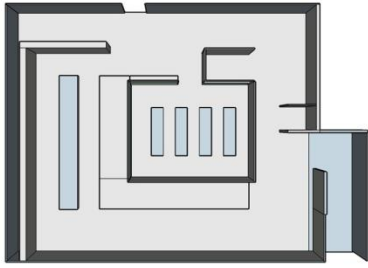
นิทรรศการ 1

รูปที่5.24 แบบการจัดนิทรรศการ1

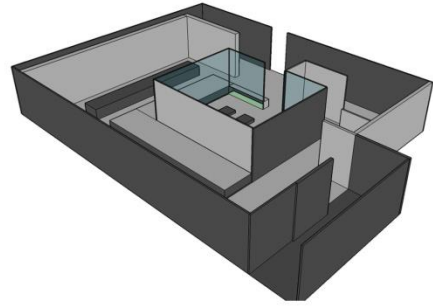

รูปที่5.25ภาพบรรยากาศนิทรรศการ2

จากภาพบรรยากาศของนิทรรศการ 2 นำเสนอเรื่องราวของอาหาร ขั้นตอนการผลิต และวัตถุดิบ ของอาหารเจที่นำมาใช้ประกอบพิธีกรรมต่างๆ โดยมีการฉายภาพวิดีโอขั้นตอนการทำอาหาร

นิทรรศการ 2

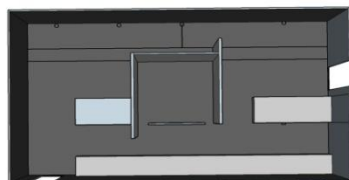

รูปที่ 5.26 แบบการจัดนิทรรศการ 2

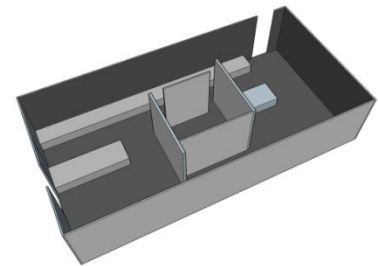

รูปที่ 5.27 ภาพบรรยากาศนิทรรศการ 3

จากภาพบรรยากาศของนิทรรศการ 3 นำเสนอเรื่องของอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและแสดงพื้นที่ว่างในระหว่างประกอบพิธีกรรมต่างๆ นอกจากกินเจ รวมถึงอุปกรณ์ที่นำมาแสดงอิทธิฤทธิ์ของร่างม้าทรง

นิทรรศการ 3

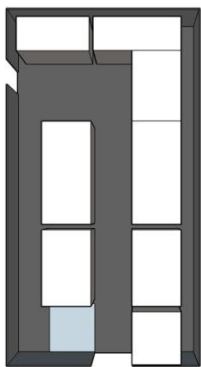

รูปที่ 5.28 แบบการจัดนิทรรศการ 3

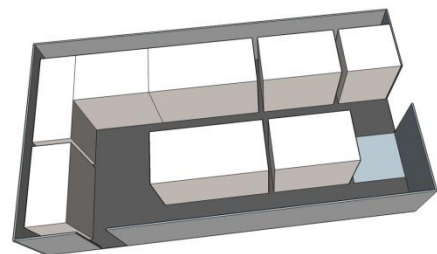

รูปที่ 5.29 ภาพบรรยากาศนิทรรศการ 4

จากภาพบรรยากาศของนิทรรศการที่ 4 นำเสนอเรื่องราวของการแห่ขบวนโดยใช้พื้นที่ว่างแบบจำลองเมืองตามถนนและมีการบีบพื้นที่ว่างให้แคบคล้ายกับสถานที่จริงมากที่สุดและมีการจัดโต๊ะไว้เจ้ารูปแบบต่างๆที่ใช้กันในการประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกินเจ

นิทรรศการ 4

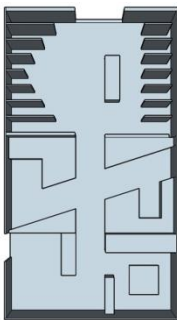

รูปที่ 5. 30 แบบการจัดนิทรรศการ 4

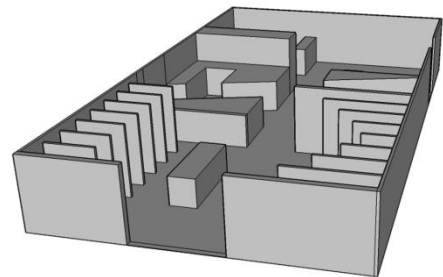

รูปที่ 5. 31 ภาพบรรยากาศนิทรรศการ

จากภาพบรรยากาศของนิทรรศการที่ 5 นำเสนอเรื่องราวของเทพเจ้าที่เป็นเทพประธานศาลเจ้าต่างๆที่เข้าร่วมในการกินเจเพราะบางศาลเจ้าในภูเก็ตก็ไม่ได้กินเจเนื่องจากความแตกต่างระหว่างพื้นที่ที่อพยพมาของแรงงานจีนที่เข้ามาและนำเสนอเรื่องราวสุดท้ายของวันกินเจวันสุดท้ายคือการส่งพระเพื่อกลับไปยังที่ของเทพเจ้าเองโดยผ่านร่างม้าทรงซึ่งจะมีรูปปั้นเทพเจ้า 9 องค์ และเทพเจ้าองค์อื่นๆ

นิทรรศการ 5

รูปที่ 5.32 แบบการจัดนิทรรศการ

5.4.4 หุ่นจำลองแบบขั้นสุดท้าย

รูปที่ 5.33 ภาพหุ่นจำลองบริเวณด้านหน้าร้านขายของที่ระลึก

จากภาพแสดงให้เห็นถึงการใช้เสาโครงสร้างสื่อถึงความเป็นจีนด้วยการใช้สีแดงและรูปแบบโครงสร้างของจีน

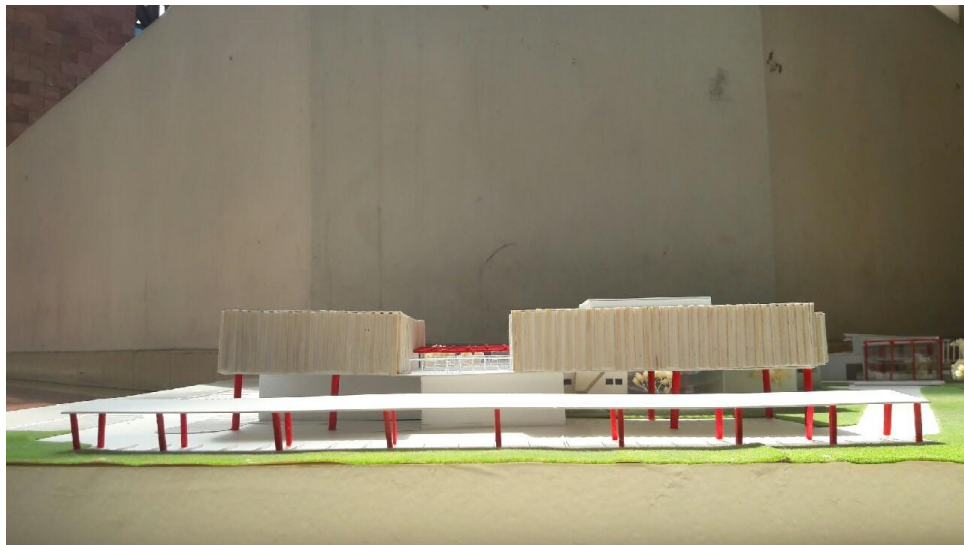

รูปที่ 5.34 ภาพหุ่นจำลองบริเวณเปิดคอร์ค

จากภาพสร้างบรรยากาศให้กับภายในโครงการเนื่องจากบริบทโดยรอบไม่สามารถนำมาใช้ให้มีบรรยากาศสีเขียว เพราะถูกล้อมรอบโดยตึกและอาคารสูง

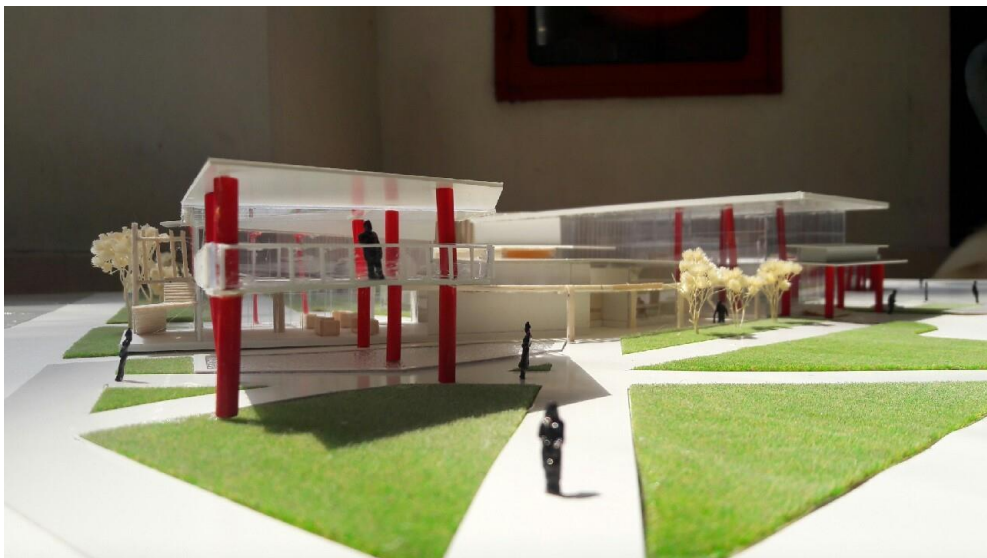
รูปที่ 5.35 หุ่นจำลองทั้งโครงการ

รูปที่ 5.36 หุ่นจำลองโครงการจากมุมมองทางทิศเหนือ

รูปที่ 5.37 หุ่นจำลองโครงการจากทิศตะวันออก

รูปที่ 5.38 หุ่นจำลองโครงการจากทิศใต้เข้าสู่โครงการ

จากภาพแสดงถึงการเปิดพลาซ่าให้คนเดินผ่านได้และมีระเบียบสำหรับชมขบวนแห่พระ
ในช่วงกินเจ

บรรณานุกรม

Airtec. (22 8 2016). *airtec*. เข้าถึงได้จาก <http://dieuhoasaoviet.vn/dich-vu/thi-cong-dieu-hoa-trung-tam--ong-thong-gio-108.html>

Archdaily. (15 1 2014). *Archdaily*. เข้าถึงได้จาก <http://www.archdaily.com/586608/expo-gate-scandurrastudio-architettura>

Archdaily. (31 1 2012). *City of London Information Centre*. เข้าถึงได้จาก Archdaily: <http://www.archdaily.com/200389/city-of-london-information-centre-make-architects>

archdaily. (31 สิงหาคม 2013). *Fish Market in Bergen*. เข้าถึงได้จาก Archdaily: <http://www.archdaily.com/422608/fish-market-in-bergen-eder-biesel-arkitekter>

Asiatravel and Global Reach. (9 สิงหาคม 2016). *Bayview Hotel Georgetown Penang*. เข้าถึงได้จาก Asiatravel: http://www.asiatravel.com/en-us/hotels/malaysia/penang/bayview_hotel_georgetown_penang/

Bergen Tourist Board. (10 สิงหาคม 2016). *Tourist Information*. เข้าถึงได้จาก visitBergen: <http://en.visitbergen.com/visitor-information/bergen-tourist-information>

Fujisan World Heritage Center . (31 กรกฎาคม 2016). *Fujisan World Heritage Center* . เข้าถึงได้จาก South hall: <http://www.fujisan-whc.jp/en/guide/south.html>

gagagigy. (10 สิงหาคม 2016). เข้าถึงได้จาก ท่องเที่ยวปีนัง: <http://pantip.com/topic/31390771>

Indigo Media. (13 มีนาคม 2010). เข้าถึงได้จาก จังหวัดภูเก็ต: http://www.phuket.go.th/webpk/contents.php?str=introduce_cult

mark ord. (7 กรกฎาคม 2011). *Aerial viwe of george town*. เข้าถึงได้จาก All Points East: <http://allpointseast.com/blog/tour-info/malaysia-2/aerial-views-of-george-town-penang/>

Ninewebsite. (9 สิงหาคม 2016). *บ้านชินประชา*. เข้าถึงได้จาก Teawtowthai: <http://www.teawtourthai.com/phuket/?id=2685>

ParisMikki. (19 August 2015). *14ขนมไหว้พระจันทร์สำหรับเทศกาลไหว้พระจันทร์2015*. เข้าถึงได้จาก BKKMENU.COM: <http://www.bkkmenu.com/scoop/11-mooncakes-to-celebrate-this-mid-autumn-2015>

PhuketNext. (9 August 2016). เข้าถึงได้จาก ศูนย์บริการข้อมูลและประสานงานสู่ประชาคมอาเซียนที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต: <http://www.phuketdopa.go.th/>

piyawan lertkultanon. (9 สิงหาคม 2016). *โรงแรมเมมโมรี่ แอท ออนออน*. เข้าถึงได้จาก painaidii:
<http://www.painaidii.com/business/147365/the-memory-at-onon-hotel-83000/lang/th/>

Pulaupinang. (10 สิงหาคม 2016). *Tourist Map*. เข้าถึงได้จาก Pulaupinang:
<http://www.wonderfulmalaysia.com/georgetown-city-penang-malaysia.htm>

sadoodta. (10 สิงหาคม 2016). *ศูนย์ท่องเที่ยวอยุธยา*. เข้าถึงได้จาก ท่องเที่ยวสะกดตา:
<http://www.sadoodta.com/info/%E0%B8%A8%E0%B8%B9%E0%B8%99%E0%B8%A2%E0%B9%8C%E0%B8%97%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%98%E0%B8%A2%E0%B8%B2-%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%84%E0%B8%B2>

Siripongg. (3 ตุลาคม 2011). เข้าถึงได้จาก Phuketindex:
<http://news.phuketindex.com/travel/phuket-1636-198553.html>

Thanes Rodjanateppasit. (9 สิงหาคม 2016). *ศาลเจ้าแม่ย่านาง*. เข้าถึงได้จาก flickr:
<https://www.flickr.com/photos/thanespk/sets/72157630570447704/>

The Priceline Group. (9 สิงหาคม 2016). *เดอะรมณีย์บุติก เกสต์เฮาส์*. เข้าถึงได้จาก Booking.com:
<http://www.booking.com/hotel/th/the-rommanee-boutique-guesthouse.th.html>

YUTPHUKET. (31 กรกฎาคม 2016). เข้าถึงได้จาก Blogท่องเที่ยว: <https://yutphuket.com/>

กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. (สิงหาคม 2559). *บรรยายสรุปจังหวัดภูเก็ต*. เข้าถึงได้จาก <http://123.242.171.10/descr/introduce/dataPK53/zone%20govern.php>

ข่าวภาคใต้. (2 กรกฎาคม 2012). เข้าถึงได้จาก MGR online:
<http://www.manager.co.th/South/ViewNews.aspx?NewsID=9550000107933>

ปานิศรา ชูผล มทศ. (24 1 2012). *Phuketdata*. เข้าถึงได้จาก
http://www.phuketdata.net/main/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1

ภูเก็ตbulletin. (กรกฎาคม 2016). เข้าถึงได้จาก Phuketbulletin:
<http://www.phuketbulletin.co.th/index.php>

ฤดี ภูมิภูถาวร. (2536). *ท้องถิ่นของเรา*. กรุงเทพฯ: ศิลปากร.

วีรยุทธ. (19 เมษายน 2014). *weerayut Note*. เข้าถึงได้จาก <http://pantip.com/topic/31934209>

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต. (9 สิงหาคม 2016). เข้าถึงได้จาก สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต:
<http://phuket.cdd.go.th/>

สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต. (20 8 2016). *สำนักงานสถิติที่น่าสนใจ*. เข้าถึงได้จาก

http://phuket.nso.go.th/index.php?option=com_content&view=category&id=122&Itemid=51

0

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ	ทศน์ไธ สงวนนาม Thatthai Sanguannam
สถาบันการศึกษาเดิม	โรงเรียนदारรุ่งวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
วันเกิด	6 พฤษภาคม 2537
อายุ	22 ปี
ที่อยู่	6/5 หมู่ 2 ซอยป่าห่่าย ถนนเจ้าฟ้า ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
เบอร์โทรศัพท์	0933270552
E-mail	bluetong17@gmail.com
Facebook	ThatthaiSnn
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรม